

ਰਾਜੀਵ ਭੱਲਾ ਅਤੇ ਅਮੋਲ ਰਤਨ ਸਿੰਘ ਜੇ. ਜੇ.

ਚਮਨ ਲਾਲ ਗੋਇਲ - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.ਐਸ. - ਉੱਤਰਦਾਤਾ

1995 ਦਾ CWP ਨੰ. 15674

ਮਾਰਚ 01, 2016

A. ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, 1950— ਧਾਰਾ. 226— ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ (ਸਜ਼ਾ ਅਤੇ ਅਪੀਲ) ਨਿਯਮ, 1970, ਨਿਯਮ 8- ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ- ਸਜ਼ਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ- ਨਿਆਂਇਕ ਸਮੀਖਿਆ- ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਸਬੰਧੀ ਬੇਨਿਯਮੀਆਂ- ਮਾਮੂਲੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਫਿੱਕੋ ਪੈ ਜਾਣਗੇ, ਜੇਕਰ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦਾ ਤੱਤ ਜਿੱਥੇ ਦੋਸ਼ ਸਹੀ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਜਿਹੇ ਗੰਭੀਰ ਸੁਭਾਅ ਦੇ

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਸਬੰਧੀ ਬੇਨਿਯਮੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਾਮੂਲੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਫਿੱਕੀਆਂ ਹੋ ਜਾਣਗੀਆਂ, ਜੇਕਰ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦਾ ਤੱਤ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ, ਦੁਹਰਾਉਣ ਲਈ, ਦੋਸ਼ ਇੰਨੇ ਗੰਭੀਰ ਕਿਸਮ ਦੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ

(ਪਰਾ 35)

B. ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, 1950— ਧਾਰਾ. 226— ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸੇਵਾਵਾਂ (ਸਜ਼ਾ ਅਤੇ ਅਪੀਲ) ਨਿਯਮ, 1970, ਨਿਯਮ 8 ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ—ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਸਬੰਧੀ ਬੇਨਿਯਮੀਆਂ—ਸਜ਼ਾ—ਲਾਜ਼ਮੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ—ਨਿਆਂਇਕ ਸਮੀਖਿਆ—ਜੇ ਢਿੱਲੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਅਤੇ ਕੱਟੜ ਕੈਦੀਆਂ ਨੂੰ ਉਸੇ ਬੈਰਕ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਦੇ ਦੋਸ਼, ਜੋ ਕਿ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬੈਰਕ ਨੰਬਰ 6 ਤੋਂ ਘੱਟ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਬੈਰਕ ਸੀ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਸਾਬਤ ਹੋਇਆ, ਤਾਂ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਸਬੰਧੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਮੀਆਂ, ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਉਹ ਉਪਰੋਕਤ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੱਖਪਾਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਬਰੀ ਹੋਣ ਦਾ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ

ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ, ਜੇਕਰ ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਢਿੱਲੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਅਤੇ ਕੱਟੜ ਕੈਦੀਆਂ ਨੂੰ ਉਸੇ ਬੈਰਕ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਦੇ ਦੋਸ਼, ਜੋ ਕਿ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬੈਰਕ ਨੰਬਰ 6 ਤੋਂ ਘੱਟ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਬੈਰਕ ਸੀ, ਉਹ ਦੋਸ਼ ਹਨ ਜੋ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਸਾਬਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਤਮਕ ਕਮੀਆਂ ਹਨ, ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਉਹ ਉਪਰੋਕਤ ਖੋਜਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੱਖਪਾਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ, ਪਟੀਸ਼ਨਰਕਰਤਾ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਉਸ ਦੇ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਸਹਿ-ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਰੁੱਧ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਉਣ ਲਈ, ਅਜਿਹੇ ਗੰਭੀਰ ਹਨ ਕੁਦਰਤ

(ਪਰਾ 36)

ਚਮਨ ਲਾਲ ਗੋਇਲ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ, ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਤੌਰ 'ਤੇ
ਗੁਰਿੰਦਰ ਪਾਲ ਸਿੰਘ, ਐਡੀ. ਏ.ਜੀ., ਪੰਜਾਬ

ਡੀਐਸ ਪਟਵਾਲੀਆ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਸ.

ਅਮੋਲ ਰਤਨ ਸਿੰਘ, ਜੇ.

(1) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ 29.09.1995 (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ P-24) ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ 1 ਲੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸ 'ਤੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਲਾਗੂ ਹੈ ਉਸਨੇ ਮਿਤੀ 07.07.1992 ਦੀ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਨੂੰ ਵੀ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜਾਂਚ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਰਾਹੀਂ, ਉਹ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਅਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਨਿਕਲਣ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਪਰਿਣਾਮੀ ਲਾਭਾਂ ਦੀ ਗਰਾਂਟ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਹੁਕਮ ਕਦੇ ਵੀ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿਭਾਗ, ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਦਾ ਇੱਕ ਸੰਖੇਪ ਪਿਛੋਕੜ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਅਯੋਗ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉਪਰੋਕਤ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ

(2) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ 22.11.1957 ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ-ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਲਰਕ ਵਜੋਂ ਸੇਵਾ ਜੁਆਇਨ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਜਨਵਰੀ, 1963 ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਕ ਵਜੋਂ ਤਰੱਕੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸਨੇ ਡਿਪਟੀ ਸੁਪਰਡੈਂਟ (ਜੇਲ੍ਹਾਂ), ਗ੍ਰੇਡ- ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਲਈ ਚੋਣ ਲਈ ਇੱਕ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲਿਆ II ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਪਬਲਿਕ ਸਰਵਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਸਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਇਕ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ 01.01.1969 ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਜੇਲ੍ਹ ਸੇਵਾ (ਧਾਰਾਸ-2) ਵਿੱਚ ਉਕਤ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਉਸ ਨੂੰ 15.03.1980 ਤੋਂ ਸੁਪਰਡੈਂਟ, ਜਿਲ੍ਹਾ ਜੇਲ੍ਹ ਵਜੋਂ ਤਰੱਕੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਫਿਰ 11.12.1986 ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਜੇਲ੍ਹ ਰਾਜ ਸੇਵਾ (ਧਾਰਾਸ-1) ਵਿੱਚ ਤਰੱਕੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, 31.03.1992 ਤੱਕ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ACR ਵਿੱਚ, ਉਸਦੇ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਤੋਂ "ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ/ਬਕਾਇਆ" ਗਰੇਡਿੰਗਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀਆਂ ਸਨ, ਉਸਦੇ ਸੇਵਾ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਐਂਟਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਉਸਨੂੰ ਕਈ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਪੱਤਰ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਉਸ ਨੂੰ ਸੰਵੇਦਨਸ਼ੀਲ ਜੇਲ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਸਮੇਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਅਤੇ ਚੁਣੌਤੀਪੂਰਨ ਕਾਰਜਾਂ 'ਤੇ ਤਾਇਨਾਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਕੱਟੜ ਅੱਤਵਾਦੀ ਅਤੇ ਅਪਰਾਧੀ ਕੈਦ ਸਨ ਉਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਹ ਅਸਾਈਨਮੈਂਟ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀ ਪੂਰੀ ਸਮਰੱਥਾ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਭਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਜਾਨ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰਕ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਜਾਨ ਨੂੰ ਖਤਰੇ ਦੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਇਹਨਾਂ ਪੇਸ਼ਦਿੱਗਾਂ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, ਉਸ ਨੇ "ਸਕੋਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਹਨ ਉਸ ਦੀ ਜਾਨ ਨੂੰ ਖਤਰੇ ਦੇ

(3) ਇਹ ਤੱਥ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਸਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਬੇਦਾਗ਼ ਰਹਿਣ ਦੇ ਤੱਥ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਸਮੇਂ ਤੱਕ 1992, ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕਿ 1/2 ਜਨਵਰੀ, 1987 ਦੀ ਰਾਤ ਨੂੰ, ਅੱਠ ਅੱਤਵਾਦੀਆਂ ਨੇ ਨਾਭਾ ਸਥਿਤ ਮੈਕਸੀਮਮ ਸਕਿਓਰਿਟੀ ਜੇਲ ਤੋਂ ਭੱਜਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ, ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਵਜੋਂ

ਤਾਇਨਾਤ ਸਨ, ਜਿਸਦਾ ਮੁੱਖ ਕਾਰਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਚਾਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ - ਸੀਟ, 07.07.1992 ਨੂੰ.

ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਇਸ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਅਖੀਰ ਵਿੱਚ ਲਾਜ਼ਮੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ

(4) ਉਪਰੋਕਤ ਬੈਕਗ੍ਰਾਊਂਡ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਨਾਲ, ਅਸੀਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦੋਸ਼ਾਂ 'ਤੇ ਆਉਂਦੇ ਹਾਂ, ਜੋ ਕਿ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ, ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ :-

ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ

ਗ੍ਰਹਿ ਮਾਮਲੇ ਅਤੇ ਨਿਆਂ ਵਿਭਾਗ

(----ਬ੍ਰਾਂਚ)

ਆਰਡਰ ਕਰੋ

ਜਦੋਂ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਚਮਨ ਲਾਲ ਗੋਇਲ, ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ, ਜੇਲ ਟਰੇਨਿੰਗ ਸਕੂਲ, ਪਟਿਆਲਾ, ਤਤਕਾਲੀ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਮੈਕਸੀਮਮ ਸਕਿਉਰਿਟੀ ਜੇਲ, ਨਾਭਾ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ (ਸਜ਼ਾ ਅਤੇ ਅਪੀਲ) ਨਿਯਮ, 1970 ਦੇ ਨਿਯਮ 8 ਅਧੀਨ ਸਰਕਾਰੀ ਮੀਮੋ ਨੰਬਰ 13 ਰਾਹੀਂ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਲਈ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ /1/87-1J/9281 ਮਿਤੀ 07.07.1992 1/2 1-87 ਦੀ ਰਾਤ ਨੂੰ ਮੈਕਸੀਮਮ ਸਕਿਉਰਿਟੀ ਜੇਲ੍ਹ, ਨਾਭਾ ਤੋਂ 8 ਅੰਡਰ ਟਰਾਇਲ ਅੱਤਵਾਦੀ ਕੈਦੀਆਂ ਦੇ ਭੱਜਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ :-

1. ਕਿ ਉਸ ਜੇਲ੍ਹ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੈਦੀਆਂ ਦੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਅਤੇ ਸੈੱਲਾਂ ਦੀ ਫਿਜ਼ੀਕਲ ਵੈਰੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਸਬੰਧੀ ਢਿੱਲਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਸੀ
2. ਕਿ ਕੈਦੀਆਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰਿਆਇਤਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ
3. ਕਿ ਜੇਲ੍ਹ ਦੀ ਇਮਾਰਤ ਖਸਤਾ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸੀ ਇਸ ਦੀ ਮੁਰੰਮਤ ਵੱਲ ਕੋਈ ਖਾਸ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ
4. ਕਿ 20 ਨਵੰਬਰ 1986 ਨੂੰ 4 ਖਤਰਨਾਕ ਕੈਦੀ ਜੋ ਬੈਰਕ ਨੰਬਰ 6 ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਸਨ, ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਇੱਛਾ ਅਨੁਸਾਰ ਘੱਟ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਬੈਰਕ ਨੰਬਰ 7 ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਬੈਰਕ ਨੰਬਰ 6 ਵਿੱਚ 20 ਸੈੱਲ ਹਨ ਕੈਦੀਆਂ ਨੂੰ ਉਕਤ ਬੈਰਕ ਵਿਚ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬੈਰਕ ਨੰਬਰ 7 ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਉੱਥੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਭੱਜਣ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾਈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕੈਦੀਆਂ ਨੂੰ ਬੈਰਕ ਨੰਬਰ 7 ਵਿਚ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਖਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਸੀ

ਇੱਕ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਇਕੱਠੇ ਰਹਿਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕੰਧ ਢਾਹ ਦਿੱਤੀ 6

ਦਸੰਬਰ 1986 ਨੂੰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਕੈਦੀ ਜੋ ਕੋਦਰੀ ਜੇਲ੍ਹ ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ ਤੋਂ ਤਬਾਦਲੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉੱਥੇ ਆਇਆ ਸੀ, ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਇੱਛਾ ਅਨੁਸਾਰ ਬਰਾਕ ਨੰਬਰ 7 ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਉੱਥੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਕੈਦੀਆਂ ਨੇ ਜੇਲ੍ਹ ਤੋਂ ਭੱਜਣ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾਈ ਇਸ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਵਿਅਕਤੀ ਮਾਰੇ ਗਏ

5. ਉਹ ਬੈਰਕ ਬੰਦ ਰਜਿਸਟਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ/ਰੱਖਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਸੀ

6. ਉਹ ਜੇਲ੍ਹ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਅਕਸਰ ਕੈਦੀਆਂ ਨਾਲ ਰਲਦੇ-ਮਿਲਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਅਕਸਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਨਸ਼ੀਲੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ ਲੈਂਦੇ ਸਨ ਇਹ ਵਿੱਲੋ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਸੀ

ਅਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ:-

ਜਦੋਂ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਚਮਨ ਲਾਲ ਗੋਇਲ ਨੇ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦਾ ਆਪਣਾ ਜਵਾਬ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰੀ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰਿਆ/ਜਾਂਚਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਅਸਤੰਤੁਸ਼ਟੀਜਨਕ ਪਾਇਆ ਗਿਆ

ਜਦੋਂ ਕਿ ਨਿਯਮਤ ਵਿਭਾਗੀ ਜਾਂਚ ਕਰਵਾਉਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਸ਼੍ਰੀ ਪੀ.ਐਸ. ਔਜਲਾ, ਆਈ.ਏ.ਐਸ., ਤਤਕਾਲੀ ਸੰਯੁਕਤ ਸਕੱਤਰ, ਸਿਆਸੀ, ਨੂੰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰੀ ਹੁਕਮ ਨੰਬਰ 213/1/87-IJ/20482-67 ਮਿਤੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ 03.08.1993.

ਜਦੋਂ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਚਮਨ ਲਾਲ ਗੋਇਲ ਦੁਆਰਾ 1993 ਦੇ CWP ਨੰਬਰ 10268 ਵਿੱਚ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਵਿਖੇ ਮਾਨਯੋਗ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਹਾਈਕੋਰਟ ਨੇ 25.08.1994 ਦੇ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਰਾਹੀਂ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਅਤੇ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਮਾਨਯੋਗ ਹਾਈਕੋਰਟ ਦੇ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਵਿੱਚ ਇੱਕ SLP ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ 31.01.1995 ਨੂੰ ਉਕਤ SLP ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ, ਸ਼੍ਰੀ ਸੀ.ਐਲ.ਗੋਇਲ, ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਅੱਠ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਭਾਵ 31.01.1995 ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਾਂਚ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਜੇਕਰ ਉਪਰੋਕਤ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਾਂਚ ਪੂਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਅਤੇ ਅੰਤਮ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਜਾਂਚ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ

WHEREAS ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਆਪਣੀ ਜਾਂਚ ਰਿਪੋਰਟ ਪੱਤਰ ਨੰਬਰ PA/JSH-Cum-IO-95/19430 ਮਿਤੀ 03.07.1995 ਰਾਹੀਂ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸੌਂਪੀ ਜਾਂਚ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਡੀ

ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਦੋਸ਼ ਨੰਬਰ (1) ਅਤੇ (2); ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ ਨੰਬਰ (3) ਅਤੇ (6) ਅਸਿੱਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਾਬਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਦੋਸ਼ ਨੰਬਰ (4) ਅਤੇ (5) ਸ਼੍ਰੀ ਚਮਨ ਲਾਲ ਗੋਇਲ ਵਿਰੁੱਧ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੋਏ

(Amol Rattan Singh, J.)

ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਸ੍ਰੀ ਚਮਨ ਲਾਲ ਗੋਇਲ, ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਜੇਲ੍ਹ ਟਰੇਨਿੰਗ ਸਕੂਲ, ਪਟਿਆਲਾ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰੀ ਪੱਤਰ ਨੰਬਰ 13/1/87-IJ/14041 ਮਿਤੀ 24.07.1995 ਰਾਹੀਂ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਸਥਿਤੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਂਚ ਰਿਪੋਰਟ ਦੀ ਕਾਪੀ ਸਮੇਤ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਵੱਲੋਂ ਆਪਣੀ ਜਾਂਚ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਪਾਏ ਖੁਲਾਸੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ

ਜਦੋਂ ਕਿ ਸ੍ਰੀ ਚਮਨ ਲਾਲ ਗੋਇਲ ਨੇ ਨੋਟਿਸ ਦਾ ਜਵਾਬ 23.08.1995 ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪੱਤਰ ਨੰ. 531 ਮਿਤੀ 23.08.1995. ਜਦੋਂਕਿ ਸ੍ਰੀ ਚਮਨ ਲਾਲ ਗੋਇਲ ਦੇ ਜਵਾਬ ਨੂੰ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਹ ਅਸੰਤੋਸ਼ਜਨਕ ਪਾਇਆ ਗਿਆ

ਜਦੋਂ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਸਿਧਾਂਤਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਚਮਨ ਲਾਲ ਗੋਇਲ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ

ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਪਬਲਿਕ ਸਰਵਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਚਮਨ ਲਾਲ ਗੋਇਲ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਲਾਜ਼ਮੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਲਈ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸਹਿਮਤੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਹੈ

ਇਸ ਲਈ ਹੁਣ, ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਰਾਜਪਾਲ ਪੰਜਾਬ ਜੇਲ੍ਹ ਰਾਜ ਸੇਵਾਵਾਂ (ਧਾਰਾ-1) ਰੂਲਜ਼, 1979, ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ (ਸਜ਼ਾ ਅਤੇ ਅਪੀਲ) ਨਿਯਮ, 1970 ਅਤੇ ਹੋਰ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਸਮਰੱਥ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋ ਰਹੇ ਹਨ ਉਕਤ ਸ੍ਰੀ ਚਮਨ ਲਾਲ ਗੋਇਲ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਲਾਜ਼ਮੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦਾ ਜੁਰਮਾਨਾ

ਸਤੰਬਰ 1995 ਨੂੰ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਐਮ.ਐਸ.ਚਹਿਲ ਦੇ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਸਕੱਤਰ

ਸਰਕਾਰ, ਪੰਜਾਬ ਗ੍ਰਹਿ ਮਾਮਲੇ ਅਤੇ ਨਿਆਂ
ਵਿਭਾਗ

ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ, ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ, ਪਹਿਲੇ ਦੋ ਦੋਸ਼, ਦਿੱਲੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੈਦੀਆਂ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰਿਆਇਤਾਂ ਦੇਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾਬਤ ਹੋ ਗਏ ਸਨ; ਜੇਲ ਦੀ ਇਮਾਰਤ ਦੇ ਖਸਤਾ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਤੀਜਾ ਦੋਸ਼, ਜਿਸਦੀ ਮੁਰੰਮਤ ਵੱਲ ਕੋਈ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਾਬਤ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ;

ਜੇਲ੍ਹ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ 'ਤੇ ਕੈਦੀਆਂ ਨਾਲ ਅਕਸਰ ਘੁਲਣ-ਮਿਲਣ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਨਸ਼ੀਲੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ ਲੈਣ ਦੇ 6 ਵੇਂ ਦੋਸ਼ ਵੀ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਾਬਤ ਹੋ ਚੁੱਕੇ ਹਨ; ਚਾਰਜ ਨੰ. 4, ਭਾਵ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਭੱਜਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬੇਨਤੀ 'ਤੇ, ਇੱਕ ਆਮ ਸੈੱਲ ਵਿੱਚ, ਜਿੱਥੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਭੱਜਣ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾਈ ਸੀ, ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ; ਅਤੇ ਪੰਜਵਾਂ ਦੋਸ਼, ਬੈਰਕਾਂ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਰਜਿਸਟਰ ਦੀ ਸਾਂਭ-ਸੰਭਾਲ ਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਵੀ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹੈ

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀਆਂ ਖੋਜਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਸਥਿਤੀ

ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਇਸ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਪਰ ਜਵਾਬ ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸਿਟੋ ਵਜੋਂ, ਉਸ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਲਾਜ਼ਮੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ. 1.

(5) ਹਾਲਾਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਜਾਂਚ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਨਿੰਦਣਯੋਗ ਹੋਣ ਵਜੋਂ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਪਰ ਉਸ ਦੀ ਚੁਣੌਤੀ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 (ਜੇਲ੍ਹਾਂ ਦੇ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਜਨਰਲ), ਅਤੇ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ (ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3) ਦੇ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਖਰਾਬੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹੈ। ਉਹ ਹਿੱਸਾ ਸਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਵੇਗਾ

ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ, ਇਹ ਧਿਆਨ ਦੇਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਜਾਂਚ ਰਿਪੋਰਟ ਮਿਤੀ 03.07.1995 (ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਨਾਲ ਅਨੁਸੂਚੀ P 22), ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਸਹਿ-ਮੁਲਜ਼ਮ, ਸ਼੍ਰੀ ਐਸ.ਐਸ. ਬਿੰਦ (ਡਿਪਟੀ. ਨਾਭਾ ਵਿਖੇ ਉਸੇ ਜੇਲ੍ਹ ਦੇ ਸੁਪਰਡੈਂਟ), ਦੋਵੇਂ ਦੋਸ਼ ਨੰਬਰ 4 ਦੇ ਦੋਸ਼ੀ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਕਰਨ ਦੇ ਅਯੋਗ ਹੁਕਮ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਦੋਸ਼ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹੈ

ਇਹ ਦੋਸ਼, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਿਹਾ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ, ਉਹ ਦੋਸ਼ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਚਾਰ ਖਤਰਨਾਕ ਕੈਦੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਆਪਣੀ ਸਮੂਹਿਕ ਯੋਜਨਾਬੰਦੀ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਮੈਕਸੀਮਮ ਸਕਿਊਰਿਟੀ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚੋਂ ਭੱਜਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕਿ ਉਹ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਭੱਜਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਲਗਭਗ ਇੱਕ ਮਹੀਨਾ ਅਤੇ 10 ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ ਬੈਰਕ ਨੰ.6 ਤੋਂ ਘੱਟ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਬੈਰਕ ਨੰ.7 ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ

ਇਸ ਲਈ, ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਉਕਤ ਦੋਸ਼ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਮਾਰਤ ਦੇ ਘੱਟ ਖਰਚੇ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਰੱਖੇ ਗਏ ਸਨ (ਦੀਵਾਰ ਨੂੰ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਤੋੜਨਾ ਆਦਿ) ਅਤੇ ਵਿੱਲੋ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਇਸਲਈ, ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦਾ ਅਧਾਰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਬੁਨਿਆਦ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ

ਹਾਲਾਂਕਿ, 30.10.1995 ਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਵਾਬਦੇਹ-ਸਰਕਾਰ (ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰ. 1) ਦਾ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਸੀ.

11.12.1995 ਨੂੰ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ, ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਅਨੁਬੰਧ ਆਰ-2; ਜੋ ਕਿ ਮਿਤੀ 10.11.1995 ਨੂੰ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਉਪ ਸਕੱਤਰ, ਗ੍ਰਹਿ (ਜੀ), ਦੁਆਰਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਹੈ:-

"ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ

ਗ੍ਰਹਿ ਮਾਮਲੇ ਅਤੇ ਨਿਆਂ ਵਿਭਾਗ

(ਜੇਲ੍ਹਾਂ ਸ਼ਾਖਾ)

(Amol Rattan Singh, J.)
ਸ਼੍ਰੀ ਚਮਨ ਲਾਲ ਗੋਇਲ,

ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਜੇਲ੍ਹ ਟਰੇਨਿੰਗ ਸਕੂਲ, ਪਟਿਆਲਾ (ਸੇਵਾਮੁਕਤ), ਮਕਾਨ ਨੰ.1607-
ਏ, ਸੈਕਟਰ-38 ਬੀ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ

ਮੀਮੇ ਨੰ.13/1/87/IJ/

ਮਿਤੀ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ, ਦ

ਵਿਸ਼ਾ: ਸ਼ ਦੀ ਲਾਜ਼ਮੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਚਮਨ ਲਾਲ ਗੋਇਲ, ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਜੇਲ੍ਹ
ਟਰੇਨਿੰਗ ਸਕੂਲ, ਪਟਿਆਲਾ

ਇਸ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਪੱਤਰ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿਓ

ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਨੰ.13/1/87/IJ/17723 ਮਿਤੀ 29.9.1995

2. ਸੰਦਰਭ ਅਧੀਨ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਸਲੀ ਗਲਤੀ ਸੀ ਤੁਹਾਡੀ
ਜਾਣਕਾਰੀ ਲਈ ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਬਦਲੇ ਪੱਤਰ ਦੀ ਕਾਪੀ ਉਸੇ ਨੰਬਰ ਅਤੇ
ਗਲਤੀ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਵਾਲੇ ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ

Sd/-

ਉਪ ਸਕੱਤਰ ਗ੍ਰਹਿ
(ਜੀ.)

ਅੰਤ. ਨੰ.13/1/87-IJ/19584

ਮਿਤੀ,
ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ 10-11-95”

(ਇਸ ਪੱਤਰ ਦੀਆਂ ਕਾਪੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਭੇਜੀਆਂ ਗਈਆਂ
ਹਨ)

(6) ਉਕਤ ਪੱਤਰ ਦੇ ਨਾਲ ਨੱਥੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, 29.09.1995 ਦਾ ਇੱਕ ਹੁਕਮ ਵੀ
ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਭਾਵ ਉਹੀ ਮਿਤੀ ਜੋ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਸਕੱਤਰ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ
ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮ (ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਨਾਲ ਅਨੁਸੂਚੀ P-24) 'ਤੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਗ੍ਰਹਿ ਮਾਮਲਿਆਂ ਅਤੇ
ਨਿਆਂ ਵਿਭਾਗ, (ਉਹੀ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਅਥਾਰਟੀ ਜਿਸ ਨੇ ਅਸਲ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਸਨ,
ਅਨੁਬੰਧ ਪੀ- 24)

ਇਹ ਬਦਲਿਆ ਹੋਇਆ ਆਦੇਸ਼ ਹੋਰ ਧਾਰਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਉਹੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ
ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਵਿੱਚ 2 ਤਬਦੀਲੀਆਂ ਹਨ,
ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਵਧੇਰੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ 4 ਵੇਂ ਉਪ ਪੈਰੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ (ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ
ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ):-

“ਜਦੋਂ ਕਿ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਆਪਣੀ ਜਾਂਚ ਰਿਪੋਰਟ ਪੱਤਰ ਨੰਬਰ PA/JSH-
Cum-IO- 95/19430 ਮਿਤੀ 3.7.1995 ਰਾਹੀਂ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸੌਂਪੀ ਜਾਂਚ
ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਦੋਸ਼ ਨੰ.(1) ਅਤੇ (2): ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ
ਸਾਬਤ ਹੋਣ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ ਨੰ.4 ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ ਨੰਬਰ
(3) ਅਤੇ (6) ਲਗਾਏ ਗਏ ਸਨ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਾਬਤ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਦਕਿ ਦੋਸ਼

ਨੰਬਰ 5 ਸ਼੍ਰੀ ਚਮਨ ਲਾਲ ਗੋਇਲ ਵਿਰੁੱਧ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹੈ

ਇਸ ਲਈ, ਜਦੋਂ ਕਿ 29.09.1995 ਦੇ ਅਸਲ ਹੁਕਮ ਵਿੱਚ ਦਰਖਾਸਤਕਰਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਦੋਸ਼ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਦੋਸ਼ ਨੰਬਰ 3 ਅਤੇ 6 ਨੂੰ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ ਨੰਬਰ 4 ਅਤੇ 5 ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸੇ ਮਿਤੀ ਦਾ ਬਦਲਿਆ ਹੁਕਮ, ਅਸਲ ਹੁਕਮ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਾਬਤ/ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਾਬਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਹੋਰ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਦੋਸ਼ ਨੰਬਰ 4 ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਾਬਤ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ, ਅਨੁਸੂਚੀ P-22.

ਆਰਡਰ ਵਿੱਚ ਦੂਜਾ ਬਦਲਾਅ, ਇਹ ਹੈ ਕਿ 6 ਵੇਂ ਉਪ-ਪੈਰਾ (ਚਾਰਜਾਂ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ) ਨੂੰ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਮੂਲ ਹੁਕਮ ਵਿੱਚ, ਉਪਰੋਕਤ ਉਪ-ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ 24.07.1995 ਨੂੰ ਉਸ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਨੋਟਿਸ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ ਸੀ

ਬਾਕੀ ਦਾ ਆਰਡਰ ਉਸੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਅਸਲ ਆਰਡਰ ਵਾਂਗ ਹੀ ਵਿਗਿਆਪਨ ਵਰਬੈਟੀਮ ਹੈ

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰਕੇ ਦੂਜੇ (ਸਥਾਪਿਤ) ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਉਸਨੇ, ਇਸਦੀ ਬਜਾਏ, 1995 ਦਾ ਸੀਆਰਓਸੀਪੀ ਨੰਬਰ 32 ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਅਸੀਂ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਾਂਗੇ

(7) ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਦੋਸ਼ਪੂਰਨ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਲਈ ਲਿਆ ਹੈ, ਇੱਥੇ ਇਹ ਧਿਆਨ ਦੇਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ 07.07.1992 (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ P-1) ਨੂੰ ਉਸ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ 1993 ਦਾ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰ.10268, ਜਿਸ ਦੀ ਇੱਕ ਕੋਆਰਡੀਨੇਟ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਨੇ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਮਿਤੀ 25.08.1994 (ਅਨੇਕਚਰ ਪੀ-3) ਦੁਆਰਾ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ

ਜਵਾਬਦੇਹ-ਰਾਜ ਨੇ ਵਿਰੁੱਧ 1994 ਦਾ SLP (C) ਨੰ. 18536 ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ

ਉਕਤ ਫੈਸਲਾ (ਜਿਸ ਨੂੰ 1995 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰ. 1102 (ਅਨੇਕਚਰ ਪੀ-4) ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਮਾਣਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਮਿਤੀ 31.01.1995 ਦੇ ਇਸ ਦੇ ਹੁਕਮ ਰਾਹੀਂ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੁਣਾਇਆ ਸੀ:-

“ਸੰਤੁਲਨ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਅਤੇ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਇਹ ਵਧੇਰੇ ਉਚਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਆਂ ਦੇ ਹਿੱਤ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕਿ ਜੋ ਜਾਂਚ ਕਾਫੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਅੱਗੇ ਵਧੀ ਸੀ, ਉਸ ਨੂੰ ਮੁਕੰਮਲ ਹੋਣ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਇਹ ਹਦਾਇਤ

(Amol Bhattan Singh, J.)

ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤੇ ਅਤੇ ਉਕਤ ਜਾਂਚ ਦੇ ਬਕਾਇਆ ਖਰਚਿਆਂ ਜਾਂ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਲਏ ਬਿਨਾਂ ਤਰੱਕੀ ਲਈ ਤੁਰੰਤ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਹ ਤਰੱਕੀ ਲਈ ਯੋਗ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਤਰੱਕੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ ਇਹ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਕੇਸ ਦੇ ਖਾਸ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮ ਅਤੇ ਅਭਿਆਸ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਤਰੱਕੀ, ਜੇ ਕੋਈ ਹੈ, ਪੜਤਾਲ ਲੰਬਿਤ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਾਂਚ ਦੇ ਸਿੱਟੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਵਿੱਚ ਪਾਏ ਗਏ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਸਮੀਖਿਆ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਵੇਗੀ ਇਹ ਵੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਵਿਰੁੱਧ ਜਾਂਚ ਅੱਜ ਤੋਂ ਅੱਠ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਮੁਕੰਮਲ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਹਿਯੋਗ ਕਰੇਗਾ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਹਿਯੋਗ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਲਈ ਇਕਤਰਫਾ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਜਾਂਚ ਪੂਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਅਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅੰਤਮ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਜਾਂਚ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ

ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਪੈਰੇ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਪੈਰੇ ਵਿਚ ਜੋ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ: -

“ਇਸ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਸਿਧਾਂਤ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਸੀਵਿਥਾਨਕ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਏਆਰਐਂਤੁਲੇ ਵੀਆਰਐਸ ਨਾਇਕ ਅਤੇ ਐਨਆਰ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ (1992 (1) SCC225) ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਕਤ ਕੇਸ ਅਪਰਾਧਿਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਸਿਧਾਂਤ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਦੀ ਬੇਨਤੀ 'ਤੇ ਵੀ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪੈਰਾ 86 ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰੇ ਗਏ ਕਈ ਫੈਸਲਿਆਂ ਤੋਂ ਉਭਰਨ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵਾਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ

ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ "ਆਖਿਰਕਾਰ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਕਈ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਸੰਤੁਲਿਤ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਤੋਲਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ- ਸੰਤੁਲਨ ਟੈਸਟ ਜਾਂ ਸੰਤੁਲਨ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ- ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਤੇਜ਼ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ" ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ, ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਜਿੱਥੇ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਦੀ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਤੇਜ਼ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਦੋਸ਼ ਜਾਂ ਸਜ਼ਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਸ ਹੋਵੇ, ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ, ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਇਕੱਲਾ ਕੋਰਸ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਇੱਕ ਦਿੱਤੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਹਾਲਾਤ ਅਜਿਹੇ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਨਿਆਂ ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਅਜਿਹੇ ਹੋਰ ਢੁਕਵੇਂ ਆਦੇਸ਼

ਦੇਣ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਨਿਆਂਪੂਰਨ ਅਤੇ ਬਰਾਬਰੀ ਵਾਲਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ

ਇਸ ਤਰਕ 'ਤੇ ਜੇਲ ਬਰੇਕ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਦੇ ਸਾਢੇ ਪੰਜ ਸਾਲ ਬਾਅਦ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਾਂਚ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ ਗੰਭੀਰ ਹਨ

ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਜਾਂਚ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਅਣਗਹਿਲੀ ਵਾਲਾ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ

(7-ਏ) ਇਸ ਲਈ, ਸਾਨੂੰ ਹੁਣ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਖੁਦ ਇਕ ਵਾਰ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰੀ ਜਾ ਚੁੱਕੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜਾਂਚ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਚੁਣੌਤੀ, ਜਾਂਚ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਅਤੇ ਅਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਆਦੇਸ਼ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਪਿਛਲੀ ਅਦਾਲਤ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਜਾਰੀ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਇਸ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਜਾਂਚ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਦੀ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਹੈ, ਪਰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਏ ਗਏ ਹੋਰ ਆਧਾਰਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨੀ ਹੈ

(8) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਅਯੋਗ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਸਾਰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ:-

i) ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜਾਂਚ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਜੇਲ੍ਹਾਂ ਦੇ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਜਨਰਲ, ਪੰਜਾਬ (ਜਵਾਬ ਨੰ. 2) ਦੇ ਪੱਖਪਾਤੀ ਰਵੱਈਏ ਕਾਰਨ ਅਰੰਭੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਦੁਸ਼ਮਣ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਉਸ (ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰ. 2) ਨੇ ਸਮੁੱਚੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਛੇੜਿਆ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਜੁਲਾਈ 1992 ਵਿੱਚ, ਭਾਵ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚੋਂ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਭੱਜਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਤੋਂ ਸਾਢੇ ਪੰਜ ਸਾਲ ਬਾਅਦ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਚ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲਿਆ

ਦੋਸ਼ ਹੈ ਕਿ ਬੀ.ਐਸ ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ 36 ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਬੇਦਾਗ ਰਿਕਾਰਡ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਉਦੋਂ ਹੀ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਹ ਉੱਤਰਦਾਇਕ ਨੰਬਰ 2 ਦੀ ਤਰੱਕੀ ਲਈ ਖਤਰਾ ਬਣ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਨੂੰ ਜਾਂਚ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਉਸਨੇ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਲੰਬੇ ਨਿਰਵਿਘਨ ਕਾਰਜਕਾਲ ਤੱਕ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਮੁਖੀ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਣੇ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਸ਼੍ਰੀ ਸੰਧੂ ਦੇ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਣਗੇ

ii) ਉਸ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ.2 ਨੂੰ ਵੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ.3 (ਸ਼੍ਰੀ ਪੀ.ਐਸ. ਐਂਜਲਾ ਆਈ.ਏ.ਐਸ.) ਨੂੰ ਇਨਕੁਆਰੀ ਅਫਸਰ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਜੋ ਕਿ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰਾਂ ਦੇ ਵਿਆਹ ਕਰਕੇ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ.2 ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸੀ; ਇਸ ਲਈ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਵੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੱਖਪਾਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੀ ਬੋਲੀ 'ਤੇ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਸੀ

(Amol Rattan Singh, J.)

iii) ਕਿ ਇਨਕੁਆਰੀ ਅਫਸਰ (ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰ. 3) ਨੇ ਮੁਢਲੀ ਜਾਂਚ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਅੱਗੇ, ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਜ਼ਲੀਲ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਬਚਾਅ ਕਰਨ ਦਾ ਵਾਜਬ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦੇਣ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਦਿਖਾਉਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ (ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰ. 3) ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਕਈ ਬੇਨਿਯਮੀਆਂ/ਗਲਤੀਆਂ

ਅਜਿਹੀਆਂ ਬੇਨਿਯਮੀਆਂ ਵਿਚ ਇਹ ਤੱਥ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ ਕਿ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਵਿਚ ਬਹਿਸ ਬੰਦ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਕਾਰ ਵਿਚ ਨਾਭਾ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿਚ ਦੇਖਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਲੈ ਗਿਆ

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਵੀ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਸੂਚਨਾਵਾਂ, ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨਾਲ ਨੱਥੀ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ

iv) ਕਿ ਪੜਤਾਲ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਸ੍ਰੀ ਜੀ.ਐਸ.ਗਿੱਲ ਸਨ, ਜੋ ਕਿ 1981 ਤੋਂ ਜੁਲਾਈ 1986 ਤੱਕ ਡਿਪਟੀ ਸੁਪਰਡੈਂਟ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੇਲ੍ਹ, ਨਾਭਾ ਵਜੋਂ ਤਾਇਨਾਤ ਰਹੇ ਅਤੇ ਉਸ ਕਾਰਜਕਾਲ ਦੇ ਆਖਰੀ ਹਿੱਸੇ ਦੌਰਾਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਅਧੀਨ ਡਿਪਟੀ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕੀਤਾ, ਜੋ ਖੁਦ (ਪਟੀਸ਼ਨਰ) 18.07.1986 ਤੋਂ 25.12.1986 ਤੱਕ ਸਿਰਫ ਪੰਜ ਮਹੀਨਿਆਂ ਲਈ ਨਾਭਾ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਤਾਇਨਾਤ ਸੀ

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਅਨੁਸਾਰ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਕਤ ਜੀ.ਐਸ. ਗਿੱਲ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਨਾਭਾ ਵਿਖੇ ਤਾਇਨਾਤ ਰਹੇ ਸਨ, ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਨੂੰ ਵੀ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ 'ਤੇ ਲਗਾਏ ਗਏ ਸਾਰੇ ਦੋਸ਼ ਸ੍ਰੀ ਗਿੱਲ 'ਤੇ ਬਰਾਬਰ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ

ਇਸ ਲਈ, ਜੋ ਵੀ ਸ੍ਰੀ ਗਿੱਲ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਉਸ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਵਜੋਂ, ਜਾਂਚ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ

v) ਕਿ ਰਾਜ ਦੇ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਧਾਰਾਸ-1 ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਵਿਰੁੱਧ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਅੰਤਿਮ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਹਨ, ਪਰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਕਦੇ ਵੀ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਦੇ ਨਿੱਜੀ ਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਵੀ ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਫਾਈਲਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ, ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੇ (ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀਆਂ ਦੇ) ਸਟਾਫ, ਭਾਵ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਸਕੱਤਰ ਆਦਿ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਫਾਈਲ ਨੋਟਿੰਗ ਦੇ ਨਾਲ ਕਿ "ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਨੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ" ਜਾਂ "ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਨੇ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ" ਆਦਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੜਾਅ 'ਤੇ, ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਮਨ ਦੀ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਸੀ

vi) ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕੋਈ ਵੀ ਸਖਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੰਜਾਬ ਪਬਲਿਕ ਸਰਵਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨ ਕੋਲ ਉਸਦੀ ਸਲਾਹ ਲਈ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਮਾਮਲਾ 18.09.1995 ਨੂੰ ਕਮਿਸ਼ਨ ਕੋਲ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਕੋਈ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਾਂ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੇ 2000 ਪੰਨਿਆਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਕੇਸ ਫਾਈਲ ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 4, ਭਾਵ ਸ਼੍ਰੀ ਬੀ.ਐੱਸ.ਸੰਧੂ, ਦੁਆਰਾ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਕੋਲ ਲਿਜਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ 'ਤੇ ਤੁਰੰਤ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਉਸ ਦੁਆਰਾ, "ਬੇਲੋੜੀ ਉਤਸ਼ਾਹ" ਨਾਲ, (ਇੱਕ ਦਿਨ ਦੇ ਅੰਦਰ) ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਮਿਸ਼ਨ ਵੱਲੋਂ ਕਰਾਸ ਚੈਕਿੰਗ ਦਾ ਮਕਸਦ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਫੇਲ ਹੋ ਗਿਆ

vii) ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ (ਸਜ਼ਾ ਅਤੇ ਅਪੀਲ) ਰੂਲਜ਼ 1970 ਦਾ ਉਹ ਨਿਯਮ 12, ਦੋ ਜਾਂ ਦੋ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਆਮ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਸ਼ੁਰੂ/ਹੋਣ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਤਿੰਨ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ, ਭਾਵ ਪਟੀਸ਼ਨਰ, ਸ਼੍ਰੀ ਐਸ.ਐਸ. ਥਿੰਦ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਐਚ.ਐਸ.ਬਲ (ਦੋਵੇਂ ਡਿਪਟੀ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਕੈਦੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਭੱਜਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤਾਇਨਾਤ ਸਨ) ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਾਂਝੀ ਜਾਂਚ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੇ ਗਵਾਹਾਂ ਨੂੰ ਜਾਂਚ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦੋਸ਼ੇ ਬਿਨਾਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿ ਉਹ ਕਿਹੜੇ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਕਰਮਚਾਰੀ ਤੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ

ਦਾ ਸਤਿਕਾਰ, ਅਤੇ ਕਿਸ ਦੋਸ਼ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਉਹ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ, ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਗਲਤ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ "ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਨੂੰ ਘੜਿਆ"

ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ (ਜਾਂਚ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿਰੁੱਧ ਆਪਣੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ) ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸਟੈਂਡ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ (ਪਟੀਸ਼ਨਰ) ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਰੱਖੀ ਗਈ ਜਾਂਚ ਸੀ); ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਾਂਚ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਅਫਸਰਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਸਾਂਝੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ 'ਜਾਂਚ ਨੂੰ ਜਾਅਲੀ' ਬਣਾ ਕੇ, ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੱਸਿਆ ਸੀ

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਮਨਘੜਤ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਇਕੱਲੇ ਕਰਨ ਦਾ ਇਹ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਬਾਕੀ ਦੋ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਭਾਵ ਸ਼੍ਰੀ ਥਿੰਦ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਬੱਲ, ਦੋਵੇਂ ਜਾਟ ਸਿੱਖ ਸਨ, ਜਦਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਗੈਰ-ਜਾਟ ਸਿੱਖ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹਿੰਦੂ, "ਇਕੱਲਾ ਅਜੀਬ ਆਦਮੀ" ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ

(*Amol Rattan Singh, J.*)
ਕੁਝ ਸਾਬਤ ਕੀਤੇ ਦੇਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ

viii) ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ 31.01.1995 ਦੇ ਆਪਣੇ ਹੁਕਮ ਰਾਹੀਂ, ਉਸ ਮਿਤੀ ਦੇ ਅੱਠ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, 29.09.1995 ਨੂੰ, ਜੋ ਕਿ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ, ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, 26.09.1995 ਨੂੰ ਸਮਾਂ ਸੀਮਾ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਦਿਨ ਬਾਅਦ

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਗਣਨਾ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸ਼ਬਦਕੋਸ਼ ਵਿੱਚ 'ਮਹੀਨਾ' ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ 'ਮਹੀਨਾ' ਸ਼ਬਦ ਯੋਗਤਾ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸਦਾ ਅਰਥ ਚੰਦਰਮਾ ਮਹੀਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਗਣਨਾ ਦੁਆਰਾ, 8 ਮਹੀਨੇ 26.09.1995 ਨੂੰ ਸਮਾਪਤ ਹੋਇਆ ਦਰਅਸਲ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਦੇਸ਼ਪੂਰਨ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਇਕ ਪਾਸੇ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ

ix) ਇਹ ਕਿ ਲਾਜ਼ਮੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਬੇਲੋੜੀ ਸਬਤ ਹੈ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਦੋਂ, 29.09.1995 ਦੇ ਮੂਲ ਹੁਕਮ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਕੈਦੀਆਂ ਦੇ ਭੱਜਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੁੱਖ ਦੋਸ਼, ਗੈਰ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਰਿਹਾ

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਤੋਲਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ/ਬਕਾਇਆ ਦਰਜਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਸੀ, 36 ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਉਸਦੇ ਸੇਵਾ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਦਾਖਲਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ,

ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦਿਆਂ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ, ਜੋ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ

(9) ਖਰਾਬੀ ਦੇ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ, ਪਟੀਸ਼ਨ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਘਟਨਾਵਾਂ/ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੀ ਲੜੀ ਨੂੰ ਉਜਾਗਰ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਦਿਖਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਅਤੇ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਗੁੱਸੇ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ

ਪਹਿਲਾਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਟੀ.ਸੀ.ਕਾਟੋਚ, ਇੱਕ ਇਮਾਨਦਾਰ ਅਤੇ ਕੁਸ਼ਲ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਨੂੰ ਜੂਨ 1986 ਵਿੱਚ ਜੇਲ੍ਹਾਂ ਦੇ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਜਨਰਲ ਵਜੋਂ ਛੁੱਟੀ 'ਤੇ ਜਾਣ ਲਈ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਨੂੰ ਤਰੱਕੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਤਾਇਨਾਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਸ਼੍ਰੀ ਕਟੋਚ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਐਡਜਸਟ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਡਿਊਟੀ ਅਫਸਰ ਦੀ ਇੱਕ ਪੋਸਟ ਬਣਾਈ ਗਈ ਸੀ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ, ਸ਼੍ਰੀ ਕਟੋਚ ਦੀ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ 10.01.1987 ਨੂੰ "ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅੱਤਵਾਦੀਆਂ ਦੁਆਰਾ" (ਪਟੀਸ਼ਨ ਅਨੁਸਾਰ) ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਅਗਲਾ ਨਿਸ਼ਾਨਾ ਸੀ

ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਦੀਆਂ ਗਲਤੀਆਂ ਬਾਰੇ, ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ, ਉਸਦੇ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਸਬੰਧਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਨੇ "ਪੰਜਾਬ ਟੂਰਿਜ਼ਮ ਡਿਵੈਲਪਮੈਂਟ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਮੈਨੇਜਿੰਗ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਦਾ ਅਹੁਦਾ ਹਾਸਲ ਕੀਤਾ ਸੀ ਪਰ ਉਸਨੂੰ

ਜੇਲ੍ਹ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਡੈਪੂਟੇਸ਼ਨ ਪੋਸਟ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਅਸਫਲਤਾ ਦੇ ਕਾਰਨ

ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਇਹ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ "ਲਾਜ਼ਮੀ ਉਪਬੰਧ" ਦੇ ਮਦੇਨਜ਼ਰ, ਜੇਲ੍ਹਾਂ, ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਜਨਰਲ ਦਾ ਅਹੁਦਾ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਪੰਜ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਲਈ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਨੇ 27.06.1986 ਤੋਂ 31.03.1997 ਤੱਕ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਅਹੁਦਾ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਲਈ ਹੇਰਾਫੇਰੀ ਕਰਨੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਕਾਰਜਪ੍ਰਣਾਲੀ ਸੰਭਾਵੀ ਵਿਰੋਧੀਆਂ ਦੇ ਅਕਸ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜਨਾ ਸੀ, ਭਾਵ ਉਹ ਜੋ ਉਸ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਜੂਨੀਅਰ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸ਼੍ਰੀ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ ਐਮ.ਐਲ.ਸੰਧੂ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਟੀਸ਼ਨਰ, ਜੋ ਅਗਲੀ ਕਤਾਰ ਵਿੱਚ ਸਨ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਸਬੰਧਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਸਾਲ 1991 ਅਤੇ 1992 ਵਿੱਚ, ਇੱਕ-ਇੱਕ ਸਾਲ ਲਈ ਦੋ ਲਗਾਤਾਰ ਐਕਸਟੈਂਸ਼ਨ ਮਿਲੇ ਸਨ

ਉਕਤ ਐਮ.ਐਲ.ਸੰਧੂ ਵੱਲੋਂ ਅਪਰੈਲ 1993 ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਵਿਰੁੱਧ ਦਾਇਰ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਵੀ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ

(10) ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ 30.04.1993 ਨੂੰ ਐਮ.ਐਲ. ਸੰਧੂ ਦੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜੇਲ੍ਹਾਂ ਦੇ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਜਨਰਲ ਵਜੋਂ ਤਰੱਕੀ ਲਈ ਅਗਲੇ ਸਭ ਤੋਂ ਸੀਨੀਅਰ ਯੋਗ ਅਧਿਕਾਰੀ ਸਨ, ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ 1993 ਦਾ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰ. 735 ਵੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਲੱਬ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਸ਼੍ਰੀ ਐੱਮ.ਐੱਲ. ਸੰਧੂ (1993 ਦਾ ਸੀ.ਡਬਲਯੂ.ਪੀ. ਨੰ. 4794) ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਨਾਲ, ਇਸਲਈ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ.2 ਨੇ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਕੀਤਾ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਜੇਲ੍ਹਾਂ ਦੇ ਡਿਪਟੀ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਜਨਰਲ ਵਜੋਂ ਉਸਦੀ ਤਰੱਕੀ ਨੂੰ ਵੀ ਰੋਕਣ ਲਈ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ 15.05.1993 ਨੂੰ ਡੀ.ਆਈ.ਜੀ., ਜੇਲ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਤਾਇਨਾਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਰੱਕੀ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ

ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਉਸ ਪੋਸਟਿੰਗ ਤੋਂ ਵੀ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪਟਿਆਲਾ ਵਿਖੇ ਤਾਇਨਾਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ, ਸਾਲ 1992-93, 1993-94 ਅਤੇ 1994-95 ਲਈ ਉਸਦੇ ਏ.ਸੀ.ਆਰ. ਵਿੱਚ ਉਲਟ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜੇਲ ਬਰੇਕ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਤੋਂ ਸਾਢੇ ਪੰਜ ਸਾਲ ਬਾਅਦ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦੋਸ਼-ਮੁਕਤ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਏ ਗਏ ਸਨ, ਸਿਰਫ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਜਨਰਲ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਤੋਂ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਨੂੰ 'ਖਾਰਿਜ' ਕਰਨ ਦੇ ਕਦਮ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ ਲਈ ਜੇਲ੍ਹਾਂ

ਇਸ ਲਈ, ਘਟਨਾ ਦੇ ਸਾਢੇ ਪੰਜ ਸਾਲ ਬਾਅਦ ਉਸ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦੇ ਮਾੜੇ ਇਰਾਦੇ ਦੇ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਸੀ, ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਜੇਲ੍ਹ ਦੇ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਜਨਰਲ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਦੀ ਆਪਣੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ ਪੰਜਾਬ

ਨੂੰ ਨੌਕਰੀ ਤੋਂ ਸੇਵਾ ਮੁਕਤ ਹੋਣ ਤੱਕ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ

(11) ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਬੇਨਿਯਮੀਆਂ ਦੇ ਵੇਰਵਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਉਠਾਈਆਂ ਹਨ ਜੋ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹਨ: -

i) ਇਹ (ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ) ਹਾਲਾਂਕਿ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਆਮ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਸ੍ਰੀ ਐਚਐਸ ਬਲ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਐਸਐਸ ਥਿੰਦ (ਭਾਵ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਡਿਪਟੀ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਵਜੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪੂਰਵਜ) ਅਤੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਸਬੂਤ ਸਾਂਝੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਜਾਂਚ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਮੁੜ ਸ਼ੁਰੂਆਤ (ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਇਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਣ 'ਤੇ), ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਵੀਡਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਉਕਤ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਤੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਬਚਾਅ ਵਿਚ ਆਪਣੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕੀਤੀ

ii) ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਲੋੜੀਂਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਤਲਬ ਕੀਤੇ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਨੇ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਬਦਲੇ ਆਪਣਾ ਹਲਫ਼ਨਾਮਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ

(ਇਹ ਹਲਫ਼ੀਆ ਬਿਆਨ ਵੀ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਅਨੁਸੂਚੀ P-23 ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਜੋਂ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਨੇ ਕੁਝ ਖੁਫੀਆ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਰੱਖਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਸ ਦੁਆਰਾ "ਅਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਅਧਿਕਾਰੀ" ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਰਾਜ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਰਿਕਾਰਡ", ਅਫਸਰਾਂ ਦੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਅਤੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਸਮੇਤ,

"ਅਧਿਕਾਰਤ ਭਰੋਸੇ" ਵਿੱਚ)

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਭਾਰਤੀ ਸਬੂਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 123 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਜਿਹੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਸਿਰਫ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਸਨ, ਜੋ ਨੇ ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ

iii) ਕਿ ਸ੍ਰੀ ਬੀ.ਐਸ.ਸੰਧੂ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ.2, ਨੂੰ ਵਿਭਾਗ ਵੱਲੋਂ ਗਵਾਹ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਭ ਤੋਂ ਨੁਕਸਾਨਦੇਹ ਸਬੂਤ ਸ੍ਰੀ ਸੰਧੂ ਦੀ ਮਿਤੀ 09.01.1987 ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਸੀ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਮਾਨਯੋਗ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਨੁਸਾਰ ble ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ.

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਨੂੰ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ

ਗਿਆ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੂੰ "ਅਦਾਲਤੀ ਗਵਾਹ" ਵਜੋਂ ਤਲਬ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਗਵਾਹ ਵਜੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਸੰਮਨ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸਵਾਲ ਰੱਖੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਲੋੜੀਂਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਤਲਬ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਜੋ ਕਿ "ਇਲਜ਼ਾਮਾਂ ਨੂੰ ਨਸ਼ਟ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ" ਅਤੇ ਮਿਤੀ 09.01.1987 ਦੀ ਉਕਤ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ

iv) ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਇਨਕੁਆਰੀ ਅਫਸਰ (ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰ. 3) ਨੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ.2 ਨੂੰ ਕੁਝ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸਵਾਲ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ, ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਸਵਾਲ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਆਪਣੇ ਗਵਾਹ ਕੋਲ ਨਹੀਂ ਰੱਖੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਸਨ ਇਸ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਨੂੰ ਵਿਰੋਧੀ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ, ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਵੀ ਸੀ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਰਿਪੋਰਟ ਮਿਤੀ 09.01.1987 ਨੂੰ ਲਿਖਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਜਾਂਚ ਦੇ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਇਸ ਲਈ, ਉਸਨੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ.2 ਨੂੰ ਵਿਰੋਧੀ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਜਿਸ ਦੀ ਦੁਬਾਰਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ.3 ਦੁਆਰਾ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਕਤ ਰਿਪੋਰਟ (ਮਿਤੀ 09.01.1987) ਪਹਿਲਾਂ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਰਾਜ ਜਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਇਸ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨ ਲਈ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਵਜੋਂ ਵੀ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਤਾਜ਼ਾ ਸਬੂਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਪਾੜਾ ਭਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ

ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮ 8 ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ 15 ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਅਜਿਹੇ ਸਬੂਤ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਰੱਖੇ ਜਾਣ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਹੈ

ਸਜ਼ਾ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਨਿਯਮ, 1970.

v) ਕਿ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਤਲਬ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੁਝ ਗਵਾਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਤਲਬ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਦਾ ਕੋਈ ਉਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਤਲਬ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਲਈ ਮੰਗੇ ਗਏ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਅਜਿਹੇ ਦੋ ਗਵਾਹ ਸ਼੍ਰੀ ਐਸ ਕੇ ਵਰਮਾ, ਡਿਪਟੀ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਜਨਰਲ ਆਫ ਪੁਲਿਸ (ਕ੍ਰਾਈਮ ਬ੍ਰਾਂਚ) ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਬ੍ਰਿਜ ਮੋਹਨ, ਰਿਟਾਇਰਡ ਡਿਪਟੀ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਆਫ ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਕੁਝ ਬੇਨਾਮ ਸੁਰੱਖਿਆ/ਖੁਫੀਆ ਅਧਿਕਾਰੀ ਵੀ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਗਵਾਹ ਵਜੋਂ ਆਪਣੇ ਪੂਰਵਜ ਸ਼੍ਰੀ ਜੀ.ਐਸ.ਗਰੇਵਾਲ ਨੂੰ ਵੀ ਤਲਬ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਸੀ ਪਰ ਉਸ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ

(Amol Rattan Singh J.)

ਨੂੰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਘਟਨਾ ਦੇ ਸਮੇਂ, ਭਾਵ ਜੇਲ ਬਰੇਕ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਦੇ ਸਮੇਂ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਉਸਦਾ ਬਿਆਨ ਢੁਕਵਾਂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਗਵਾਹ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ, ਜੋ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਬੈਰਕ ਨੰਬਰ 6 ਅਤੇ 7 ਦੀ ਸਰੀਰਕ ਸਥਿਤੀ ਅਤੇ ਰਜਿਸਟਰਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੀ ਸਾਂਭ-ਸੰਭਾਲ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਢੁਕਵਾਂ ਗਵਾਹ ਸੀ ਸਬੰਧਤ ਮਾਮਲੇ, ਭਾਵ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਕਾਰਜਕਾਲ ਦੌਰਾਨ 'ਅਖੰਡ ਪਾਠਾਂ' ਦਾ ਆਯੋਜਨ

ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜੇਲ ਤੋੜਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਛੇ ਬਚੇ ਹੋਏ ਕੈਦੀਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਤਲਬ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਪਰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇਕ ਨੇ ਇਕ ਨੋਟ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਆਉਣਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਕਤ ਕੈਦੀ (ਨਾਮ ਬਲਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ) ਦੀ ਲਿਖਤੀ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰ ਲਿਆ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਬਿਆਨ ਜੇਲ ਬਰੇਕ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਦੇ ਮਾਮਲੇ 'ਚ ਉਸ ਵਿਰੁੱਧ ਦਰਜ ਐੱਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਵਿਚ ਉਸ ਦੇ ਬਚਾਅ ਲਈ ਪੱਖਪਾਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ

ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਹੋਰ ਸਰਕਾਰੀ ਗਵਾਹ, ਜੋ ਸਬੰਧਤ ਸਨ ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋ ਚੁੱਕੇ ਸਨ, ਨੂੰ ਵੀ ਤਲਬ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਸਿਰਫ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਬਚਾਅ ਲਈ ਪੱਖਪਾਤ ਕਰਨ ਲਈ (ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਹੁਕਮ, ਇਸ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨਾਲ ਜੁੜੀ ਜਾਂਚ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ)

vi) ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਸ੍ਰੀ ਐਸ.ਐਸ. ਬਿੰਦ (ਉਸੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨਾਲ ਵੀ ਦੋਸ਼ੀ) ਨੂੰ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਗਵਾਹ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਲਈ 'ਦਾਸਤੀ' ਸੰਮਨ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਉਸ ਦੀ 22.04.1995 ਨੂੰ ਪੇਸ਼ੀ ਹੋਣ 'ਤੇ ਵੀ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਕਿ ਉਥੇ

ਕੋਈ ਸਮਾਂ ਬਾਕੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਹ ਕਦੇ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤਾਰੀਖਾਂ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ

vii) ਕਿ ਸ੍ਰੀ ਜੀ.ਐਸ. ਗਿੱਲ, ਜੋ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਵਜੋਂ ਡਿਪਟੀ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਰਹੇ ਸਨ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਘਟਨਾ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਜੇਲ੍ਹ ਦੇ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਵੀ ਸਨ, ਅਤੇ ਇਸਲਈ "ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਲੇਖਕ ਅਤੇ ਨਿਗਰਾਨ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲਗਾਏ ਗਏ ਸਨ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ" ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਸਹਿ ਦੋਸ਼ੀ, ਨੂੰ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਤੱਥ 'ਤੇ "ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ 'ਤੇ ਉਭਾਰ', ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਿਛਲੇ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ (ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ) ਦੀ ਥਾਂ ਲੈ ਲਈ ਗਈ ਸੀ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਹਾਜ਼ਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ

viii) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਅਨੁਸਾਰ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦਾ ਪੱਖਪਾਤ ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਜ਼ਾਹਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬੇਨਿਯਮੀਆਂ ਸਬੰਧੀ ਦਰਖਾਸਤਾਂ ਜਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਬੇਨਤੀਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਪ੍ਰਵਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰਡ ਡਾਕ ਰਾਹੀਂ ਭੇਜਣਾ ਪਿਆ

ਇਹ ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦਾ (ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ) ਜਾਂਚ ਦੇ ਹਰ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਅਪਮਾਨ ਅਤੇ ਅਪਮਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ

ix) ਕਿ 28.07.1994 ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਵੀ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਬਿਨਾਂ ਸੋਚੇ ਸਮਝੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ

ਉਪਰੋਕਤ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਬੁਨਿਆਦੀ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਪਿਆ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਦੀ ਹਰ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਲਗਾਤਾਰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ

(12) ਅੱਤਵਾਦੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਧਮਕੀਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਨਾਲ 10.01.1987 ਦੀ ਇੱਕ ਚਿੱਠੀ ਨੱਥੀ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ "ਖਾਲਿਸਤਾਨ ਕਮਾਂਡੋ ਫੋਰਸ" ਦੁਆਰਾ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਡਿਪਟੀ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਨੂੰ ਧਮਕੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ (ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਗਰੇਵਾਲ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ), ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਡਿਊਟੀਆਂ ਦੌਰਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਕੁਝ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਉਸਨੇ ਆਈਜੀਪੀ (ਇੰਟੈਲੀਜੈਂਸ) ਪੰਜਾਬ ਤੋਂ ਸੀਨੀਅਰ ਪੁਲਿਸ ਕਪਤਾਨ, ਬਠਿੰਡਾ, ਸੰਗਰੂਰ ਅਤੇ ਪਟਿਆਲਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਵੀ ਨੱਥੀ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ (ਐਸਐਸਪੀਜ਼) ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਧਮਕੀਆਂ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ

ਉਪਰੋਕਤ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਤੱਥ ਅਤੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇ ਮੁੱਖ ਆਧਾਰ ਹਨ

(13) ਚਾਰ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ, ਹਰੇਕ ਨੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਲਈ ਵੱਖਰੇ ਜਵਾਬ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ

ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ, ਭਾਵ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਵਿੱਚ, "ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਗੈਰ-ਜ਼ਰੂਰੀ ਅਤੇ ਬੇਲੋੜੇ ਦੋਸ਼ਾਂ" ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਰਣਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੁਢਲੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਲਏ ਗਏ ਸਨ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਐਸ.ਐਲ.ਪੀ. ਵਿੱਚ, 1 ਵੇਂ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਗਲਤੀਆਂ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਹਵਾਲੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ:-

“ਹੁਣ ਮੈਲਫਾਈਡਜ਼ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਵੀ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ ਕਿ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿਚ ਉਕਤ ਦੋਸ਼ ਅਸਪਸ਼ਟ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ

(*Amola Rattan Singh, J.*) ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਕਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨਾਲ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਦੇਖਣ ਲਈ ਕਿਵੇਂ ਅਤੇ ਕਿਸ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦਾ ਕੇਸ ਤਰੱਕੀ ਲਈ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਆਉਣਾ ਸੀ ਤਾਂ ਜਵਾਬਦੇਹ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਏ ਗਏ ਹਨ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦਾ ਕੇਸ ਤਰੱਕੀ ਲਈ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਆਉਣਾ ਸੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦਾ ਕੇਸ ਸਾਲ 1992 ਵਿੱਚ ਤਰੱਕੀ ਲਈ ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਸੀ - ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ 1993 ਵਿੱਚ ਵੀ ਨਹੀਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦਾ ਕੇਸ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੀ ਡੀਪੀਸੀ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਪਰ ਇਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਤਰੱਕੀ ਲਈ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਹੋਵੇ, ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਿਸੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਦੋਸ਼ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਨਾਮਜ਼ਦ ਵਜੋਂ ਉਕਸਾਉਣ ਦੀ ਗੈਰ-ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਆਪਣੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋ ਸਕੇ, ਗਲਤੀਆਂ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਇਹ ਧਿਆਨ ਦੇਣਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਜੇਲ੍ਹਾਂ ਦੇ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਜਨਰਲ ਨੂੰ ਕੋਈ ਵੀ ਖਰਾਬੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੇ 9 ਜਨਵਰੀ, 1987 ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਰਿਪੋਰਟ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਸੀ ਇਸ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ, ਜੇਲ੍ਹਾਂ ਦੇ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਜਨਰਲ ਨੇ ਘਟਨਾ-ਸਬੰਧਤ ਹਿੱਸੇ ਕੱਢੇ ਜਾਣ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਪਾਇਆ ਸੀ ਇੱਥੋਂ-ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਮੁਅੱਤਲੀ ਲੰਬਿਤ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਦੀ ਸਿਫ਼ਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ"

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਛੇੜਛਾੜ ਦਾ ਮੁੱਖ ਦੋਸ਼, ਪਿਛਲੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਠਹਿਰਾਇਆ ਸੀ ਕਿ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਪੂਰਾ ਅਧਾਰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਨੂੰ ਕੋਈ ਵੀ ਖਰਾਬੀ ਦੇਣ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ ਹੈ

ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਬੁਨਿਆਦ ਦੇ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਖਾਰਜ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ

ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਮੁਢਲੇ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਜ਼ਾ ਯੋਗ ਜਾਂਚ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਅਨੁਸਾਰ ਅਤੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਹੁਣ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗੀ

ਇਹ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਵਿਵਾਦਿਤ ਸਵਾਲ ਉਠਾਏ ਹਨ, ਜੋ ਕਿ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਆਪਣੇ ਅਸਧਾਰਨ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗੀ

(14) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਸਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਨੋਟਿੰਗਾਂ ਦੇ ਪੁਨਰ-ਨਿਰਮਾਣ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਪੂਰਨ ਜੀਤ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਯੂਟੀਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਫੈਸਲੇ 'ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਗਲਤ ਸੀ ਅਦਾਲਤੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਨੋਟਿੰਗ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ, ਇਹ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਉਸਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਕਿਵੇਂ ਆਏ ਅਤੇ ਦੂਜਾ, "ਇੱਕ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਭਾਗੀ ਫਾਈਲ ਵਿੱਚ ਨੋਟਿੰਗ ਨੇ ਉਸਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ"

(15) ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦਾ ਜਵਾਬ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਸਾਲ 1992 ਤੋਂ 1995 ਤੱਕ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਰਿਕਾਰਡ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਉਸਦੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਦੀ ਘਾਟ ਆਦਿ ਕਾਰਨ ਜੇਲ੍ਹ ਤੋੜਨ ਦੀ ਗੰਭੀਰ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ

ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 (ਆਈ. ਜੀ. ਜੇਲ੍ਹਾਂ) ਦੇ ਬਚਾਅ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੋਸਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਹੋਰਾਫੇਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਟੂਰਿਜ਼ਮ ਡਿਵੈਲਪਮੈਂਟ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਲਾਘਾਯੋਗ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਉਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਪੋਸਟਾਂ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਨ ਨਿਗਮ, ਜਿੱਥੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ.2 ਨੂੰ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਲਈ ਤਾਇਨਾਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ

ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਆਈ.ਜੀ. ਜੇਲ੍ਹਾਂ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਾਰੀ ਰਹਿਣ ਦਾ ਵੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਲੋੜਾਂ ਅਤੇ ਲੋੜਾਂ ਆਦਿ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਬਚਾਅ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਅਸਾਮੀ ਨੂੰ ਭਰਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ ਸੇਵਾ ਨਿਯਮ, ਜੇਲ੍ਹ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਚੋਣ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਐਮ.ਐਲ. ਸੰਧੂ (ਉਸ ਤੋਂ ਸੀਨੀਅਰ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਜਿਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਨੋਟਿਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ) ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਕੋਲ ਸੱਤ ਸਾਲਾਂ ਦਾ ਲੋੜੀਂਦਾ ਤਜਰਬਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਆਈਜੀ ਵਜੋਂ ਤਰੱਕੀ ਲਈ

ਦੂਜੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਗਲਤੀਆਂ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਹਨ

ਸਰਕਾਰਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਖੰਡਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 2 ਦੀ ਨੇੜਤਾ ਦੇ ਇਲਜ਼ਾਮ ਵੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਪੁਰਾਣੇ ਮੁਕੱਦਮੇ (1994 ਦੇ ਸੀ.ਡਬਲਯੂ.ਪੀ. ਨੰ. 735) ਵਿੱਚ (ਇੱਕ ਹੋਰ) ਸਾਬਕਾ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਲਗਾਏ ਗਏ ਸਨ, ਜਿਸਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਰਥ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਆਦਤ ਹੈ

(16) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਰਾਜਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਦੇ ਪੈਰਾ 13 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ (ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3) ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ, ਭਤੀਜੀ ਦੇ ਵਿਆਹ ਆਦਿ ਰਾਹੀਂ

ਜਵਾਬ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਨੂੰ ਜੇਲ੍ਹ ਅਤੇ ਨਿਆਂ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੀ ਸਕੱਤਰ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਜੋਤਸਨਾ ਖੰਨਾ, ਆਈ.ਏ.ਐਸ., ਦੇ ਸੁਝਾਅ 'ਤੇ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਮੁੱਖ ਸਕੱਤਰ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੇ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਨੇ ਵੀ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੱਤੀ ਉਸ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦਾ ਹੁਕਮ 03.08.1993 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤਾ

ਗਿਆ ਸੀ (Amol Rattan Singh, J.)

21.04.1995 ਨੂੰ ਸਕੱਤਰ, ਸਿਹਤ, ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਮੁੱਖ ਸਕੱਤਰ ਨੂੰ ਲਿਖੇ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 3 ਨੂੰ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਚਾਰਜ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕਰਨ ਬਾਰੇ, ਉਸਦੇ ਗੰਭੀਰ ਸੁਭਾਅ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਸੰਯੁਕਤ ਸਕੱਤਰ, ਸਿਹਤ ਵਜੋਂ ਨਿਯਮਤ ਡਿਊਟੀਆਂ ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਕਿ ਜਾਂਚ ਅਗੇਤੋ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਸੀ ਅਤੇ ਮਾਣਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਅੱਠ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪੂਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ, ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਉਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਰੋਧ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਜੋ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੈਰ-ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰਾਨਾ ਢੰਗ ਨਾਲ ਵਿਵਹਾਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ

ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਵਿਰੁੱਧ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼, ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਸੀ ਕਿ ਜਾਂਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਨਾ ਹੋਵੇ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਮਿਆਦ

ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 (ਜਾਂਚ ਅਫਸਰ) ਸ੍ਰੀ ਪੀ.ਐਸ. ਅੰਜਲਾ ਦੁਆਰਾ 28.04.1995 ਨੂੰ ਜੇਲਾਂ ਅਤੇ ਨਿਆਂ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਸਕੱਤਰ ਨੂੰ ਲਿਖੇ ਇੱਕ ਡੀਓ ਪੱਤਰ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹੋਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸਰਕਾਰਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ.3 ਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ.2 ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਹੋਣ ਦੇ ਇਲਜ਼ਾਮ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਿਹਾ ਹੈ:-

"3. ਮੌਜੂਦਾ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਸ੍ਰੀ ਗੋਇਲ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਬੀ.ਐਸ.ਸੰਧੂ, ਆਈ.ਜੀ. ਜੇਲਾਂ, ਪੰਜਾਬ ਨਾਲ ਮੇਰੇ ਸਬੰਧਾਂ ਦਾ ਵੀ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਰਿਸ਼ਤੇ ਬਾਰੇ ਸ੍ਰੀ ਗੋਇਲ ਰਾਹੀਂ ਹੀ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਹੈ"

ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ 13.05.1995 ਦੇ ਅੰਤਿਮ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ, ਜਾਂਚ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ, ਵੀ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਆਪਣੀ ਬੇਨਤੀ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ.2 ਨਾਲ ਉਸਦੇ ਕਥਿਤ ਸਬੰਧਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਕਤ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿੱਚ, ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਉਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਮੁਕਤੀ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਕੋਲ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਵਿਕਲਪ ਨਹੀਂ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਉਸਨੇ 21.04.1995 ਤੋਂ 04.05.1995 ਤੱਕ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਭਾਵ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਸਰਕਾਰ ਉਸ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਰਾਜਾਂ ਦਾ ਜਵਾਬ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਇਹ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਪ੍ਰਤੀ ਕੋਈ ਪੱਖਪਾਤ ਨਹੀਂ ਸੀ

(17) ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੇ ਇਸ ਦੋਸ਼ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਿ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜੀ.ਐਸ.ਗਿੱਲ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੈਦੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਭੱਜਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਲਈ ਵੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਸਨ, ਉਹ ਕਰੀਬ ਛੇ ਸਾਲ ਜੇਲ੍ਹ

ਦੇ ਡਿਪਟੀ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਰਹੇ ਹਨ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਜਾਂਚ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ, ਸ੍ਰੀ ਐਮ.ਐਸ. ਪੰਡੀ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਸਨ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ (17.09.1993 ਨੂੰ), ਸ੍ਰੀ ਗਿੱਲ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਫਿਰ ਵੀ, ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਜੀ.ਐਸ.ਗਿੱਲ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਭੱਜਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਦੋਸ਼ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਉਦੋਂ ਹੀ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਹ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਬਣ ਗਿਆ ਸੀ

(18) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਭੇਜੀਆਂ ਗਈਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਿ ਅਜਿਹੀਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਵਿੱਚ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦਾ ਖੰਡਨ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਵੀ

ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਬੇਨਤੀ 'ਤੇ ਇਕ ਗਵਾਹ, ਹਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਸਿੱਧੂ (ਪੀਡਬਲਯੂ 5) ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨਾ ਵੀ ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ (ਸਜ਼ਾ ਅਤੇ ਅਪੀਲ) ਨਿਯਮ, 1970 ਦੇ ਨਿਯਮ 8 (15) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਨੂੰ 'ਨਿਯਮ' ਵਜੋਂ) ਉਪਰੋਕਤ ਉਪ-ਨਿਯਮ ਇੱਥੇ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ: -

“(15) ਜੇ ਇਹ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਕੇਸ ਦੇ ਬੰਦ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਾਂਚ ਅਥਾਰਟੀ, ਆਪਣੇ ਵਿਵੇਕ ਅਨੁਸਾਰ, ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ

ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਂ ਖੁਦ ਨਵੇਂ ਸਬੂਤ ਲਈ ਬੁਲਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਗਵਾਹ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਬੁਲਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੁਬਾਰਾ ਜਾਂਚ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਇਸਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਲੈਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਲਈ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਹੋਰ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਨਵੇਂ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਤਿੰਨ ਸਪੱਸ਼ਟ ਦਿਨਾਂ ਲਈ ਜਾਂਚ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰਨਾ, ਮੁਲਤਵੀ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਅਤੇ ਜਿਸ ਦਿਨ ਜਾਂਚ ਮੁਲਤਵੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਇਨਕੁਆਇਰਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਲਏ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦੇਵੇਗੀ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਨਵੇਂ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਵੀ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਉਸ ਦੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਨਿਆਂ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ

ਨੋਟ- ਨਵੇਂ ਸਬੂਤ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਬੁਲਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਾਂ ਸਬੂਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਪਾੜਾ ਭਰਨ ਲਈ ਕਿਸੇ ਗਵਾਹ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਬੁਲਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਜਿਹੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਮੰਗ ਤਾਂ ਹੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਬੂਤ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅੰਦਰੂਨੀ ਕਮੀ ਜਾਂ ਨੁਕਸ ਹੋਵੇ”

ਸੂਬੇ ਦੀ ਦਲੀਲ ਸੁਭਾਵਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਹੈ ਕਿ 27.05.1994 ਨੂੰ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ

ਦੁਆਰਾ (Amal Rattan Singh, J.) ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਹਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਗਵਾਹ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨਾ, ਭਰੇ ਜਾ ਰਹੇ ਸਬੂਤਾਂ ਵਿਚ ਕੋਈ ਪਾੜਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਸਗੋਂ ਅੰਦਰਲੀ ਕਮੀ ਨੂੰ ਢੱਕਣ ਲਈ ਸੀ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਸੌਂਪੀ ਗਈ ਸੀ

23.06.1994 ਦੇ ਇਨਕੁਆਰੀ ਅਫਸਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਇਸ ਗਵਾਹ ਨੂੰ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਕਿ ਉਹ ਨਾਭਾ ਵਿਖੇ ਡਿਪਟੀ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਜੇਲ੍ਹ ਰਹਿ ਚੁੱਕਾ ਸੀ ਅਤੇ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਵਾਪਰੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਬਾਰੇ ਜਾਣਦਾ ਸੀ, ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਗਵਾਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ . ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਹੁਣ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿਭਾਗ ਦਾ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ, ਇਸ ਲਈ ਵਧੀਕ ਡਿਪਟੀ ਖੁਰਾਕ ਅਤੇ ਸਪਲਾਈ ਕੰਟਰੋਲਰ ਵਜੋਂ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਗਵਾਹ ਹੋਵੇਗਾ

ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਸਬੂਤ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਸਾਰਥਕਤਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਮੀ ਨੂੰ ਭਰਨ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਇਹ ਉਹ ਚੀਜ਼ ਹੈ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਅਸੀਂ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ

ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਸਹਿ-ਦੋਸ਼ੀ, ਭਾਵ ਐਚ.ਐਸ. ਬੱਲ 'ਤੇ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਡੇਲੀ ਡਾਇਰੀ ਜਰਨਲ ਨਾਲ ਛੇੜਛਾੜ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਵੀ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਬੱਲ ਵੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ ਇਸੇ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਅਧਿਕਾਰੀ

ਘਟਨਾ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਫਸਾਏ ਬਿਨਾਂ, ਛੇੜਛਾੜ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਧਿਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਆਖਰਕਾਰ, ਐਚ.ਐਸ.ਬਲ ਨੂੰ ਢਿੱਲੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਅਤੇ ਕੈਦੀਆਂ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰਿਆਇਤਾਂ ਦੇਣ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ (ਚਾਰਜ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2), ਉਸ ਨੂੰ ਕੈਦੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਭੱਜਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਦੋਸ਼ ਨੰਬਰ 4 ਦਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਹ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਉਸ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ ਸਾਬਤ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਅਜੀਬ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਐਸ.ਐਸ.ਟੀ.ਹਿੰਦ ਅਤੇ ਐਚ.ਐਸ.ਬਲ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਦੋਸ਼ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2, ਢਿੱਲੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਅਤੇ ਕੈਦੀਆਂ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰਿਆਇਤਾਂ ਦੇਣ ਦੀ ਚਰਚਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਐਚ.ਐਸ.ਬਲ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦੋਸ਼ ਨੰਬਰ 6 ਅਧੀਨ ਚਰਚਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ. ਪਟੀਸ਼ਨਰ (ਕੈਦੀਆਂ ਅਤੇ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਅਤੇ ਵਸਤੂਆਂ ਨਾਲ ਅਕਸਰ ਰਲਣ ਅਤੇ ਨਸ਼ੀਲੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ ਲੈਣ ਦਾ ਦੋਸ਼), ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਐਚ.ਐਸ.ਬਲ ਨੂੰ ਵੀ ਸਟਾਰ 'ਤੇ ਢਿੱਲੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਆਖਰਕਾਰ, ਐਚ.ਐਸ.ਬਲ, ਜੋ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਹੋਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਜਾਪਦਾ ਸੀ, ਦੀ ਪੈਨਸ਼ਨ ਵਿੱਚ 10% ਕਟੌਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਐਸਐਸਟੀਹਿੰਦ ਨੂੰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ

(19) ਇਸ ਦੋਸ਼ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਜਾਂਚ ਤਿੰਨ ਦੋਸ਼ੀ (ਪਟੀਸ਼ਨਰ, ਐਚ.ਐਸ. ਬਲ ਅਤੇ ਐਸ.ਐਸ.ਹਿੰਦ) ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਸਾਂਝੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਜੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਪਰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਵੱਖ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਦੋਸ਼ ਹੈ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਤਿੰਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਬਿਆਨ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਿੱਤੇ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਬਿਆਨ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ 23.08.1994 ਨੂੰ ਦਰਜ

ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ

ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ 26.07.1994 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਤਹਿਤ ਤਿੰਨ ਚਾਰਜ ਕੀਤੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਸਨ ਉਸਨੇ ਚਾਰਜ ਕੀਤੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਸੂਚੀ ਦੇ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਸਨ, ਜਿਹਨਾਂ 'ਤੇ ਉਹ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਲੇਖਾਂ ਲਈ ਹਰੇਕ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੀ ਸਾਰਥਕਤਾ ਦਿੱਤੇ ਹੋਏ

ਪਟੀਸ਼ਨਰ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 (ਪੈਰਾ 16 (ਏ)) ਦੇ ਜਵਾਬ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਅਸਥਾਈ ਬਿਆਨ ਲੈ ਕੇ ਆਇਆ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਮਿਤੀ 28.07.1994 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਪਣਾ ਪੂਰਾ ਬਿਆਨ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਖੁਦ 18.03.1995 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਨੱਥੀ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ, ਪਿਛਲੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤੇ ਹੋਏ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਨਿਯਮ 8 ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮਾਂ 11 ਅਤੇ 12 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਨਿਯਮ.

25.03.1995 ਦੇ ਆਪਣੇ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ, ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਕਿਹਾ

ਕਿ 23.08.1994 ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਬਚਾਅ ਬਿਆਨ ਵੀ ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੀ ਸਾਰਥਕਤਾ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਈ ਗਈ ਸੀ ਉਸਨੇ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮ 8 ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ 11 ਦੀ ਧਾਰਾ (iii) ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਨੋਟ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ, ਜੋ ਹੇਠਾਂ ਲਿਖਿਆ ਹੈ:-

"ਹੇਠਾਂ ਨੋਟ ਕਰੋ (iii)- ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਖੋਜੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਜਾਂ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੀ ਸਾਰਥਕਤਾ ਦਰਸਾਏਗਾ"

ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਆਪਣਾ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦਾ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ 25.03.1995 ਦੇ ਇਨਕੁਆਰੀ ਅਫਸਰ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਵਾਰਤਾਲਾਪ ਹੁਕਮ ਅਨੁਸਾਰ, ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦਾ ਬਿਆਨ ਵੀ 18.03.1995 ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਸੀ ਇਸ ਲਈ, ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮੰਗੇ ਗਏ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੀ ਸਾਰਥਕਤਾ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ, 23.07.1994 ਦੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ

ਉਪਰੋਕਤ ਵੇਰਵਿਆਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਜਾਂਚ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਵੰਡਣ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਐਚ.ਐਸ. ਬੱਲ ਅਤੇ ਐਸਐਸ ਥਿੰਦ ਨੇ ਆਪਣੇ ਬਚਾਅ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗਵਾਹ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਕੀਤਾ ਸੀ ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਵੀਡੀਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਕਿਉਂਕਿ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਬਿਆਨ ਹਰੇਕ ਚਾਰਜ ਅਫਸਰ ਦੁਆਰਾ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਜ਼ੋਠਿਆ ਜਾਣਾ ਸੀ ਇਹ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਕਾਫ਼ੀ

ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਲੰਬਾਈ ਵਿੱਚ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਸੀ

ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਐਚ.ਐਸ. ਬਲ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ 09.04.1995 ਅਤੇ 15.04.1995 ਨੂੰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦੇ ਵੇਰਵੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਹਾਲਾਂਕਿ 15.04.1995 ਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਠਾਈਟ ਰਿਪੋਰਟ ਬੁੱਕ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਲਿਆਇਆ ਗਿਆ ਸੀ 09.04.1995 ਨੂੰ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਮਤਿਹਾਨ-ਇਨ-ਚੀਫ਼, ਉਸ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਿਆ

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦਾ ਇਲਜ਼ਾਮ ਹੈ ਕਿ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਵੰਡਣ ਦਾ ਮਕਸਦ ਸੀ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਦੋ ਹੋਰ ਚਾਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਤੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਦਾ ਮੌਕਾ ਨਾ ਮਿਲ ਸਕੇ ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਵਾਬ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪੜਾਵਾਂ 'ਤੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਮਿਆਂ 'ਤੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕਿ ਤਿੰਨ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੇ ਸਟੈਂਡਾਂ ਕਾਰਨ ਅਤੇ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਬਾਕੀ ਦੋ ਚਾਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਆਪਣੇ ਬਚਾਅ ਵਿਚ ਕੋਈ ਗਵਾਹ ਪੇਸ਼ ਕਰੇ

(20) ਸ੍ਰੀ ਬੀ.ਐਸ.ਸੰਧੂ ਨੂੰ ਗਵਾਹ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ 'ਤੇ ਵਿਰੋਧੀ ਕਰਾਰ ਦੇਣ ਦੇ ਇਲਜ਼ਾਮ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਜਵਾਬ

ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ ਜੋ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਨੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਬਿਆਨ ਤੋਂ ਬਚਿਆ ਸੀ ਜੋ ਉਸ ਨੇ "ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਕਿਸਮ ਦੀ ਦੁਸ਼ਮਣੀ" ਦਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕੀਤਾ ਸੀ

ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ, ਮਿਤੀ 09.01.1987, ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਸਹਿ-ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਹ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਜੇਲ ਬਰੇਕ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਢਿੱਲੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੀ ਘਾਟ ਦਾ ਸੰਚਤ ਨਤੀਜਾ ਸੀ ਕੰਟਰੋਲ ਅਤੇ ਕੱਟੜਪੰਥੀਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਤੁਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੀ ਨੀਤੀ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਅੱਤਵਾਦੀਆਂ ਤੋਂ ਵਿਦਾਇਗੀ ਪਾਰਟੀ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਦਾ ਵੀ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ

09.01.1987 ਦੀ ਉਕਤ ਮੁਢਲੀ ਜਾਂਚ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦਾ ਜਵਾਬ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ.2 ਨੂੰ ਸੰਮਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਗਵਾਹ ਵਜੋਂ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਉਸ ਤੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕਰ ਸਕੇ

ਕੁੱਲ ਮਿਲਾ ਕੇ, ਉਪਰੋਕਤ ਦਾ ਸਿੱਟਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੇ ਗਵਾਹ ਵਜੋਂ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤੀ ਗਵਾਹ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਗਵਾਹ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਉਹ ਨਹੀਂ ਸੀ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਵਿਰੋਧੀ ਹੋਣ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਤੋਂ ਜਿਰ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੀ

ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸ੍ਰੀ ਐਸ.ਐਸ. ਬਿੰਦ ਨੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਗਵਾਹ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹਾਲਾਂਕਿ ਐਚ.ਐਸ. ਬਲ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਗਵਾਹ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸਨ

(21) ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੁਝ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੁਆਰਾ, ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ

ਅਸੀਂ ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਖੁਦ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਸ੍ਰੀ ਜੀ.ਪੀ. ਸਿੰਘ, ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਐਡੀਸ਼ਨਲ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਟਿੱਪਣੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਗੁਰੇਜ਼ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਜੋ ਕਿ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਜੇਲ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਚੱਲ ਰਹੀ ਸਮੱਸਿਆ ਆਦਿ ਬਾਰੇ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਹਨ ਉਪਰੋਕਤ ਦਸਤਾਵੇਜ਼, ਜੋ ਕਿ ਹੁਣ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਵਿਦਵਾਨ ਵਧੀਕ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਮਿਤੀ 05.04.1995 ਦਾ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਹੈ, ਇਹ ਦੱਸਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਕ੍ਰਮਾ ਇੰਟੈਲੀਜੈਂਸ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰੇ, ਜੋ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਸੀਲਬੰਦ ਲਿਫਾਫੇ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਐਸ/ਸ੍ਰੀ ਐਸਕੇਵਰਮਾ, ਸਾਬਕਾ ਡੀਆਈਜੀ, ਸੁਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਬ੍ਰਿਜ ਮੋਹਨ, ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਐਸਪੀ, ਸੀਆਈਡੀ ਨੂੰ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਗਵਾਹ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਨਾ ਹੋਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹੋਰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਦਾ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕੱਟੜਪੰਥੀਆਂ ਦੀਆਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਬਾਰੇ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਮੰਗੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ

ਖੁਫੀਆ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਬੰਦ ਉਕਤ ਪੱਤਰ ਮਿਤੀ 17.09.1986 ਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਵੀ ਆਪਣੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ.2 ਨੂੰ ਭੇਜ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹਨ

ਸਿੱਖਿਅਤ ਰਾਜ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੋਰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ 18.08.1986 ਦਾ ਇੱਕ ਟੈਲੀਪ੍ਰਿੰਟਰ ਸੁਨੇਹਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦੋ ਜੇਲ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਬੰਦ ਕੱਟੜਪੰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਵੱਡੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਰਾਸ਼ਨ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਨਾਭਾ ਸਮੇਤ, ਚਿੰਤਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਹਥਿਆਰ ਅਤੇ ਵਿਸਫੋਟਕ ਸਮੱਗਰੀ ਭੇਜੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਜਿਹੇ ਬਹਾਨੇ. ਇੱਕ ਹੋਰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਆਈਜੀਪੀ, ਇੰਟੈਲੀਜੈਂਸ ਦੇ ਦਫ਼ਤਰ ਦੀ ਇੱਕ ਰਿਪੋਰਟ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੇਲ੍ਹ, ਨਾਭਾ ਸਮੇਤ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਜੇਲ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਕੱਟੜਪੰਥੀਆਂ ਦੀਆਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦੋ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਕੈਦੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਭੁੱਖ ਹੜਤਾਲ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ

ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦਾ ਹਲਫੀਆ ਬਿਆਨ, ਮਿਤੀ 05.04.1995, ਜਾਂਚ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੋਇਆ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ 01.01.1986 ਤੋਂ 31.12.1986 ਦੇ ਦਰਮਿਆਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈਆਂ ਖੁਫੀਆ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਨਾਭਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਨਵੰਬਰ 1986 ਵਿੱਚ ਕਥਿਤ ਕੱਟੜਪੰਥੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਭੜਕਾਊ ਭਾਸ਼ਣ ਦੇਣ ਅਤੇ ਦਸੰਬਰ 1986 ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਵਿਦਾਇਗੀ ਪਾਰਟੀ ਦੀ ਸਵੀਕ੍ਰਿਤੀ

ਸਮੇਤ (Amol Rattan Singh, J.)

ਹਲਫਨਾਮੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਰਿਕਾਰਡ ਜੋ ਮੰਗਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਕਤ ਮਿਆਦ ਲਈ ਨਹੀਂ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਜੋ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਉਪਲਬਧ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਾਂਚ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਉਤਪਾਦਨ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ

ਰਾਜ ਦੇ ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਵਕੀਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਹੁਣ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਜੋ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਉਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਅੱਜ ਕੋਈ ਹੋਰ ਖੁਫੀਆ ਰਿਪੋਰਟ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਭਾਵ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਰਿਪੋਰਟ ਅੱਜ ਤੱਕ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਹੈ

(22) ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ 05.04.1995 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇੱਕ ਅੰਤਰਿਮ ਆਦੇਸ਼ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:-

“4. ਉਪਰੋਕਤ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਸ਼੍ਰੀ ਐਸ.ਕੇ. ਵਰਮਾ, ਆਈ.ਪੀ.ਐਸ. ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਬ੍ਰਿਜ ਮੋਹਨ, ਡੀ.ਐਸ.ਪੀ. (ਸੇਵਾਮੁਕਤ) ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਇਹਨਾਂ ਖੁਫੀਆ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਦੀ ਹੋਂਦ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਖੁਫੀਆ ਰਿਪੋਰਟਾਂ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਗਵਾਹ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਹੁਣ ਜਦੋਂ ਤੋਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਇਹਨਾਂ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਖੁੱਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ, ਮੈਨੂੰ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਗਵਾਹਾਂ ਵਜੋਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕਰਨ ਦੀ ਜਾਂਚ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਉਕਤ ਖੁਫੀਆ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਨੂੰ ਜਾਂਚ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਪੜਚੋਲ ਲਈ ਸੀਲਬੰਦ ਕਵਰ ਵਿੱਚ ਹੇਠਾਂ ਦਸਤਖਤ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਉਪਲਬਧ ਕਰਵਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ

ਕੁੱਲ ਮਿਲਾ ਕੇ, ਰਾਜ ਦਾ ਸਟੈਂਡ, ਇਸਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਕੁਝ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਲਈ ਬਹੁਤ ਅਧਿਕਾਰਤ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਸਹੀ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਸੀ

(23) ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਦਲੀਲ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪੂਰਵਜ, ਜੀ.ਐਸ. ਗਰੇਵਾਲ, ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਜੇਲ੍ਹ, ਨੂੰ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਗਵਾਹ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਦਾ ਜਵਾਬ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜੀ.ਐਸ. ਗਰੇਵਾਲ ਨੇ ਬਿਆਰ ਸਿਹਤ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਭਾਵੇਂ ਉਸ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਤਲਬ ਕਰਨਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਕੋਈ ਖਾਸ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਇੰਨਾ ਸੰਮਨ ਕਿਉਂ ਭੇਜਿਆ ਜਾਵੇ

ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕੈਦੀਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਗਵਾਹ ਵਜੋਂ ਪੁੱਛਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਪਰ ਜੋ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਏ, ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਭੱਜਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਛੇ ਬਚੇ ਹੋਏ ਕੈਦੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ, ਪੰਜ ਨੂੰ ਭਗੌੜਾ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ (ਜ਼ਾਹਰ ਤੌਰ 'ਤੇ

ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਮਿਲਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਫਰਾਰ ਹੋ ਗਏ ਸਨ ਜ਼ਮਾਨਤ) ਅਤੇ ਬਲਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਪੁੱਤਰ ਹਰਦੇਵ ਸਿੰਘ ਨੇ ਆਪਣੇ ਹਲਫਨਾਮੇ ਮਿਤੀ 31.03.1995 ਅਨੁਸਾਰ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਧਾਰਾ 302/307 ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਆਦਿ ਤਹਿਤ ਦਰਜ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਵਿੱਚ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਬਿਆਨ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕੋਈ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਜੋ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਬਚਾਅ ਲਈ ਪੱਖਪਾਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸੰਮਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ

(23-ਏ) ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦਾ ਮਿਤੀ 25.03.1995 ਦਾ ਹੁਕਮ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਜੀ.ਐਸ.ਗਿੱਲ, ਨੂੰ ਗਵਾਹ ਵਜੋਂ ਤਲਬ ਨਾ ਕਰਨ ਸਬੰਧੀ, ਵੀ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਜੀ.ਐਸ.ਗਿੱਲ ਹਰ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਹਾਜ਼ਰ ਸੀ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਵਜੋਂ ਉਸਦੀ ਹੈਸੀਅਤ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੂੰ ਗਵਾਹ ਵਜੋਂ ਤਲਬ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ ਇਹ ਮੁੜ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਕਿ ਸ੍ਰੀ ਜੀ.ਐਸ.ਗਿੱਲ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਨਾਭਾ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਤਾਇਨਾਤ ਜੇਲ੍ਹਾਂ ਦੇ ਡਿਪਟੀ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਦੱਸੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ

ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3, ਮਿਤੀ 25.03.1995 ਦਾ ਉਪਰੋਕਤ ਹੁਕਮ ਇਹ ਵੀ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਤਤਕਾਲੀ ਜੇਲ ਮੰਤਰੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸਾਬਕਾ ਮੰਤਰੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਾਬਕਾ ਵਿਧਾਇਕ ਨੂੰ ਗਵਾਹ ਵਜੋਂ ਤਲਬ ਕਰਨਾ ਬੇਲੋੜਾ ਸਮਝਿਆ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਸ੍ਰੀ ਸੀ.ਐਲ.ਗੋਇਲ ਦੀ ਇੱਛਾ ਸੀ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਕੱਟੜ ਅੱਤਵਾਦੀਆਂ ਨੂੰ ਕੁਝ ਰਿਆਇਤਾਂ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਲਿਖਤੀ ਬੇਨਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸ੍ਰੀ ਗੋਇਲ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤਲਬ ਕਰਨਾ ਬੇਲੋੜਾ ਪਾਇਆ ਗਿਆ

(24) ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿੱਚ ਰਿਕਾਰਡਿੰਗ ਦੇ ਮੁੱਦੇ ਦੇ ਅੱਗੇ ਆਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦੋਸ਼ ਨੰਬਰ 4 ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ, ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ, ਇਹ ਡੀਲਿੰਗ ਸਹਾਇਕ ਦੀ ਇੱਕ ਸੱਚਮੁੱਚ ਗਲਤੀ ਸੀ, ਆਰਡਰ ਦਾ ਖਰੜਾ ਤਿਆਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਸੁਧਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਜਾਂਚ ਰਿਪੋਰਟ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਸੀ

ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਾਬਤ ਹੋਇਆ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ

ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਅੱਗੇ ਫਾਈਲ ਨਾ ਰੱਖਣ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਨੂੰ ਵੀ ਨਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਲਾਜ਼ਮੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਕੋਲ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਸਕੱਤਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਸਕੱਤਰ ਦੇ ਹਸਤਾਖਰਾਂ ਹੇਠ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦੀ ਪਹੁੰਚ ਨੂੰ ਇੱਕ ਆਮ ਵਰਤਾਰਾ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸ ਦੋਸ਼ ਨੂੰ ਵੀ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਕੋਲ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਫਾਈਲ ਲੈ ਕੇ ਗਿਆ ਸੀ

(25) ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਵੱਲੋਂ ਪਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਖੋਜਾਂ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਦੁਬਾਰਾ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਲਏ ਜਾਣਗੇ

(Amol Bhattan Singh, J.) ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਿ ਕੀ ਬੈਰਕ ਨੰਬਰ 6 ਬੈਰਕ ਨੰਬਰ 7 ਤੋਂ ਵੱਧ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹੈ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਦਲੀਲ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਬੈਰਕਾਂ ਵਿੱਚ ਮੁਰੰਮਤ ਦੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਲੋਕ ਨਿਰਮਾਣ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਸੰਮਨ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਸਬੰਧਤ ਪੱਤਰ ਵਿਹਾਰ ਤੋਂ ਤਲਬ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਉਕਤ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ; ਜਵਾਬ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਸਬੰਧਤ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਕਿਸੇ ਜੂਨੀਅਰ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਦੇ ਰੈਂਕ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਜਾਣ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਪੱਤਰ ਵਿਹਾਰ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸਿਰਫ ਤਲਬ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ

ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦਾ ਪੱਖ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਇਮਾਰਤ ਦੇ ਖਸਤਾ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਦਾ ਦੋਸ਼ (ਚਾਰਜ ਨੰ. 3) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਸਿਰਫ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਾਬਤ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਉਕਤ ਦੋਸ਼ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਢੁਕਵਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ

ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਸਾਬਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਬਚਾਅ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਸਥਾਰ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਗੁਣਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ.

(26) ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਜਵਾਬ ਦੇ ਪੈਰਾ 7 ਵਿੱਚ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਰਾਜ ਨੇ ਬੇਸ਼ੱਕ ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਢੇ ਪੰਜ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਘਟਨਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ 07.07.1992 ਦੀ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਉਸੇ ਲਈ ਕੋਈ ਵਾਜਬ ਨਹੀਂ ਇਹ ਸਧਾਰਨ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਦੇਰੀ ਨੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦਾ ਪੱਖਪਾਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ

(27) ਰਾਜ ਦੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ

ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਵਿਸਤਾਰ ਵਿੱਚ, ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਅਤੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਜੇਲ੍ਹਾਂ ਦੇ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਜਨਰਲ ਬੀ.ਐਸ. ਸੰਧੂ (ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2) ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਜਵਾਬ 'ਤੇ ਜਾਂਚੇ ਹਾਂ

ਇਸ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ, ਆਪਣੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਉਹ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੱਖਪਾਤੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਉਹ (ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰ. 2) ਹੀ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਧਾਰਾਸ-1 ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਤਰੱਕੀ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾਈ ਸੀ 25.12.1986 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਰਾਹੀਂ ਅਤੇ ਇਹ ਉਹ ਹੀ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਜਨਵਰੀ 1987 ਵਿੱਚ ਸਵੈ-ਇੱਛਤ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਲੈਣ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਸੀ ਉਸਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ, ਜੇਲ ਟਰੇਨਿੰਗ ਸਕੂਲ, ਪਟਿਆਲਾ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਵੀ ਲਿਆਂਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਡਰਦਾ ਸੀ ਸਰਹੱਦੀ ਜ਼ਿਲੇ ਗੁਰਦਾਸਪੁਰ 'ਚ ਅੱਤਵਾਦੀ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦਿੱਤਾ, ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਨਾਭਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਤਾਇਨਾਤ ਸੀ ਇਸਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ

ਦੁਆਰਾ 19.05.1987 ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਨੂੰ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਇੱਕ ਡੀਓ ਪੱਤਰ (ਜੇਲ ਬਰੇਕ ਤੋਂ ਚਾਰ ਮਹੀਨੇ ਬਾਅਦ), ਦੂਜੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਜਵਾਬ ਦੇ ਨਾਲ ਨੱਥੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੀ ਸਲਾਹ 'ਤੇ ਸਵੈ-ਇੱਛਤ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਲਈ ਆਪਣਾ ਨੋਟਿਸ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਿਆ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਇਹ ਇੱਛਾ ਵੀ ਜ਼ਾਹਰ ਕੀਤੀ ਕਿ "ਹੁਣ ਤੋਂ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਪੋਸਟਿੰਗ ਅਤੇ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਸਾਥੀਆਂ ਨਾਲ ਵਿਤਕਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਸੇਵਾ ਦੇ ਵਿਚਾਰ"

ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜੇਲ੍ਹ ਬਰੇਕ ਦੀ ਘਟਨਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਉਸ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਸਾਲ 1987-88 ਤੋਂ 1991-92 ਦਰਮਿਆਨ 'ਗੁੱਡ', 'ਵੇਰੀ ਗੁੱਡ' ਅਤੇ 'ਆਊਟਸਟੈਂਡਿੰਗ' ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਸਨ

(28) ਇਸ ਦੋਸ਼ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਉਹ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਸੀ, ਦੂਜੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਰਕਾਰਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਜੋਤਸਨਾ ਖੰਨਾ, ਆਈ.ਏ.ਐਸ., ਸਕੱਤਰ (ਜੇਲ੍ਹਾਂ), ਜੋ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਜਵਾਬ ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਨੇ ਉਸ ਅਤੇ ਹੋਰ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਜਾਂਚ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤੇ ਸਨ

ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਵੱਲੋਂ ਜੇਲ੍ਹ ਬਰੇਕ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ (ਭਾਵ ਰਿਪੋਰਟ ਮਿਤੀ 09.01.1987) 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਤੱਥ ਖੋਜ ਰਿਪੋਰਟ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸ ਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵਿਰੁੱਧ ਕਿਸੇ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨਾਲ ਕੋਈ ਲੈਣਾ-ਦੇਣਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਹ ਮੰਡਲ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ, ਨਾਭਾ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਢਿੱਲੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਅਜਿਹਾ ਮਾਹੌਲ ਪੈਦਾ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਥੇ ਕੈਦੀਆਂ ਨੇ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਰਚੀ ਅਤੇ ਭੱਜਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਕੀਤੀ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਦੂਜੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੀਆਂ ਕਈ ਹੋਰ ਘਟਨਾਵਾਂ ਹਨ

ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ

(29) ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ SLP ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਦਾ ਵੀ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:-

“ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰੀ ਵਿਰੁੱਧ ਕਿਸੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਦੋਸ਼ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਨਾਮਜ਼ਦ ਵਜੋਂ ਉਕਸਾਉਣ ਦੀ ਗੈਰ-ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਆਪਣੇ ਵਿਰੁੱਧ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋ ਸਕੇ, ਬਦਨਾਮੀ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਇਹ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ ਜੇਲ੍ਹਾਂ ਦੇ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਜਨਰਲ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਖਰਾਬੀ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਇਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਰਿਪੋਰਟ ਮਿਤੀ 9 ਜਨਵਰੀ, 1987 ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਸੀ ਇਸ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ, ਜੇਲ੍ਹਾਂ ਦੇ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਜਨਰਲ ਨੇ ਘਟਨਾਵਾਂ, ਸਬੰਧਤ ਹਿੱਸੇ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ

(Amol, Rattan Singh, J.)
ਪਾਇਆ ਸੀ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੋਢਿਆ - ਅਤੇ ਜਾਂਚ ਲੰਬਿਤ ਉਸ ਦੀ ਮੁਅੱਤਲੀ ਦੀ
ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ"

ਇਸ ਲਈ, ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ
ਖਿਲਾਫ ਖਰਾਬੀ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਵਿਚਾਰ ਹੈ

ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜੇਲ੍ਹਾਂ ਦੇ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਜਨਰਲ ਵਜੋਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਮਿਆਦ ਤੋਂ ਬਾਅਦ
ਬਣੇ ਰਹਿਣ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਆਦਿ ਨੂੰ ਵੀ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ

(30) ਇਨਕੁਆਰੀ ਅਫਸਰ, ਪੀ.ਐਸ. ਔਜਲਾ (ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰ. 3), ਨੇ ਇੱਕ ਛੋਟਾ
ਜਵਾਬ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ, ਨੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ
2 ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਬੰਧ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਜੋਤਸਨਾ ਖੰਨਾ, ਸਕੱਤਰ ਦੁਆਰਾ
ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਵਜੋਂ ਉਸਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿਭਾਗ.

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ 'ਤੇ, ਉਸ ਦੀ (ਇਸ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੀ) ਜਾਂਚ
ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਛੱਡਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਦਾ ਵੀ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ
ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਜਾਂਚ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ

ਗ੍ਰਹਿ ਸਕੱਤਰ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਚਿੱਠੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਜਵਾਬ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਵਜੋਂ
ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦੇ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਕਰਵਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਜਵਾਬ ਦੇ ਨਾਲ ਨੱਥੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ
ਹੈ

(31) ਪੰਜਾਬ ਪਬਲਿਕ ਸਰਵਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਨੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 4 ਦੇ ਤੌਰ
'ਤੇ ਜਵਾਬ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ
ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕੇਸ 18.09.1995 ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮੈਜਿਸਟਰ ਰਾਹੀਂ ਪ੍ਰਾਪਤ
ਹੋਇਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀ ਸਲਾਹ ਲਈ ਗਈ ਸੀ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 320 ਇਹ
ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕੇਸ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਮਿਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤੀ
ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੇ ਅੰਤਿਮ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ 8
ਮਹੀਨਿਆਂ ਦਾ ਸਮਾਂ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੀ ਮਿਆਦ 30.09.1995 ਨੂੰ ਖਤਮ ਹੋਣੀ ਸੀ

"ਕੇਸ 'ਤੇ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ" ਇਸ ਲਈ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼
ਮੀਟਿੰਗ ਮਿਤੀ 19.09.1995 ਨੂੰ ਬੁਲਾਈ ਗਈ ਅਤੇ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ ਨੂੰ ਘੋਖਣ ਤੋਂ
ਬਾਅਦ 20.09.1995 ਨੂੰ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ
ਕਿ ਸਲਾਹ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ "ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ"

ਚੌਥੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਦਿਲਚਸਪੀ ਲੈਣ ਤੋਂ
ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 315 ਅਤੇ 320 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ ਹੈ
ਕਿ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੇ ਨਿਰਪੱਖ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਸੀ

ਇਸ ਵਿਚ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿਚ ਸਲਾਹ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ
ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਦੋ ਹੋਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਐਚ.ਐਸ.ਬਲ ਅਤੇ ਐਸ.ਐਸ.ਬਿੰਦ ਵੀ ਦੋਸ਼ੀ ਪਾਏ ਗਏ
ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਕੇਸ ਵੀ ਅੱਗੇ ਭੇਜਣ ਦੀ ਬੇਨਤੀ

ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਫਿਰਕੂ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਤਕਰੇ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ

(32) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਰੇਕ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦੀ ਨਕਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਹੈ

ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਦਾਇਰ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਨਕਲ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਅਤੇ 3 ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਨਕਾਰਨ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਜਵਾਬ ਅੱਗੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3, ਭਾਵ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ, ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪੈਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਲਗਾਏ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਦੋਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਹਲਫਨਾਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ, "ਉਹ ਖੁਦ ਆਪਣੀ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੈ" ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਪ ਸਕੱਤਰ (ਗ੍ਰਹਿ) ਦੁਆਰਾ ਤੀਜੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਲਿਖੇ ਪੱਤਰ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ-ਗੈਰਜ਼ੂਏਟ ਹੈ, ਨਹੀਂ ਮਤਲਬ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰੈਕਟੀਸ਼ਨਰ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਨਿਯਮ 8.8 ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਕੀਲ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਲੈਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ.

ਨਹੀਂ ਤਾਂ, ਵੱਡੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ, ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਉਠਾਏ ਗਏ ਵਿਵਾਦਾਂ ਨੂੰ ਨਕਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵੱਖਰੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦੁਹਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ

ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਤੱਥ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ 31.01.1995 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਜੇਕਰ ਜਾਂਚ 8 ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ, ਤਾਂ ਇਸਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, 29.09.1995 ਦੇ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਆਦੇਸ਼ (ਇੱਕ ਕਵਰ ਦੇ ਨਾਲ) ਪੱਤਰ ਮਿਤੀ 10.11.1995), ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਅਪਮਾਨ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜਦੋਂ

ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ 29.09.1995 ਦੇ ਮੂਲ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ 01.11.1995 ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਨੋਟਿਸ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ

1995 ਦੇ ਸੀ.ਆਰ.ਓ.ਸੀ.ਪੀ. ਨੰ. 32 (ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਨਾਲ ਸੁਣਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਮਾਣਹਾਨੀ ਪਟੀਸ਼ਨ) ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਪਾਲ ਸਿੰਘ, ਭਾਵ ਡਿਪਟੀ ਸਕੱਤਰ (ਗ੍ਰਹਿ ਅਤੇ ਨਿਆਂ) ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਨੇ ਵੀ ਰਾਜ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਜਵਾਬ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਸੀ (ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ)

(33) ਦੂਜੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਜਵਾਬ ਲਈ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਨਕਲ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਗੈਰ-ਸਿੱਖ ਜਾਂ ਸਿੱਖ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਤੀ ਅਫਸਰਾਂ ਦੀਆਂ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, "ਅਣਪਛਾਤੇ ਜੱਟਾਂ ਨੂੰ ਲਾਭ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਲਈ, ਉਹਨਾਂ ਨਾਲ ਵਿਤਕਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ", ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਉਕਤ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਵਿਰੁੱਧ ਫਿਰਕੂ ਪੱਖਪਾਤ ਦੇ ਗੰਭੀਰ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਏ ਹਨ ਸਿੱਖ

ਅਫਸਰ (Amal Bhattan Singh J.) ਦੂਜੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ, ਦੋ ਵਾਧੇ ਰੋਕਣ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦੀ ਇੱਕ ਪੁਰਾਣੀ ਉਦਾਹਰਣ ਦਾ ਵੀ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਹ ਕਾਰਵਾਈ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਈ ਗਈ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਇਸਨੂੰ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ

ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਗੁਰਪਾਲ ਸਿੰਘ 'ਤੇ ਵੀ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਜਿਸ ਨੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ, ਇਹ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਕਿ ਇਹ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੀ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ

01.02.1995 ਦੇ ਹਲਫਨਾਮੇ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਝੰਡਾ ਸਿੰਘ ਸੰਧੂ ਦਾ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਵੀ ਨੱਥੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਉੱਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਐਸ.ਸੀ. ਓਬਰਾਏ, ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਵਿਰੁੱਧ ਝੂਠੀ ਅਤੇ ਬੇਤੁਕੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਲਿਖਣ ਲਈ ਦਬਾਅ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੇਲ੍ਹ ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ

(34) ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ (ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰ. 3) ਦੇ ਜਵਾਬ ਦੀ ਨਕਲ ਵਿੱਚ ਫਿਰ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਹਰੇਕ ਪੈਰੇ ਦਾ ਜਵਾਬ ਨਾ ਦੇਣ ਕਰਕੇ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸ ਵਿਰੁੱਧ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਏ ਗਏ ਹਨ, ਖਾਸ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਜਾਂ 2 ਦੁਆਰਾ, ਉਹਨਾਂ ਜਵਾਬਾਂ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਗੈਰ-ਅਨੁਮਾਨਤ ਹਨ

ਬੇਸ਼ੱਕ, ਇਹ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਿਸਮ ਦੇ ਨਿੱਜੀ ਸਬੰਧਾਂ (ਜਿਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਹੈ ਕਿ 3 ਵੇਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ, ਕੁਝ ਸਾਂਝੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰਕੇ)

(35) ਚੇਅਰਮੈਨ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਛੋਟੇ ਜਵਾਬ ਦੀ ਨਕਲ

ਪਬਲਿਕ ਸਰਵਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨ (ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰ. 4) ਨੇ ਫਿਰ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਪੈਰਾ-ਵਾਈਜ਼ ਜਵਾਬ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਕੇਸ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਤੋਂ ਸਲਾਹ ਮੰਗੀ ਗਈ ਸੀ

ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦਾ ਜਵਾਬ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਪੈਰੇ 23 ਅਤੇ 28 (i & j) ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ/ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਪਟੀਸ਼ਨਰ, ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਉਹਨਾਂ ਪੈਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਕ੍ਰਿਤੀ ਵਿੱਚ ਮੁਢਲੀਆਂ ਬੇਨਤੀਆਂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦੇ ਪੈਰੇ 23 ਅਤੇ 28 (i&j) ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਵੀ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਵਿਵਾਦਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ

ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ 4 ਵੇਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਅਸਲ ਵਿੱਚ 18.09.1995 ਨੂੰ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਨੂੰ

ਮਿਲਿਆ ਸੀ, "ਕੇਸ ਬਾਰੇ ਉਸ ਨਾਲ ਪੱਖਪਾਤ ਕਰਨ ਲਈ" ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਅੱਗੇ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਹੈ ਕਿ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਨੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਇੱਕ "ਰਬੜ ਸਟੈਪ" ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕੀਤਾ, ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀ ਮੋਹਰ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਦਸਤਖਤ ਨੂੰ ਜੋੜ ਕੇ, ਜੋ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੂਜੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਇਸ ਲਈ, ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਕਮਿਸ਼ਨ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਸੁਤੰਤਰ ਅਥਾਰਟੀ ਹੈ (ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੀਵਿਲ ਅਥਾਰਟੀ) ਨੇ ਸੁਤੰਤਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਮਨ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ

ਇਹ ਵੀ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਐਚ.ਐਸ.ਬਲ ਅਤੇ ਐਸ.ਐਸ ਥਿੰਦ ਵਿਰੁੱਧ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਲਈ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੁੱਛਣਾ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਮੁੱਚੀ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਪੱਖਪਾਤੀ ਸੋਚ ਨਾਲ ਵੱਡੀ ਗਈ ਸੀ

ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਜ਼ਰੂਰੀ ਅਥਾਰਟੀ ਵਜੋਂ ਵੀ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਮੰਗਣ ਲਈ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਰਸਮੀਤਾ ਸੀ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਜੋ ਕਿਹਾ ਸੀ, ਉਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਅਮਰੀਕ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਜੇਲ੍ਹਾਂ ਦੇ ਡਿਪਟੀ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਜਨਰਲ ਵਜੋਂ ਤਰੱਕੀ ਦੇਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਉਸ ਕੇਸ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਤਰੱਕੀ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿ ਅਮਰੀਕ ਸਿੰਘ ਦੀ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਮਰੀਕ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਸੀ ਸਿੰਘਾਂ ਦੀ ਤਰੱਕੀ ਭਾਵੇਂ ਹੇਠਲੇ ਦਰਜੇ ਤੱਕ ਹੋਵੇ, ਫਿਰ ਵੀ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਉੱਚੇ ਦਰਜੇ 'ਤੇ ਤਰੱਕੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ

(36) ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਨਾਲ, ਚਾਰੇ ਪਾਸੇ ਦੀਆਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਜ਼ਰੂਰੀ ਗੱਲਾਂ, ਜੋ ਸਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਕਾਗਜ਼ੀ ਕਿਤਾਬ ਵਿੱਚੋਂ ਕੱਢੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਅਸੀਂ ਆਪਣਾ ਧਿਆਨ ਜਾਂਚ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵੱਲ ਮੋੜਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਜੋ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੀ ਸੱਚਾਈ ਜਾਂ ਝੂਠ ਦੀ ਅਸਲੀਅਤ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਸਰਟੀਓਰੀ ਦੀ ਰਿੱਟ ਮੰਗਣ ਲਈ ਲਏ ਗਏ ਆਧਾਰਾਂ ਨੂੰ

ਸਾਡੇ ਦਿਮਾਗ ਲਈ, ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਸੰਬੰਧੀ ਬੇਨਿਯਮੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਾਮੂਲੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਫਿੱਕੀਆਂ ਹੋ ਜਾਣਗੀਆਂ, ਜੇਕਰ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦਾ ਤੱਤ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ, ਦੁਹਰਾਉਣ ਲਈ, ਦੋਸ਼ ਇੰਨੇ ਗੰਭੀਰ ਕਿਸਮ ਦੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ

(37) ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਵਿਸ਼ਾ-ਵਸਤੂ ਦਾ ਵੇਰਵਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਅਸੀਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਬੇਨਿਯਮੀਆਂ ਦੇ ਵੇਰਵਿਆਂ ਵਿੱਚ ਗਏ ਹਾਂ, ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਆਖਰਕਾਰ ਜੋ ਕੁਝ ਤੋਲਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਉਹ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਸਬੂਤ ਹਨ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਪੱਖ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ, ਉਸਦੇ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਫਿਰ ਵੀ ਉਪਰੋਕਤ ਹਵਾਲੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ, ਬਹਿਸ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਅਪਣਾਈ ਗਈ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਕੁਝ ਗਵਾਹ ਆਇ ਸਨ, ਐਸ. ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ; ਪਰ ਕੁਝ ਗਵਾਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ.3 ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਜੋ ਗੱਲ ਵਿਚਾਰੀ ਜਾਣੀ ਹੈ, ਉਹ ਹੈ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਅਤੇ ਗਵਾਹੀ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ, ਅਤੇ ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਬਚਾਅ ਦੇ ਗਵਾਹ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ, ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਖੋਜ ਦੇ ਗੁਣ ਹਨ

ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਜੇ ਢਿੱਲੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਅਤੇ ਕੱਟੜ ਕੈਦੀਆਂ ਨੂੰ ਉਸੇ ਬੈਰਕ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਦੇ ਦੋਸ਼, ਜੋ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬੈਰਕ ਨੰਬਰ 6 ਤੋਂ ਘੱਟ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਬੈਰਕ ਸੀ, ਉਹ ਦੋਸ਼ ਹਨ ਜੋ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਸਾਬਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਤਮਕ ਕਮੀਆਂ, ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ. ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਉਪਰੋਕਤ ਖੋਜਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੱਖਪਾਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਬਰੀ ਹੋਣ ਦਾ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਉਸ ਦੇ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਸਹਿਯੋਗੀਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦੋਸ਼ ਅਜਿਹੇ ਗੰਭੀਰ ਕਿਸਮ ਦੇ ਹੋਣ

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਸੀਂ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀਆਂ ਖੋਜਾਂ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨਹੀਂ ਕਰਨ ਜਾ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਨਿਪਟਾਏ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਿ ਅਜਿਹੀਆਂ ਖੋਜਾਂ ਨੂੰ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਰਿੱਟ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਭੇਜਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਗੜੇ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਅਦਾਲਤ ਸਿਰਫ ਇਹ ਦੇਖਣ ਲਈ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਏ ਗਏ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਉਚਿਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਲਗਭਗ 24 ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ, ਭਾਵ 1992 ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ 29.09.1995 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿੱਚ ਸਮਾਪਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ, ਭਾਵ 20 ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ

ਪਹਿਲਾਂ, ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਸਾਡੇ ਲਈ ਵਿਧੀਗਤ ਬੇਨਿਯਮੀਆਂ 'ਤੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਜਾਂ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਲਈ, ਜਦੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਦੋਸ਼ ਦੁਬਾਰਾ ਦੁਹਰਾਉਣ ਲਈ, ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੀਆਂ ਕਥਿਤ ਢਿੱਲ-ਮੱਠਾਂ ਅਤੇ ਪੱਖਪਾਤ ਕਾਰਨ, ਕਥਿਤ ਅੱਤਵਾਦੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਜੇਲ੍ਹ ਤੋੜਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਨਿਆਂ ਦਾ ਗਰਭਪਾਤ ਹੋਵੇਗਾ ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਨਾਲ, ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੀ ਗੰਭੀਰਤਾ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ ਇਸ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਾਂਗੇ ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਚਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਾਂਗੇ

(38) ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਪਹਿਲਾਂ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਕੁਝ ਗਵਾਹ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਐਸ/ਸ਼੍ਰੀ ਐਸ.ਕੇ.ਵਰਮਾ, ਸਾਬਕਾ ਡੀਆਈਜੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਬ੍ਰਿਜ ਮੋਹਨ, ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਐਸਪੀ ਸੀਆਈਡੀ, ਅਤੇ ਦੋ ਮੰਤਰੀਆਂ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਿਧਾਇਕ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਪੁੱਛਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਨੂੰ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਲਈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਅਹਿਮੀਅਤ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਹੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ 'ਤੇ ਕੁਝ ਢਿੱਲ-ਮੱਠ ਕਰਨ ਲਈ ਦਬਾਅ ਹੇਠ ਆ ਸਕਦਾ ਹੈ ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕੀ ਅਜਿਹੇ ਦਬਾਅ ਨੂੰ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਢਿੱਲ ਦੇਣ ਲਈ ਬਹਾਨੇ ਵਜੋਂ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅੱਠ ਕੱਟੜ ਕੈਦੀ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚੋਂ ਭੱਜਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਇੱਕ ਵਾਰਡਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਕੈਦੀ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਬਾਰੇ ਵੀ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਦਾਲਤ ਪਰ ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਤਾਂ ਹੀ ਹੋਵੇਗਾ, ਜੇਕਰ ਸਬੂਤ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦੇ ਹਨ

ਇਸ ਲਈ, ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਦੇਰੀ ਵਾਲੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ, ਕੀ ਵਿਚਾਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਬੂਤ, ਢਿੱਲੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹਾਰਡਕੋਰ ਕੈਦੀਆਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਛੋਟ ਅਤੇ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੇਣਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਸਹੂਲਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ ਭੱਜਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਰਚਣਾ, ਉਸਦੇ ਦੋਸ਼ੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ

(39) ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਢਿੱਲੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਅਤੇ ਕੈਦੀਆਂ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰਿਆਇਤਾਂ ਦੇਣ ਦੇ ਦੋਸ਼ (ਇਲਜ਼ਾਮ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2) ਨੂੰ ਤੀਜੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੁਆਰਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੰਜ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੇਲ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਦੀਆਂ ਡਿਊਟੀਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਸੀਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ ਦੇ ਵੇਰਵਿਆਂ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਜਾਵਾਂਗੇ ਜੋ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ, ਅਸੀਂ ਅਜਿਹਾ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ ਕਿ ਸ੍ਰੀ ਗੋਇਲ, ਭਾਵ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਜਿਸ ਨੇ ਇਸ ਵਿਚ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪਟੀਸ਼ਨ, ਹੋਰ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਕਿ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਵੀ ਦਰਸਾਏਗੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੋਸ਼ਾਂ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਗਲਤ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਸੀ,

ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਅਤੇ 3 ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪੱਖਪਾਤ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਉਸਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਇਸ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮਝਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਦੋਵਾਂ ਪਾਸਿਆਂ ਤੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ, ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ ਕਿ ਕੀ ਅਜਿਹੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਖੋਜਾਂ ਅਤੇ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਸਬੂਤ ਵਿਗੜੇ ਸਨ, ਜਾਂ ਕੀ ਉਹ ਟਿਕਾਊ ਹਨ

ਬੇਸ਼ੱਕ, ਜੇਕਰ ਬੇਨਿਯਮੀਆਂ ਅਜਿਹੇ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਚਾਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੱਖਪਾਤ ਕਰਨਾ, ਤਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ, ਅਸੀਂ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਖੋਜਾਂ ਦੀ ਸਥਿਰਤਾ ਨਾਲ ਵਧੇਰੇ ਚਿੰਤਤ ਹਾਂ

ਇਸ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਾਂਚ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਖਰਾਬ ਹੈ

(40) ਪਹਿਲਾ, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਕਥਿਤ ਮਿਲੀਭੁਗਤ

ਨਾਲ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3, ਭਾਵ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਮੁਖੀ-ਕਮ-ਤੁਰੰਤ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਅਤੇ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਕ੍ਰਮਵਾਰ.

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਹੱਥੋਂ ਦੇ ਗੁਣਾ ਪੱਖਪਾਤ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਹੈ, ਪਹਿਲਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਐਮ.ਐਲ. ਸੰਧੂ ਦੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਈਜੀ ਜੇਲ੍ਹਾਂ ਵਜੋਂ ਤਰੱਕੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਅਗਲਾ ਯੋਗ ਵਿਅਕਤੀ ਸੀ, ਜੋ ਇਸ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇ ਸਕਦਾ ਸੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ.2 ਪੰਜ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਆਦ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਈ.ਜੀ. ਅਸੀਂ ਉਸ ਨਿਯਮ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਜਾ ਰਹੇ ਹਾਂ ਜੋ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ 5 ਸਾਲ ਦਾ ਕਾਰਜਕਾਲ ਲਾਜ਼ਮੀ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣਾ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਵਿਵੇਕ ਹੈ

ਪੱਖਪਾਤ ਦਾ ਦੂਸਰਾ ਆਧਾਰ, ਜੋ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਸੰਪਰਦਾਇਕ ਲੀਹਾਂ 'ਤੇ ਹੈ, ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਕਿ ਬਾਅਦ ਵਾਲਾ ਜੱਟ ਸਿੱਖ ਅਫਸਰਾਂ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਸੀ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਸਾਰਿਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪੱਖਪਾਤੀ ਸੀ

(41) ਪਹਿਲੇ ਇਲਜ਼ਾਮ ਨੂੰ ਲੈਂਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਕਲ ਵਿੱਚ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਨਹੀਂ ਸੀ ਬਲਕਿ 1 ਵਾਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਸੀ (ਭਾਵ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ, ਗ੍ਰਹਿ ਮਾਮਲੇ ਅਤੇ ਨਿਆਂ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਸਕੱਤਰ) ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਵੀ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਇੱਕ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਮਧੂ ਖੰਨਾ, ਸਕੱਤਰ ਗ੍ਰਹਿ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਜਵਾਬ ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਨਿਯਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਧਾਰਾਸ-1 ਦਾ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਤੱਕ ਗਿਆ

ਅਤੇ, ਭਾਵੇਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਤੋਂ ਕੋਈ ਅਸਲ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਵੀ ਲਈ ਗਈ ਸੀ, ਪਰ ਅਸਲੀਅਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਦੇ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਸਕੱਤਰ ਦੁਆਰਾ ਫਾਈਲ 'ਤੇ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਮੰਨੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ

ਇਹ ਇਲਜ਼ਾਮ ਕਿ ਸਾਰੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਤੱਥਪੂਰਨ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਨਕਾਰਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦਾ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਸੀ, ਭਾਵ ਪਹਿਲਾਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ, ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਵੀ ਕਿ ਮੁੱਢਲੀ ਪਹਿਲਕਦਮੀ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਆਦਿ, ਜੇਲ੍ਹ ਤੋੜਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਦੀ ਘਟਨਾ ਦੇ ਸਾਢੇ ਪੰਜ ਸਾਲਾਂ ਬਾਅਦ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਸੀ, (ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਬੇਬੁਨਿਆਦ ਇਲਜ਼ਾਮ ਹੈ) ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਹੱਥੋਂ ਬਾਹਰ ਸੀ

(42) ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਾਨੂੰ ਇੱਥੋਂ ਇਹ ਦਰਜ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਾਨੂੰ

ਇਹ ਅਜੀਬ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਜੁਲਾਈ 1992 ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਭਾਵ 1/2 ਜਨਵਰੀ, 1987 ਦੀ ਰਾਤ ਨੂੰ ਜੇਲ੍ਹ ਤੋੜਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਦੀ ਘਟਨਾ ਤੋਂ ਸਾਢੇ ਪੰਜ ਸਾਲ ਬਾਅਦ ਪਰ ਫਾਈਲ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿ ਇਹ ਦੇਰੀ ਵਾਲੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਇਸ਼ਾਰੇ 'ਤੇ ਸਨ, ਜੋ ਕਿ ਉੱਪਰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬਦੇਹ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਸਕੱਤਰ, ਗ੍ਰਹਿ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ

ਫਿਰ ਵੀ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਅਜੀਬ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਢਲੀ ਜਾਂਚ ਰਿਪੋਰਟ ਆਉਣ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਕਾਰਵਾਈ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ, ਪਰ ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਚੁਣੌਤੀ ਦਾ ਇਹ ਆਧਾਰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਲਈ ਹੁਣ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਕਿ, ਹਾਰਡਕੋਰ ਕੈਦੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਜੇਲ੍ਹ ਤੋੜਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਾਰਡਨ ਅਤੇ ਦੋ ਕੈਦੀਆਂ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ, ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੀ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ, ਮਾਣਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਜਾਂਚ ਜਾਰੀ ਰੱਖੀ ਜਾਵੇ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇੱਕ ਵਾਜਬ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਭਾਵ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ 8 ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਮਿਤੀ 31.01.1995 ਇਸ ਲਈ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੇਰੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਸਮਾਂਬੱਧ ਜਾਂਚ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤੇ ਹਨ, ਇਹ ਨਾ ਤਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਲਈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਇਸ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਜਾਣ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ

(43) ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਫਿਰਕੂ ਪੱਖਪਾਤ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਆਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਅਗਲਾ ਪਹਿਲੂ ਜੋ ਵੇਖਣਾ ਬਣਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਸਿਰਫ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਬਲਕਿ ਭਾਈਚਾਰੇ ਦੇ ਦੋ ਅਧਿਕਾਰੀ ਵੀ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹਨ .2 ਨੂੰ ਪੱਖਪਾਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਨੂੰ ਵੀ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ, (ਐਸ.ਐਸ.

ਲਾਜ਼ਮੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੀ ਇੱਕੋ ਜਿਹੀ ਸਜ਼ਾ ਲਗਾਈ ਦੂਸਰਾ, ਐਚ.ਐਸ.ਬਲ, ਜੋ ਕਿ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਜਾਪਦਾ ਸੀ, ਨੂੰ ਪੈਨਸ਼ਨ ਵਿੱਚ 10% ਕਟੌਤੀ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਬੱਲ 'ਤੇ ਲਗਾਈ ਗਈ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੋਈ ਮੁੱਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦੇ

(44) ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਅਜੇ ਵੀ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਹੱਥੋਂ ਕਿਸੇ ਕਿਸਮ ਦਾ ਪੱਖਪਾਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਨਾ ਹੀ ਉਹ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਅਥਾਰਟੀ ਸੀ ਜੋ ਆਖਰਕਾਰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ

ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇਹ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਨਿੱਜੀ ਜਾਂ ਪੇਸ਼ਵਰ ਦੁਸ਼ਮਣੀ ਮੌਜੂਦ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਅਸਲੀਅਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ, ਮੁੜ ਦੁਹਰਾਉਣ ਲਈ, ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਹੁਕਮ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਖੁਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਗ੍ਰਹਿ ਸਕੱਤਰ ਸਮੇਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੋਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਬਦਨਾਮੀ ਦਾ ਕੋਈ ਇਲਜ਼ਾਮ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹਨਾਂ

(Amol Rattan Singh v. J) ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਹੱਥੋਂ ਬਦਨਾਮੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਖਰਾਬ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ

ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਨੇ 09.01.1987 ਨੂੰ ਇੱਕ ਤੱਥ ਖੋਜ ਪੜਤਾਲ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਸੀ ਇਸ ਲਈ, ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਇਕੱਲੇ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਖੋਜ ਦਾ ਆਧਾਰ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਹਿ-ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸੀ, ਜਾਂ ਕੀ ਅਜਿਹੀ ਖੋਜ ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸੁਤੰਤਰ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸੀ ਇਹ ਅਸੀਂ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਦੇਖਾਂਗੇ

(45) ਪੰਜਾਬ ਪਬਲਿਕ ਸਰਵਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨ ਵੱਲੋਂ ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਨਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਸਾਨੂੰ ਉਕਤ ਦੋਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਬਹੁਤੀ ਸਾਰਥਕਤਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ ਕਿਉਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਅਨੁਸਾਰ ਫਾਈਲ ਉਸੇ ਦਿਨ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਪਰ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਮੁਕੰਮਲ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ ਇਸ ਨੂੰ ਸੌਂਪੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਇੱਕ ਦਿਨ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸੌਂਪਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 3 ਦਿਨ ਬਾਅਦ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਦੁਆਰਾ ਖੁਦ, ਫਾਈਲ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਦੀ ਮੁਸ਼ਤੈਦੀ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਕਰਵਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਸਮਾਂਬੱਧ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਏ ਹੋਣਗੇ ਕਮਿਸ਼ਨ, ਫਾਈਲ ਨੂੰ ਅਤਿਅੰਤ ਮੁਸ਼ਤੈਦੀ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਇਸ ਲਈ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 4 ਅਤੇ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ

(46) ਫਿਰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 3 ਦੀ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਵਜੋਂ ਚੋਣ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਨਾਲ ਉਸਦੀ ਕਥਿਤ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਬਾਰੇ, ਆਖਰਕਾਰ

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਓ

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਤੀਕ੍ਰਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ.3 ਦੇ ਉਸਦੇ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ.2 ਵਿਚਕਾਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਬੰਧ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ ਇਹ ਇਲਜ਼ਾਮ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਅਤੇ 3 ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਤੋਂ ਜੇਲ ਦੇ ਅਹਾਤੇ ਨੂੰ ਇੱਕ ਕਾਰ ਵਿੱਚ ਇਕੱਠੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਸਾਡੇ ਲਈ ਦੋਵਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਨ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਮੁਖੀ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਨੂੰ ਲੋੜ ਹੋਵੇਗੀ ਜੇਲ੍ਹ ਦਾ ਮੁਆਇਨਾ ਕਰੇ, ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 3, ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਜੇਲ੍ਹ ਦੇ ਅਹਾਤੇ ਵਿੱਚ ਬੈਰਕਾਂ ਆਦਿ ਦੀ ਉਸਾਰੀ ਦੀ ਸਹੀ ਯੋਜਨਾ ਬਾਰੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੱਥ ਗਿਆਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਇਸ ਲਈ, ਸਿਰਫ ਇਸ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ, ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨਣ ਦਾ ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ ਕਿ ਜਾਂਚ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ

(47) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦਾ ਅਗਲਾ ਇਲਜ਼ਾਮ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਬਚਾਅ ਵਿਚ ਜਿਹੜੇ ਗਵਾਹ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਉਹ ਜਿਰ੍ਹਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਉਸ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ

ਇਹਨਾਂ ਦੋਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਪਹਿਲਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਨੂੰ ਜਾਂ ਤਾਂ ਸਰਕਾਰੀ ਗਵਾਹ ਵਜੋਂ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਜਾਂ ਜੇ ਨਹੀਂ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਵੱਲੋਂ ਗਵਾਹ ਵਜੋਂ ਤਲਬ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਬੇਨਤੀਆਂ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਆਖਰਕਾਰ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਗਵਾਹ ਵਜੋਂ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਪਿਆ, ਤਾਂ ਜੋ ਇਸ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਗਵਾਹੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋ ਸਕੇ, ਉਸ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਘਟਨਾ ਦੀ ਤੱਥ ਖੋਜ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਮੁਖੀ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ.

ਹੈਰਾਨੀ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸੌਂਪੀ ਗਈ ਫਾਈਲ ਵਿੱਚ, ਗਵਾਹਾਂ (ਪੀਡਬਲਯੂ, ਡੀਡਬਲਯੂ ਅਤੇ ਸੀਡਬਲਯੂਜ਼) ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ ਸਮੇਤ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਦਾ ਬਿਆਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਡੀਡਬਲਯੂ 6 ਗਾਇਬ ਹੈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੰਨਿਆਂ ਨੂੰ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਅਸੀਂ ਉਸ ਸਮੇਂ ਬਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਦੋਂ ਸਾਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਹੁਣ ਦੇਖਿਆ ਹੈ. ਪੰਨਾ ਨੰਬਰ 67 ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਿਸ 'ਤੇ DW5, HSBal, ਦੀ ਜਿਰ੍ਹਾ ਦਾ ਸਿੱਟਾ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ, ਪੰਨਾ ਨੰਬਰ 72 ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ DW7, ਕਮਲ ਜੈਨ ਦਾ ਬਿਆਨ ਹੈ DW6, BSSandhu, (ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰ.2) ਦਾ ਬਿਆਨ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸੌਂਪੀ ਗਈ ਜਾਂਚ ਫਾਈਲ ਵਿੱਚੋਂ ਗਾਇਬ ਹੈ ਕਾਬਿਲੇਗੌਰ ਹੈ ਕਿ ਫਾਈਲ ਦੇ ਚਾਰ ਪੰਨੇ ਹਟਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਜਿਸ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸਖ਼ਤ ਤਾੜਨਾ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅੰਤਮ ਜਾਂਚ ਰਿਪੋਰਟ ਤੋਂ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2, ਭਾਵੇਂ ਕਿ DW6, ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਬਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਕਤ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਪੈਰਾ 13 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਡੀਡਬਲਯੂ 6 ਨੇ ਬਿਆਨ ਕੀਤਾ ਕਿ 09.01.1987 ਦੀ ਆਪਣੀ ਮੁਢਲੀ ਜਾਂਚ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਘਟਨਾ ਵਿੱਲੋ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ, ਅਨੁਸ਼ਾਸਨਹੀਣਤਾ ਅਤੇ ਕੈਦੀਆਂ ਉੱਤੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਵਿੱਚ ਵਿੱਲ ਦਾ ਸੰਚਤ ਨਤੀਜਾ ਸੀ

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ, ਜਿਸ ਨੇ ਕੱਟੜਪੰਥੀਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਤੁਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੀ ਨੀਤੀ ਦਾ ਪਾਲਣ ਕੀਤਾ

ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 (ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ) ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਇਸ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਕੋਈ ਖਾਸ ਸਟੈਂਡ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹਾਲਾਂਕਿ, ਰਾਜ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ, ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਬਚਾਅ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ ਜਿਸ ਤੋਂ ਇਹ ਦਰਸਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਨੇ ਕਿਸੇ ਬਿਆਨ ਤੋਂ ਬਚਿਆ ਸੀ, ਜਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਪ੍ਰਤੀ ਕਿਸੇ ਕਿਸਮ ਦੀ ਦੁਸ਼ਮਣੀ ਦਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਉਸ ਨੂੰ ਵਿਰੋਧੀ ਹੋਣ ਦਾ ਐਲਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ

ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਦੇ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪਹਿਲੂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਇਜ਼ ਸਮਝਦੇ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਬੀ.ਐਸ. ਸੰਧੂ ਨੂੰ ਜਿਰ੍ਹਾ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ, ਸੰਧੂ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਉਸਨੂੰ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨਾਲ ਦੁਸ਼ਮਣੀ.

ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ, ਅਸੀਂ ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਅਸਲ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਗਲਤ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ

(Amol Rattan Singh, J.)
(48) ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਜਾਂਚ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਵੰਡਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਏ ਗਏ ਅਗਲੇ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਨਜ਼ਰ ਮਾਰਦੇ ਹਾਂ

ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦਾ ਪੱਖ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਐਚ.ਐਸ.ਬਲ ਅਤੇ ਐਸ.ਐਸ.ਬਿੰਦ ਵਿਰੁੱਧ ਜਾਂਚ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸਾਂਝੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਜੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਹਾਲਾਂਕਿ, ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਕਿ ਜਾਂਚ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਵੰਡੀ ਗਈ ਸੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋ ਹੋਰ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਕਿਸੇ ਗਵਾਹ ਦੀ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ, ਇਸ ਲਈ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦਾ ਇਹ ਦੋਸ਼ ਕਿ ਜਾਂਚ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਿੱਖੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਵੰਡਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਇੱਕ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਲਤ ਦੋਸ਼ ਹੈ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਐਚ ਐਸ ਬੱਲ ਅਤੇ ਐਸ ਐਸ ਬਿੰਦ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਗਵਾਹਾਂ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਐਚ ਐਸ ਬੱਲ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸਨ ਜਾਂਚ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਵੀ ਬੇਨਤੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਬਿਆਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਉਸ ਨੂੰ ਵਿਰੋਧੀ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦਾ ਇਹ ਦੋਸ਼ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਦੀ ਜਿਹੜਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬੇਬੁਨਿਆਦ ਹੈ ਇਸ ਖਾਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ.

ਐਸਐਸ ਬਿੰਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਹ ਜੋ ਵੀ ਬਿਆਨ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਦੇ ਆਪਣੇ ਬਚਾਅ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾ ਸਕਦਾ ਹੈ

ਇਸ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ, ਇਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਵਾਲੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਕੀਤੀਆਂ ਸਾਂਝੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਵੀ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ

ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸੇਵਾਵਾਂ (ਸਜ਼ਾ ਅਤੇ ਅਪੀਲ) ਨਿਯਮ, 1970 ਦੇ ਨਿਯਮ 12 ਤੱਕ

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਇਸ ਤੱਥ ਦਾ ਵੀ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਦੌਰ ਵਿੱਚ, ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕਾਰਵਾਈ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਰੀ ਹੈ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਨਾ ਤਾਂ ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਵਾਦ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ

ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਇਸ ਤੱਥ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੇ ਐਚ.ਐਸ. ਬੱਲ ਅਤੇ ਐਸ.ਐਸ. ਬਿੰਦ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਇਸ ਬਾਰੇ ਟੈਂਡਰ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕੇ, ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਕਿ ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠੇ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਕੇਸ ਸੀ. ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਲਈ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਭੇਜੀ ਗਈ ਹੈ

ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਬਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਆਮ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਪਰ ਆਖਰਕਾਰ, ਘੱਟੋ-ਘੱਟ, ਅਫਸਰਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਦੇ ਮੌਕੇ 'ਤੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਵੰਡਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਬਿਆਨ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ ਸਮੇਂ ਦੇ ਬਿੰਦੂ, ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਆਮ ਕਾਰਵਾਈ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਗਵਾਹਾਂ ਨੇ ਸ਼ਾਮਲ ਸਾਰੇ ਅਫਸਰਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ

ਵਿੱਚ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਅਸੀਂ ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਕਹਿ ਰਹੇ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਮੁੜ-ਜਾਂਚ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਹੋਰ ਚਾਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਫਸਰਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਹੈ

ਇਹ ਵੀ ਇੱਕ ਹਕੀਕਤ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ 8 ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਪੂਰੀ ਹੋਣੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਕੋਲ ਆਪਣੀ ਸਲਾਹ ਲਈ ਭੇਜ ਕੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤੇਜ਼ੀ ਲਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ

(49) ਸਜ਼ਾ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਨਿਯਮ, 1970 ਦੇ ਨਿਯਮ 12 ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:-

“12. ਸਾਂਝੀ ਕਾਰਵਾਈ: - 1) ਜਿੱਥੇ ਦੋ ਜਾਂ ਦੋ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸਬੰਧਤ ਹਨ, ਰਾਜਪਾਲ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਅਥਾਰਟੀ ਅਜਿਹੇ ਸਾਰੇ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਨੌਕਰੀ ਤੋਂ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਹੈ, ਉਹ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਇੱਕ ਸਾਂਝੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਜਾਵੇ

ਨੋਟ- ਜੇਕਰ ਅਜਿਹੇ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਦੂਜਿਆਂ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਸਾਂਝੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ

a ਉਪ-ਨਿਯਮ (1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਵੀ ਆਦੇਸ਼ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰੇਗਾ-

- i. ਅਥਾਰਟੀ ਜੋ ਅਜਿਹੀ ਸਾਂਝੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ
- ii. ਨਿਯਮ 5 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਜੁਰਮਾਨੇ ਜੋ ਅਜਿਹੇ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਹੋਵੇਗੀ;
- iii. ਕੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮ 8 ਅਤੇ ਨਿਯਮ 9 ਜਾਂ ਨਿਯਮ 10 ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ

ਨਿਯਮ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਆਮ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੁਆਰਾ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦੀ ਚੋਣ, ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਕੋਲ ਹੋਵੇਗੀ ਭਾਵੇਂ, ਇਹ ਮੰਨ ਕੇ, ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਦੋ ਸਹਿਯੋਗੀਆਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕਾਰਵਾਈ ਆਮ ਕਾਰਵਾਈ ਵਜੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ ਸੀ, ਪਰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਤੋਂ ਲਏ ਗਏ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੇ ਬਿਆਨ ਸਨ ਵੱਖੋ-ਵੱਖ ਸਮਿਆਂ 'ਤੇ ਤਿੰਨ ਚਾਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਫਸਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ, ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਕਿਸੇ ਵੰਡ ਕਰਕੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨਾਲ ਕੋਈ ਪੱਖਪਾਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਗਵਾਹਾਂ ਤੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਬੇਸ਼ੱਕ ਬੀ.ਐਸ. ਸੰਧੂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਇਸ ਲਈ, ਸਾਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਏ ਗਏ ਇਸ ਦਲੀਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ

(Amol Rattan Singh, J.) ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਸਹਿ-ਚਾਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦਾ ਕੋਈ ਗਵਾਹ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ, ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਐਚ.ਐਸ. ਬੱਲ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਸਨੇ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ, ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਜਿਹੜਾ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ ਵਿਰੋਧੀ, ਸਾਨੂੰ ਉਸ ਗਿਣਤੀ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ, ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਕਿਉਂਕਿ ਤਿੰਨ ਚਾਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਫਸਰਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅੰਤਿਮ ਫੈਸਲਾ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ

ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਹੋਰ ਵੀ ਹੋਵੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਦੂਜੇ ਅਫਸਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੂੰ ਇੱਕੋ ਜਿਹੀ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਇਸ ਲਈ, ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ

(50) ਇਸ ਦੋਸ਼ ਦੇ ਅੱਗੇ ਆਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਉਹ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜੋ ਉਸ ਨੇ ਸਰਕਾਰ ਤੋਂ ਤਲਬ ਕੀਤੇ ਸਨ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਜੇਲ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਸਮੇਤ ਉਸ ਸਮੇਂ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਸਥਿਤੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਸਨ

ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਤੋਂ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜਾਂ ਦੋਸ਼ੀ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਆਪਣੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਇਸ ਲਈ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਦੁਆਰਾ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ "ਸਰਬੋਤਮ ਮਹੱਤਵ" ਦੇ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ

ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਨੱਥੀ ਕੀਤੇ ਐਨੈਕਸਰ ਪੀ 4 ਦਾ ਵੀ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਨਾਲ 18.06.06 ਦੇ ਦਰਮਿਆਨ ਨਾਭਾ ਜੇਲ੍ਹ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਖੁਫੀਆ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ .1986 ਤੋਂ 31.12.1986, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗੁਰਦੇਵ ਸਿੰਘ ਕਾਉਂਕੇ ਦੁਆਰਾ ਭੜਕਾਊ ਭਾਸ਼ਣ ਦੇਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਹੋਰ ਜੇਲ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵੀ ਖੁਫੀਆ ਰਿਪੋਰਟਾਂ

ਸਿੱਖਿਅਤ ਰਾਜ ਦੇ ਵਕੀਲ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੋਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਨੇ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਫਾਈਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ, ਤਲਬ ਕੀਤੀਆਂ ਖੁਫੀਆ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਨੋਟਿੰਗਾਂ ਅਤੇ ਪੱਤਰਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਮਿਤੀ 10.08 ਦੇ ਇੱਕ ਟੈਲੀ-ਪ੍ਰਿੰਟਰ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਹੈ 1986, ਨਾਭਾ ਅਤੇ ਸੰਗਰੂਰ ਜੇਲ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਬੰਦ ਕੱਟੜਪੰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਘਿਓ, ਦੁੱਧ ਅਤੇ ਫਲਾਂ ਦੇ ਟੀਨ ਅਤੇ ਕੁਝ ਹਥਿਆਰਾਂ ਅਤੇ ਵਿਸਫੋਟਕਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਭੇਜੇ ਜਾਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਆਈ.ਜੀ.ਪੀ., ਪੰਜਾਬ ਆਰਮਡ ਪੁਲਿਸ, ਪਟਿਆਲਾ ਤੋਂ ਐਸ.ਐਸ.ਪੀ. . ਆਈਜੀਪੀ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਤੁਰੰਤ ਜੇਲ੍ਹ ਸੁਪਰਡੈਂਟਾਂ ਕੋਲ ਉਠਾਉਣ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਸਲਾਹ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਘਟਨਾ ਤੋਂ ਬਚਿਆ ਜਾਵੇ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਵੱਲੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਘਟਨਾ ਨਾ ਵਾਪਰੇ

ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਆਈ.ਜੀ.ਪੀ., ਇੰਟੈਲੀਜੈਂਸ, ਵੱਲੋਂ ਰਾਜ ਭਰ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇੱਕ ਰਿਪੋਰਟ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਨਾਭਾ ਵਿਖੇ ਇੱਕ, ਕੁਝ ਕੈਦੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੀ

ਗਈ ਭੁੱਖ ਹੜਤਾਲ ਅਤੇ ਜੇਲ੍ਹ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਵਿੱਚ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਦੇ ਰੁਝਾਨ ਸਮੇਤ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕੱਟੜਪੰਥੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨਹੀਣਤਾ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰੇ ਸੀਨੀਅਰ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਜੇਲ੍ਹ ਦੇ ਦੌਰੇ ਸਮੇਤ ਕੁਝ ਉਪਾਵਾਂ ਦੀ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ

ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਆਈ.ਜੀ. ਜੇਲ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਭੇਜੀ ਗਈ ਇੱਕ ਚਿੱਠੀ, ਫਾਈਲ ਵਿੱਚ ਵੇਖੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਚਾਰ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਕੈਦੀਆਂ ਨੇ ਇੱਕ ਖਾਸ ਦਿਨ ਖਾਣਾ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਨਾਭਾ ਜੇਲ ਦੇ ਜੇਲ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਵਿੱਚ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਫਿਰ ਵੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਲਾਂ ਦਾ ਮਨੋਬਲ ਉਪਲਬਧ ਸਰੋਤਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਵਾਇਰਲੈਸ ਸੈੱਟ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਪੂਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਨਾਲ ਹੀ ਮੁਲਾਕਾਤੀਆਂ ਦੀ ਸਕ੍ਰੀਨਿੰਗ ਲਈ ਜੇਲ੍ਹ ਦੇ ਨੇੜੇ ਪੁਲਿਸ ਪਾਇਲਟਾਂ ਦੀ ਤਾਇਨਾਤੀ ਦੀ ਹੋਰ ਬੇਨਤੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਅਣਚਾਹੇ ਤੱਤ.

ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਭਾਵੇਂ ਕਾਉਂਕੇਸ ਦੇ ਭਾਸ਼ਣ ਬਾਰੇ ਖੁਫੀਆ ਰਿਪੋਰਟ ਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਕੇਸ 'ਤੇ ਕੁਝ ਅਸਰ ਪਿਆ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਬਾਕੀ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਆਮ ਕਿਸਮ ਦੀਆਂ ਸਨ ਹਕੀਕਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਵਜੋਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦਾ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਸਟੈਂਡ ਲਿਆ ਸੀ

ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਹੋਵੇ, ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਤੋਂ, ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਨਾਲ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ ਕੋਈ ਪੱਖਪਾਤ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ, ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਉਸ ਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਤਾਂ ਉਹ ਇਹ ਦਿਖਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਸੂਬੇ ਭਰ ਵਿੱਚ ਡਰ ਅਤੇ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਦਾ ਮਾਹੌਲ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾਭਾ ਜੇਲ੍ਹ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵੀ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਖਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੇਖਦੇ ਕਿ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਨਾਭਾ ਜੇਲ੍ਹ ਨਾਲ ਬਰਾਬਰ ਕਰਨ ਨਾਲ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਮਿਲੇਗੀ ਕਿ ਜੇਲ ਤੋੜਨ ਦੀ ਗੰਭੀਰ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਨੂੰ ਧੋ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਘਟਨਾ ਦੀ ਰੋਕਥਾਮ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ , ਭਾਵ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਪਾਈ ਗਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦਾ

ਜੂਨ 1986 ਵਿਚ ਜਦੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਉਸ ਦਾ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਹੋਰ ਜੇਲ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਨਾਭਾ ਜੇਲ੍ਹ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਬੇਕਾਬੂ ਜਾਂ ਭਿਆਨਕ ਸੀ, ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਅੱਜ ਵੀ ਕੋਈ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸੀਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੇਖਦੇ ਕਿ ਕੀ ਹੈ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਮਾਈਲੇਜ਼ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜੇਕਰ ਖੁਫੀਆ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਨੂੰ ਜਾਂਚ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਆਖਰਕਾਰ, ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਕਿ ਅਜਿਹੀਆਂ ਗੰਭੀਰ ਘਟਨਾਵਾਂ ਨਾ ਵਾਪਰਨ, ਤੁਰੰਤ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਸਿਰ 'ਤੇ ਆ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਜਿਹੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੇ ਵਾਪਰਨ ਤੱਕ ਅਤੇ ਇਸ ਦੌਰਾਨ

(51) ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਦੋਸ਼ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰ ਹੀ ਸੀ ਜੋ ਅਜਿਹਾ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ, ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਜਵਾਬ, ਫਾਈਲ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਵੀ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਉਕਤ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਵਜੋਂ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਫਾਈਲ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਸਿਰਫ ਡਿਪਟੀ ਸਕੱਤਰ ਦੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਲਏ ਗਏ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਵਿਚ ਆਈਜੀ ਜੇਲ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕੀਤੇ ਪੱਤਰ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਹਨ ਬਾਰੇ, ਜਾਂ ਕੀ ਉਸਨੇ ਅਜਿਹਾ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਲਈ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮਾਮਲਾ ਆਪਣੇ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਕੋਲ ਰੱਖਿਆ ਸੀ ਇਹ ਵੀ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਭਾਰਤੀ ਸਬੂਤ ਐਕਟ, 1872 ਦੀ ਧਾਰਾ 123 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਹ ਸਬੰਧਤ ਵਿਭਾਗ ਦਾ ਮੁਖੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇੱਕ ਅਣਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਨਹੀਂ. ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਸਰਕਾਰ ਵਿੱਚ ਹੀ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਲੋੜੀਂਦਾ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਸਾਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਦਲੀਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਜ਼ੋਰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਖੁਦ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਸੀ

(52) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਅੱਗੇ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2, ਮਿਤੀ 09.01.1987 ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਤੱਥ ਖੋਜ ਰਿਪੋਰਟ ਸੀ. ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਗਵਾਹ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਬਿਆਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਪਾੜਾ ਭਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਜਾਂਚ ਰਿਪੋਰਟ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਸੀ

ਪਟੀਸ਼ਨਰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਚੁੱਕੀ ਹੈ, ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਤੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ.3 ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਵਿਰੋਧੀ ਹੋਣ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਬਰਤਰਫ ਕਰ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ ਇਸ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਾਂ

(53) ਅਗਲੀ ਦਲੀਲ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਤਤਕਾਲੀ ਪੂਰਵਜ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਜੇਲ੍ਹ ਨੂੰ ਗਵਾਹ ਵਜੋਂ ਤਲਬ ਨਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਗਵਾਹ ਵਜੋਂ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਲਿਆਉਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਸੀ

ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਉਕਤ ਅਧਿਕਾਰੀ (ਸ਼੍ਰੀ ਜੀ.ਐਸ.ਗਰੇਵਾਲ) ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਗਵਾਹ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸਬੰਧਤ ਸਮੇਂ ਨਾਭਾ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਤਾਇਨਾਤ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ, ਭਾਵ ਘਟਨਾ ਤੋਂ ਲਗਭਗ ਛੇ ਮਹੀਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਉਸਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਘਟਨਾ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ

ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਆਪਣੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਇਹ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਇਹ

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਕੇਸ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ

ਅਸੀਂ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹਾਂ; ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਗਰੇਵਾਲ ਦੀ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦਾ ਮੁੱਲ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੀ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੀ ਜਦੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਜੇਲ੍ਹ ਦਾ ਚਾਰਜ ਸੰਭਾਲਿਆ ਸੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖੁਦ ਗਰੇਵਾਲ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਢਿੱਲ-ਮੱਠ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਦੀ ਜਾਂਚ/ਜਾਂਚ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਸਾਹਮਣੇ ਲਿਆਂਦੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ, ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਦੁਆਰਾ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕੀ ਇਹ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ. 2 ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦੇ, ਪਰ ਇਹ ਮੰਨ ਕੇ ਵੀ (ਉਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੱਗਰੀ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਹੋਰ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ) ਦਲੀਲ ਦੀ ਖਾਤਰ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲਿਆਂਦਾ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇਲ ਵਿਚ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨਹੀਣਤਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਉਸ ਦੇ ਪੂਰਵਜ ਦੀ ਕੋਈ ਵੀ ਢਿੱਲ, ਜੋ ਅਜੇ ਵੀ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨਹੀਣਤਾ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਆਪਣੀ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ, ਜੇਕਰ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਢਿੱਲ ਸੀ, ਸਬੂਤ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਜੋ ਅਸਲ ਵਿਚ ਸੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ

(53-ਏ) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਅਗਲੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ, ਕਿ ਭੱਜਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕੈਦੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਬਲਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਵੀ ਗਵਾਹ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦੀ ਇੱਛਾ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਇਹ ਕੋਈ ਦਲੀਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਅਸੀਂ

ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਕਿ ਬਲਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਖੁਦ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਅਪਰਾਧਿਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਜੋ ਕੁਝ ਵੀ ਉਸ ਨੇ ਜਾਂਚ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿਚ ਕਿਹਾ, ਉਹ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿਚ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਇਸ ਲਈ, ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਦਲੀਲ ਅਤੇ ਦਲੀਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤੱਤ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ

(54) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਅਗਲੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਜੀ.ਐਸ.ਗਿੱਲ, ਜੋ ਕਿ ਲਗਭਗ ਪੰਜ ਸਾਲ ਜੇਲ੍ਹ ਦੇ ਡਿਪਟੀ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਸਨ, ਸਮੇਤ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਲਈ ਜੋ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸੀ ਜੇਲ੍ਹ ਦੇ ਸੁਪਰਡੈਂਟ, ਅਤੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਲਈ ਰਿਕਾਰਡ ਦਾ ਰਖਵਾਲਾ ਵੀ ਸੀ, ਨੂੰ ਵਿਭਾਗ ਲਈ ਗਵਾਹ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਅਧਿਕਾਰੀ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਸ ਨੂੰ ਜੇਲ੍ਹ ਬ੍ਰੇਕ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਿਸਮ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਤੋਂ ਲਗਭਗ ਮੁਕਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸੇ ਸਮੇਂ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਆਪਣੇ ਕਾਰਜਕਾਲ ਦੌਰਾਨ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਹਾਲਤਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਜਿਰ੍ਹਾ ਕਰਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੌਕੇ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨਾ

ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਬਣਾਉਣਾ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨਾਲ ਪੱਖਪਾਤ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ, ਉਸ ਦੀ ਜਾਂਚ/ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੋਹ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਹ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪੂਰਵਜ ਤੋਂ ਇੱਕ ਮਾੜੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਮਿਲੀ ਸੀ

(Amal Rattan Singh, J.)
ਹਾਲਾਂਕਿ, ਫਿਰ ਵੀ, ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਨਿਯੁਕਤ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟਿੰਗ ਅਫਸਰ ਦੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਬਣਾ ਕੇ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦਾ ਪੱਖ ਲੈਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ, ਜੇਕਰ ਸਬੂਤ ਉਸ ਦੇ ਵਿੱਲੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਪੱਖਪਾਤੀ, ਜੇਲ੍ਹ ਤੋੜਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਤੱਕ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੌਰਾਨ ਆਪਣੀ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਕੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿਚ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਸ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਇਸ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋਵੇਗੀ

(55) ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਉਪਰੋਕਤ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਇਹ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 3, ਇੱਕ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਵਜੋਂ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪੱਖਪਾਤੀ ਸੀ ਅਤੇ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਪੂਰੀ ਜਾਂਚ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਝੁਕਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ .

ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਸੀਂ ਦੋ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ.2 ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਿਰੋਧੀ ਗਵਾਹ ਵਜੋਂ ਘੋਸ਼ਿਤ ਨਾ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਕੇਸ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਨਾ ਕਰਨ ਕਰਕੇ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕਰਨ ਤੋਂ ਅਯੋਗ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੁਝ ਸੰਭਾਵਿਤ ਸਬੂਤ ਜੋ ਉਸ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਦੂਜਾ, ਦਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਯੁਕਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਬੇਸ਼ੱਕ, 2 ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਤੀਜੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਸੀ , ਪਰ ਅਸੀਂ ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬਦੇਹ ਰਾਜ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਕੰਮ ਸੀ ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਚਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਸ ਨਾਲ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਉਸ ਨੂੰ ਸੰਮਨ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਇੱਕ ਗਵਾਹ ਵਜੋਂ, ਭਾਵੇਂ ਵਿਭਾਗ ਨੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕਰਨ ਲਈ

(56) ਫਿਰ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ, ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਵਜੋਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਅਤੇ ਰਾਜ/ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਹੋਈ ਸੀ, ਤਾਂ ਕੀ ਇਹ ਜਾਂਚ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਗਾੜ ਦੇਵੇਗਾ, ਜਾਂ ਕੀ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਦੋਸ਼ ਟਿਕਾਉ ਹਨ

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਆਮ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਇਹਨਾਂ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਅਸੀਂ ਨਵੀਂ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਨਾਲ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਲਈ ਝੁਕੇ ਹੋਏ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਅਸੀਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਝੁਕਦੇ ਨਹੀਂ ਹਾਂ, ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਲਗਭਗ 20 ਸਾਲ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਲਗਭਗ 29 ਸਾਲ ਬਾਅਦ. ਜੇਲ੍ਹ ਤੋੜਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਦੀ ਘਟਨਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਾਪਰੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਿਹਾ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ

ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਅਸੀਂ ਉਪਰੋਕਤ ਦੋ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੀ ਗੰਭੀਰਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਛੱਡਣ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਕੱਟੜ ਕੈਦੀਆਂ ਨੇ ਜੇਲ ਤੋੜਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਦੋ ਕਾਰਨ, ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਪੂਰੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜਨ ਲਈ ਰੱਖਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ਦੋਸ਼, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ,

ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਉਹਨਾਂ ਕੈਦੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਇੱਕ ਜੇਲ੍ਹ ਵਾਰਡਨ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਸ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਅਜੀਬ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਸਾਨੂੰ ਦੋਵਾਂ ਪਾਸਿਆਂ ਤੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀਆਂ ਗਵਾਹੀਆਂ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਇਹ ਵੇਖਣ ਲਈ ਕਿ ਕੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰ, ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ, ਟਿਕਾਉ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ ਉਸ 'ਤੇ, ਲਾਜ਼ਮੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੇ.

(57) ਇਸ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀਆਂ ਗਵਾਹੀਆਂ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਦੇ ਹਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ ਸੀ

ਅਸੀਂ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਅਸੀਂ ਅਜੇ ਵੀ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਅਗਵਾਈ ਵਾਲੇ ਸਬੂਤ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਇਹ ਏਪੀ ਸਟੇਟ ਬਨਾਮ ਐਸ.ਸ਼ੀ ਰਾਮਾ ਰਾਓ ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ :

“ਇਹ ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਹੈ

ਆਰਟੀਕਲ 226 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਲਈ ਸਬੂਤ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸਬੂਤ 'ਤੇ ਇੱਕ ਸੁਤੰਤਰ ਖੋਜ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਉੱਚ

ਅਦਾਲਤ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਦਖਲ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਵਿਭਾਗੀ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਨੇ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਨਾਲ ਅਸੰਗਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਜਾਂ ਜਾਂਚ ਦੇ ਢੰਗ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਜਿੱਥੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਨਿਰਪੱਖ ਫੈਸਲੇ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਤੋਂ ਅਸਮਰੱਥ ਬਣਾਇਆ ਹੋਵੇ ਸਬੂਤਾਂ ਅਤੇ ਕੇਸ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰਲੇ ਕੁਝ ਵਿਚਾਰ ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਵਿਚਾਰਾਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇ ਕੇ ਜਾਂ ਜਿੱਥੇ ਇਸ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਸਾਹਮਣੇ ਸਿੱਟਾ ਇੰਨਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਨਮਾਨੀ ਅਤੇ ਮਨਮਾਨੀ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਵਾਜਬ ਵਿਅਕਤੀ ਕਦੇ ਵੀ ਉਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਜਾਂ ਸਮਾਨ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਪਰ ਵਿਭਾਗੀ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਜੇਕਰ ਜਾਂਚ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਇਕੋ-ਇਕ ਜੱਜ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਕੁਝ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਬੂਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਖੋਜਾਂ ਨੂੰ ਆਧਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਸਬੂਤ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਜਾਂ ਭਰੋਸੇਯੋਗਤਾ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ”

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੋਈ ਹੈ ਜਾਂ ਵਿਭਾਗੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਹੋਈ ਹੈ, ਜਾਂ ਕੋਈ ਨਿਰਪੱਖ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਬਾਹਰੀ ਵਿਚਾਰ ਕਰਕੇ ਜਾਂ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਇਸ ਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ, ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਨਮਾਨੀ ਅਤੇ ਮਨਘੜਤ ਹੈ, ਤਾਂ ਇੱਕ ਰਿੱਟ

ਅਦਾਲਤ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਪੂਰੇ ਸੈਟ ਜਾਂ ਸਜ਼ਾ/ਮੁਆਫੀ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਕਰਨ ਲਈ ਦਖਲ ਦੇਵੇਗੀ

ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਾਰ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਹਿਲਾਂ, ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਤੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਖੁਦ ਇੱਕ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ, ਜੋ ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, (ਸਾਡੀ ਸਹਿਮਤੀ ਵਿੱਚ) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਦਲੀਲ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਗਵਾਹ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਜਾਂਚ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜਦਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨਾਲ ਹੋਰ ਪਹਿਲੂਆਂ 'ਤੇ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਕਥਿਤ ਹੋਰ ਬੇਨਿਯਮੀਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ

ਦੂਸਰਾ, ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਆਪਣੇ ਮਨ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਾਗੂ ਨਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ, ਕਿਉਂਕਿ, ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੀ ਗਈ ਗੱਲ ਦੇ ਉਲਟ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵਿਰੁੱਧ ਦੋਸ਼ ਨੰਬਰ 4 ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਸਜ਼ਾ ਦਾ ਕ੍ਰਮ, ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਾਬਤ ਹੋਇਆ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸਾਰੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਅਸੀਂ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਸਾਨੂੰ ਹੁਣ ਇਸ ਦੇ ਤੱਤ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਦੋਸ਼, ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਨਵੀਂ ਜਾਂਚ ਲਈ ਨਹੀਂ ਭੇਜ ਸਕਦੇ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਜੇ ਲੋੜ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਨਵੇਂ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਅਜਿਹਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ

ਇਸ ਲਈ, ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਆਪਣਾ ਧਿਆਨ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ ਵੱਲ ਮੋੜਦੇ ਹਾਂ, ਇਸ ਨੂੰ ਜਾਂਚ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਕੁਝ ਹਿੱਸਿਆਂ ਸਮੇਤ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਾਂ

(58) ਜਾਂਚ ਰਿਪੋਰਟ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਸੁਰਿੰਦਰ ਕੌਸ਼ਲ, ਸਹਾਇਕ ਸੁਪਰਡੈਂਟ, ਪੀਡਬਲਯੂ 1 ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਕੱਟੜ ਅੱਤਵਾਦੀਆਂ ਨੂੰ 'ਗੁਰਪੁਰਬ' (ਜਨਮ) ਮਨਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੈਦੀਆਂ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਖੋਜ ਅਤੇ ਨਿਗਰਾਨੀ ਦੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਵਿੱਲ ਮੱਠ ਆਈ ਸੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਪੁਰਬ ਸਮਾਗਮਾਂ ਨੂੰ ਬੈਰਕ ਨੰ.3 ਵਿੱਚ 'ਅਖੰਡ ਪਾਠ' (ਤਿੰਨ ਦਿਨ ਲਗਾਤਾਰ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਪਾਠ) ਕਰਵਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇ ਕੇ, ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਪਿਛਲੇ ਸਾਰੇ ਅਜਿਹੇ ਮੌਕਿਆਂ 'ਤੇ 'ਅਖੰਡ ਪਾਠ' ਜੇਲ ਦੀ ਹਦੂਦ ਅੰਦਰ ਸਥਿਤ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ 'ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ' ਦੇ ਪਾਠ ਲਈ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਬੰਦ ਬਦਨਾਮ ਅਨਸਰਾਂ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਲੈਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਸਿਰਫ ਪੁਰਾਣੇ ਕੈਦੀਆਂ ਨੂੰ ਹੀ ਇਹ ਡਿਊਟੀ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ ਜਵਾਬਦੇਹ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਰਿਕਾਰਡ ਤੋਂ, ਗਵਾਹੀ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਣ ਤੋਂ ਪਤਾ ਚੱਲਦਾ ਹੈ ਕਿ PW1 ਨੇ ਅੱਗੇ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਭੱਜਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕੈਦੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਬਲਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਵੀ ਮੌਕੇ 'ਤੇ 'ਗ੍ਰੰਥੀ' ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜਾਂਚ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪੰਦਰਾਂ ਕੈਦੀਆਂ ਨੂੰ 'ਗ੍ਰੰਥੀ' ('ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ' ਦਾ ਪਾਠ ਕਰਨ ਲਈ) ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਬੈਰਕ ਨੰਬਰ 3 ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ

ਇਸ ਗਵਾਹ ਨੇ ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਕੈਦੀਆਂ ਨੂੰ ਜੇਲ੍ਹ ਦੀਆਂ ਖਿੜਕੀਆਂ 'ਤੇ

ਪਰਦੇ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਵੀ ਦਿੱਤੀ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਬੈਰਕਾਂ ਬਾਹਰੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਦਿੱਖ ਹੋ ਗਈਆਂ

PW1 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਤਰੱਕੀ ਲਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਅੱਤਵਾਦੀਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਸਖ਼ਤ ਕਦਮ ਨਹੀਂ ਚੁੱਕਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਸਹਾਇਕ ਸੁਪਰਡੈਂਟਾਂ ਦੇ ਵਿਰੋਧ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕੈਦੀਆਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਘਰਾਂ ਤੋਂ ਰਜਾਈਆਂ ਲਿਆਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕੈਦੀਆਂ ਅਤੇ ਬੈਰਕਾਂ ਦੀ ਤਲਾਸ਼ੀ ਸਬੰਧੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਕੰਮ ਵੀ ਠੱਪ ਹੋ ਗਿਆ

ਆਪਣੀ ਜ਼ਿਰ੍ਹਾ ਵਿੱਚ, ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.1, ਸੁਰਿੰਦਰ ਕੌਸ਼ਲ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਕੈਦੀਆਂ ਅਤੇ ਬੈਰਕਾਂ ਦੀ ਤਲਾਸ਼ੀ ਸਬੰਧੀ ਡਿਊਟੀਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤਹਿਤ ਜਾਅਲੀ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੇ ਰਹੇ ਸਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਹਦਾਇਤ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ “ਜੇਲ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਲਾਗੂ”

ਗਵਾਹ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਭੱਜਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਤਲਾਸ਼ੀ ਦੌਰਾਨ ਕੁਝ ਵਸਤੂਆਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਛੋਟੀਆਂ ਪਤਲੀਆਂ ਰੱਸੀਆਂ ਅਤੇ ਛੋਟੇ ਡੰਡੇ (ਲੰਡੇ) ਬਰਾਮਦ ਹੋਏ ਉਨ੍ਹਾਂ ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਉਹ (ਸਹਾਇਕ ਸੁਪਰਡੈਂਟ) ਸਹਿ-ਦੋਸ਼ੀ, ਸੁਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਥਿੰਦ, ਡਿਪਟੀ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਵੱਲੋਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਉਹ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਕੈਦੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦੇਣ

ਹਾਲਾਂਕਿ ਜਾਂਚ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਾਹਮਣੇ ਨਹੀਂ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ, ਪਰ ਗਵਾਹੀ ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 1 ਦੀ ਜ਼ਿਰ੍ਹਾ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਅਤੇ ਵਧੇਰੇ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਜਗ੍ਹਾ ਬੈਰਕ ਨੰਬਰ 6 ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ 20 ਸੈੱਲ ਸਨ ਅਤੇ ਚਾਰ ਸੈੱਲ ਵੱਖਰੇ ਸਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ 'ਭੋਗ' ਸਮਾਗਮ (ਗੁਰਪੁਰਬ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ) ਮੌਕੇ ਕੈਦੀਆਂ ਦੀ ਇਕ ਮੰਗ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਚਾਰ ਬਦਨਾਮ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਬੈਰਕ ਨੰ.6 ਤੋਂ ਬੈਰਕ ਨੰ. ਵਿਚ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ .7, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਾਂ ਬਲਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਮੇਜਰ ਸਿੰਘ, ਖਜ਼ਾਨ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਸਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੱਸਿਆ ਬੈਰਕ ਨੰਬਰ 6 ਵਿੱਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕੈਦੀਆਂ ਨੂੰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕੋਠੜੀਆਂ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਬੈਰਕ ਨੰਬਰ 7 ਵਿੱਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਕੋਠੜੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੁਝ ਹੋਰ ਖਤਰਨਾਕ ਕੈਦੀਆਂ, ਭਾਵ ਰਾਮ ਸਿੰਘ, ਮੇਜਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕੈਦੀਆਂ ਨੂੰ ਸਿੱਧੇ ਬੈਰਕ ਨੰਬਰ 7 ਵਿਚ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ (ਹਾਲਾਂਕਿ, ਗਵਾਹੀ ਵਿਚ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਤਿੰਨੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਕਾਰਜਕਾਲ ਦੌਰਾਨ ਭੇਜੇ ਗਏ ਸਨ ਜਾਂ ਭੇਜੇ ਗਏ ਸਨ 28.12.1986 ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਹਿ-ਦੋਸ਼ੀ (ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ) ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਅਧੀਨ, ਐਚ.ਐਸ. ਬੱਲ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਗਿਆ

ਪੀਡਬਲਯੂ 1 ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ (ਜਿਹਾਗ ਵਿੱਚ) ਕਿ ਬੈਰਕ ਨੰਬਰ 7 ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਪਰਦੇ ਨਹੀਂ ਸਨ ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਛੱਡਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸਨੇ ਬੈਰਕ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 4 ਤੋਂ ਪਰਦੇ ਹਟਾ ਦਿੱਤੇ ਸਨ

ਅਸਿਸਟੈਂਟ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਨੇ ਵੀ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ (ਆਪਣੇ ਇਮਤਿਹਾਨ-ਇਨ-ਚੀਫ ਵਿਚ) ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਸਾਕਾ ਨੀਲਾ ਤਾਰਾ (1984 ਵਿਚ) ਦੇ ਬਾਅਦ ਤੋਂ ਹੀ ਕੱਟੜ ਅੱਤਵਾਦੀ ਨਾਭਾ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿਚ ਬੰਦ ਸਨ, ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਜੋਧਪੁਰ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੋਈ

ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅੱਤਵਾਦੀ ਦੁਆਰਾ ਬਚਣ ਲਈ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ

ਇਸ ਗਵਾਹ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਅਨੁਸਾਰ ਜੇਲ ਦੀ ਬਾਹਰਲੀ ਕੰਧ ਅਤੇ ਟਾਵਰਾਂ 'ਤੇ ਤਾਇਨਾਤ ਬੀ.ਐੱਸ.ਐੱਫ. ਸੁਰੱਖਿਆ ਕਰਮੀਆਂ ਦੇ ਇੰਚਾਰਜ ਸ੍ਰੀ ਲਾਲ ਨੇ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਲਿਆਂਦਾ ਸੀ ਕਿ ਕਈ ਬੈਰਕ ਨੰਬਰ 7 ਦੇ ਕੈਦੀ ਬੈਰਕ ਦੀ ਚਾਰਦੀਵਾਰੀ ਨੂੰ ਛਾਲ ਮਾਰਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰਕੇ ਉਹ ਚਾਰਦੀਵਾਰੀ ਦੀ ਕੰਧ ਦੇ ਸਿਖਰ ਨੂੰ ਫੂਹ ਲੈਂਦੇ ਸਨ, ਕਈ ਵਾਰ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਮੋਢਿਆਂ 'ਤੇ ਚੜ੍ਹ ਕੇ ਦੀਵਾਰ ਦੀ ਚੋਟੀ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵੀ ਕਰਦੇ ਸਨ . ਬੀਐਸਐਫ ਇੰਚਾਰਜ ਨੇ ਵੀ, ਪੀਡਬਲਯੂ 1 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਰੋਕਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਬੀਐਸਐਫ ਦੇ ਜਵਾਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਗੋਲੀ ਮਾਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਕੋਈ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਕਦਮ ਨਹੀਂ ਚੁੱਕੇ

ਇਹ ਵੀ ਦੋਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਿ ਜਿਹੜਾ ਦੌਰਾਨ ਇਹ ਗਵਾਹ ਵੀ

ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਗਵਾਹ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਸਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 10 ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸਦੇ ਖਿਲਾਫ ਚੱਲ ਰਹੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਹਿੰਦੂ ਸੁਰੱਖਿਆ ਸਮਿਤੀ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨਾਲ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਆਖਰਕਾਰ, ਇਸ ਗਵਾਹ ਨੂੰ, ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਉਹਨਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ, ਨਿੰਦਾ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਦੇ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ

(59) ਇਹ ਵੀ ਵਿਚਾਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਗਵਾਹ ਕੋਲ ਜ਼ਾਹਰਾ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਤੋਂ ਨਾਰਾਜ਼ ਹੋਣ ਦਾ ਕਾਰਨ ਸੀ, ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਕਿ ਉਸਨੇ ਮੰਨਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਮੁਅੱਤਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ

ਗਵਾਹ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ 'ਸੀਨੀਅਰ' ਅਧਿਕਾਰੀ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਸਬੰਧਤ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਕ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਨੇ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਵਿੱਲਾ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਸੀ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਕੱਟੜਪੰਥੀ ਤੱਤਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਰਿਆਇਤਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਉਹ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਸਾਜਿਸ਼ ਰਚਣ ਅਤੇ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਨੋਬਲ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਲਈ

(60) ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਦੀ ਅਗਲੀ ਰਿਪੋਰਟ ਬਲਕਾਰ ਸਿੰਘ, PW2, ਜੋ ਕਿ 13.11.1986 ਤੋਂ 18.05.1987 ਤੱਕ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਕ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਵੀ ਸੀ, ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਇਸ ਸਾਖੀ ਅਨੁਸਾਰ ਭਾਵੇਂ 13.11.1986 ਨੂੰ ਜੁਆਇਨ ਕਰਨ ਸਮੇਂ ਉਸ ਨੂੰ ਬਲਬੀਰ ਸਿੰਘ, ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.3, ਨਾਲ ਬੈਰਕਾਂ ਦੀਆਂ ਖਿੜਕੀਆਂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਪਰਦੇ/ਪੱਗ ਆਦਿ ਲਟਕਦੇ ਨਹੀਂ ਮਿਲੇ ਸਨ, ਪਰ ਇਹ ਪਰਦੇ 'ਗੁਰਪੁਰਬ' ਮਨਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉੱਠੇ ਸਨ ਜਿਸ ਨੂੰ ਕੈਦੀਆਂ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਅਨੁਸਾਰ ਬੈਰਕ ਨੰਬਰ 3 ਵਿੱਚ ਮਨਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਇਸ ਗਵਾਹ ਨੇ ਅੱਗੇ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਕੱਟੜ ਕੈਦੀਆਂ ਦੀ ਬੇਨਤੀ 'ਤੇ, ਇਕ ਭਾਈ ਗੁਰਦੇਵ ਸਿੰਘ ਕਾਉਂਕੇ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਆ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿਚ ਹੀ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਨੂੰ

'ਭੋਗ' ਸਮਾਗਮ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਅਤੇ 'ਅਰਦਾਸ' ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕੈਦੀਆਂ ਅਤੇ ਇਕ ਬਲਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਲੋਹਾਮ ਨੇ ਇਸ ਗਵਾਹ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਤੋਂ ਕਈ ਛੋਟਾਂ ਹਾਸਲ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ

ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਉਸਨੇ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਕਤ ਗੁਰਦੇਵ ਸਿੰਘ ਰੋਜ਼ਾਨਾ 'ਗੁਰਦੁਆਰੇ' ਆਉਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਜਿੱਥੇ ਉਸਨੇ "ਗੁਰਬਾਣੀ ਦੇ ਪਾਠ" ਦੀ ਆੜ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਅੱਤਵਾਦੀਆਂ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਣੇ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਅਤੇ 'ਗੁਰਦੁਆਰੇ' ਦੇ ਨੇੜੇ ਆਏ ਜੇਲ੍ਹ ਸਟਾਫ ਨੂੰ ਵੀ ਧਮਕੀ ਦਿੱਤੀ

ਇਸ ਗਵਾਹ ਨੇ, PW1 ਵਾਂਗ ਫਿਰ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਕੈਦੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਿੱਜੀ ਬਿਸਤਰੇ ਬਾਹਰੋਂ ਲਿਆਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਹੇਠ ਨਾਲ ਹੀ, ਭਾਈ ਗੁਰਦੇਵ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਦਫਤਰ ਵਿੱਚ ਬਾਹਰਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੁਲਾਕਾਤੀਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਬਿਨਾਂ ਤਲਾਸ਼ੀ ਦੇ ਜੇਲ੍ਹ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਾਣ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ

ਇਨਕੁਆਰੀ ਅਫਸਰ (ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰ.3) ਨੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਹੈ

ਰਿਪੋਰਟ ਵਿਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਜ਼ਿਰੂ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਇਸ ਗਵਾਹ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ 13.11.1986 ਨੂੰ ਉਸਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਬੈਰਕ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ਿਆਂ ਅਤੇ ਖਿੜਕੀਆਂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਪਰਦਾ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਬੈਰਕ ਨੰ. 3 ਸਵੇਰੇ 4:00 ਵਜੇ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਸੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤਹਿਤ 'ਅਖੰਡ ਪਾਠ', ਜੋ ਨਿਯਮਾਂ ਤਹਿਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੀ

ਇਸ ਅਸਿਸਟੈਂਟ ਸੁਪਰਡੈਂਟ (PW2) ਨੇ ਵੀ PW1 ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੁਬਾਰਾ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਦਰਵਾਜ਼ਿਆਂ ਅਤੇ ਖਿੜਕੀਆਂ 'ਤੇ ਪਰਦੇ ਲਗਾਉਣ ਸਬੰਧੀ ਕੋਈ ਰਿਪੋਰਟ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਵੀ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ 20.11.1986 ਨੂੰ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਵਜੋਂ ਆਪਣੇ ਕਾਰਜਕਾਲ ਦੌਰਾਨ ਚਾਰ ਕੈਦੀਆਂ ਨੂੰ ਬੈਰਕ ਨੰ.6 ਤੋਂ ਬੈਰਕ ਨੰ.7 ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਸ ਗਵਾਹ ਤੋਂ ਕੋਈ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ

(61) ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ PW3, ਬਲਬੀਰ ਸਿੰਘ, ਦੁਬਾਰਾ ਇੱਕ ਸਹਾਇਕ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ PWs1 ਅਤੇ 2 ਦੇ ਸਮਾਨ ਹੈ, ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਇਸ ਗਵਾਹ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਬੈਰਕ ਵਿੱਚ ਕੈਦੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਸਰਕਾਰ ਵਿਰੁੱਧ ਭੜਕਾਊ ਭਾਸ਼ਣ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ .3 16.11.1986 ਨੂੰ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ 'ਭੋਗ' ਸਮਾਗਮ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਕੈਦੀਆਂ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਮੰਗਾਂ ਮੰਨਣ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਭੋਗ ਸਮਾਗਮ ਦੌਰਾਨ ਹਾਜ਼ਰ ਰਹੇ

ਇਸ ਗਵਾਹ ਨੇ ਕੈਦੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਆਪਣੀਆਂ ਬੈਰਕਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ 'ਕੈਬਿਨ' ਬਣਾਉਣ, ਕੰਬਲਾਂ ਅਤੇ ਪੱਗਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਨਾਲ ਅਤੇ ਕੰਧ 'ਤੇ ਕਾਗਜ਼ ਚਿਪਕਾਉਣ ਬਾਰੇ ਵੀ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਦਰਅਸਲ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ, ਪੀਡਬਲਯੂ 3 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਕੈਦੀਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ 'ਕੈਬਿਨ' ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ ਰੱਸੀਆਂ ਸਪਲਾਈ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ

ਆਪਣੀਆਂ ਪੰਗਾਂ ਨੂੰ ਖਰਾਬ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ 'ਲਾਕ ਆਊਟ' ਸਮਾਂ, PW3 ਨੇ ਅੱਗੇ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ, ਭਾਈ ਗੁਰਦੇਵ ਸਿੰਘ ਕਾਉਂਕੇ ਦੀ ਬੇਨਤੀ 'ਤੇ ਸਵੇਰੇ 9:00 ਵਜੇ ਦੀ ਬਜਾਏ ਦੁਪਹਿਰ 12 ਵਜੇ ਤੱਕ ਵਧਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ

ਜਿਹੜਾ ਦੌਰਾਨ ਇਸ ਗਵਾਹ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਉਸ ਨੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਆਪਣੀ ਡਿਊਟੀ ਕਰਨੀ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਪੁੱਛਣ 'ਤੇ ਕਿ ਕੀ ਉਸਨੇ ਪੰਜਾਬ ਜੇਲ੍ਹ ਮੈਨੂਅਲ ਦੇ ਪੈਰੇ 149 (ਬੀ) ਅਤੇ 163 ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦੀ ਧਮਕੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਉਸ ਸਮੇਂ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਸੀ

ਉਸਦੀ ਗਵਾਹੀ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਇਹ ਵੀ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਕਿ ਕੈਦੀ ਬਲਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਖਤਰਨਾਕ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ "ਭਗੌੜਾ" ਸੀ

ਗਵਾਹ ਨੇ ਅੱਗੇ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ 12.11.1986 ਨੂੰ ਕੋਈ ਖੋਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਸਨੇ ਦਿਖਾਇਆ ਕਿ ਇਹ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ

ਬਾਹਰ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਅਨੁਸਾਰ. ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਵਾਰਡਨ ਅਤੇ ਹੈੱਡ-ਵਾਰਡਨ ਵੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ 'ਤੇ ਲੋੜ ਅਨੁਸਾਰ ਤਲਾਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਲੈ ਰਹੇ ਸਨ

ਹਾਲਾਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਇਸ ਗਵਾਹ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਵਿਸਥਾਰ ਨਾਲ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ, 20.11.1986 ਨੂੰ ਚਾਰ ਕੈਦੀਆਂ ਨੂੰ ਬੈਰਕ ਨੰਬਰ 6 ਤੋਂ ਬੈਰਕ ਨੰਬਰ 7 ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਜਿਰਾਹ ਦੀ ਲਾਈਨ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਵੀ, ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਕਿ ਇਹ ਚਾਰ ਕੈਦੀਆਂ ਨੂੰ ਇੰਨਾ ਤਬਦੀਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਗਵਾਹ ਨੂੰ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਇਹਨਾਂ ਚਾਰ ਕੈਦੀਆਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਸ਼ਿਫਟ ਵੀ 20.11.1986 ਨੂੰ ਹੋਇਆ ਸੀ

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਸ ਗਵਾਹ ਨੇ ਵੀ ਬਾਕੀ ਗਵਾਹਾਂ ਵਾਂਗ ਹੀ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੈਦੀਆਂ ਨੂੰ 4 ਤੋਂ 5 ਦਿਨ ('ਅਖੰਡ ਪਾਠ' ਅਤੇ 'ਭੋਗ' ਸਮਾਗਮ ਲਈ ਇੱਕ ਥਾਂ 'ਤੇ ਇਕੱਠੇ ਰਹਿਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਸਮੇਤ) ਅਣਉਚਿਤ ਰਿਆਇਤਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਬੈਰਕਾਂ ਵਿੱਚ ਪਰਦੇ ਲਗਾਉਣਾ, ਗੁਰਦੇਵ ਸਿੰਘ ਕਾਉਂਕੇ ਵੱਲੋਂ ਭੜਕਾਊ ਭਾਸ਼ਣ ਦੇਣਾ, ਨਵੰਬਰ 1986 ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਕੈਦੀਆਂ ਨੂੰ ਬੈਰਕ ਨੰਬਰ 6 ਤੋਂ ਬੈਰਕ ਨੰਬਰ 7 ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨਾ, ਕੰਪਾਂ 'ਤੇ ਕਾਗਜ਼ ਚਿਪਕਾਉਣਾ ਬੈਰਕਾਂ ਵਿੱਚ ਬੰਦ ਕੈਦੀਆਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਜੇਲ੍ਹ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਘੁੰਮਣ ਲਈ ਵਾਧੂ ਸਮਾਂ ਦੇਣ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਕੈਦੀ ਬਲਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ 'ਡੌਜੀ' ਨੂੰ ਇੱਕ ਮੇਜਰ ਸਿੰਘ ਦੀ ਬੇਨਤੀ 'ਤੇ ਬੈਰਕ ਨੰਬਰ 7 ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀ ਜਿਹੜਾ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਸਾਨੂੰ ਗਵਾਹ ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ ਵਿੱਚ ਢਿੱਲ-ਮੱਠ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕਮੀ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੀ ਹੈ

(62) ਜੇਲ ਦੇ ਮੈਡੀਕਲ ਅਫਸਰ ਡਾ.ਸਤਨਾਮ ਸਿੰਘ ਨੇ ਪੀ.ਡਬਲਿਊ.4 ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂਚ ਅਫਸਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਅਤੇ 'ਗੁਰਪੁਰਬ ਸਮਾਗਮਾਂ' ਦੇ ਸਮੇਂ ਕੈਦੀਆਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਹੋਰ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਇਆ 'ਅਖੰਡ ਪਾਠ') ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ

ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਡਾਕਟਰੀ ਜਾਂਚ ਲਈ ਬੈਰਕਾਂ ਦੇ ਦੌਰੇ ਦੌਰਾਨ ਅਕਸਰ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅੰਡਰਟਰਾਇਲ ਬੈਰਕ ਨੰਬਰ 3 ਵਿੱਚ ਮੱਥਾ ਟੇਕਣ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਡਾਕਟਰੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਸਨੂੰ (ਪੀਡਬਲਯੂ 4) ਜਾਂ ਤਾਂ ਉਡੀਕ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕੈਦੀ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਆਉਣ ਲਈ, ਜਾਂ ਖੁਦ ਬੈਰਕ ਨੰਬਰ 3 ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ 'ਅਖੰਡ ਪਾਠ' ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਅਕਸਰ ਹੀ ਅੰਡਰ ਟਰਾਇਲਾਂ ਨੂੰ ਸਵੇਰੇ ਲਾਕ-ਅੱਪ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬੰਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਡਿਊਟੀ ਨਿਭਾਉਣ 'ਚ ਕਾਫੀ ਦਿੱਕਤਾਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਸਾਰੇ ਅੰਡਰ ਟਰਾਇਲਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ ਇਕ-ਇਕ ਕਰਕੇ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਬੈਰਕ/ਸੈੱਲ ਦੇ 'ਅਹਟਾ' ਦੇ ਅੰਦਰ, ਪਰ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਡਾਕਟਰੀ ਜਾਂਚ ਦੇ ਸਮੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ 'ਭੀੜ' ਕਰਨੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਇਸ ਗਵਾਹ ਨੇ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਬੈਰਕ ਨੰਬਰ 7 ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੀ ਇਕ ਫੇਰੀ ਦੌਰਾਨ, ਉਸਨੇ 'ਅਹਟਾ' ਵਿੱਚ ਅਜ਼ਾਦੀ ਨਾਲ ਘੁੰਮਦੇ ਅਤੇ ਅਭਿਆਸ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਪੁੱਛਣ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਛੋਟਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਜਿਸ ਲਈ ਉਹ ਕਾਉਂਕੇ ਦੁਆਰਾ ਮਦਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, 'ਅਕਾਲ ਤਖ਼ਤ' ਦੇ ਸਾਬਕਾ 'ਜਥੇਦਾਰ' ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਉਸਨੇ ਇਹ ਮਾਮਲੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦੇ ਸਨ, ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਖ਼ਤਰਨਾਕ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਸਮਝਦਾਰੀ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਨਾਲ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਢਿੱਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ

ਇਸ ਗਵਾਹ ਨੇ ਬੀ.ਐਸ.ਐਫ ਦੇ ਕਮਾਂਡੇਂਟ ਦੇ ਆਉਣ ਅਤੇ ਦਰਖਾਸਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦੱਸਦਿਆਂ, ਇਸ ਗਵਾਹ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ, ਆਪਣੀ ਬੈਰਕ ਦੇ ਪਿੱਛੇ, ਦੀਵਾਰ ਦੀ ਚੋਟੀ ਨੂੰ ਛੂਹਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕੈਦੀਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵੀ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ

ਵਿਸਥਾਰ ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਅਸੀਂ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੀ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਸੀਂ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚੋਂ ਹੀ ਇਸ ਦੇ ਕੁਝ ਹਿੱਸਿਆਂ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਗਵਾਹ ਦਾ ਹਵਾਲਾ, ਚਾਰਜ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸਖਿਪ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਪੈਰਾ 9 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ

ਕੁੱਲ ਮਿਲਾ ਕੇ, ਇਸ ਗਵਾਹ ਨੇ ਢਿੱਲੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਵੀ ਦਿੱਤੀ, ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ

(63) ਹਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਸਿੱਧੂ, ਜੋ ਕਿ ਜੇਲ੍ਹ ਦਾ ਡਿਪਟੀ ਸੁਪਰਡੈਂਟ (ਸਿਖਲਾਈ ਅਧੀਨ) ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਆਪਣੀ ਗਵਾਹੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਖੁਰਾਕ ਸਪਲਾਈ ਕੰਟਰੋਲਰ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਵਿਭਾਗ, ਪੀਡਬਲਯੂ 5 ਲਈ ਆਖਰੀ ਗਵਾਹ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਇਆ, ਅਤੇ ਘੱਟ ਜਾਂ ਘੱਟ ਕੀ ਦੁਹਰਾਇਆ ਹੋਰ ਚਾਰ ਗਵਾਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ

ਬੈਰਕ ਨੰ. 7 ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਸਦੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਬੈਰਕ ਨੰ. 7 ਅਸੁਰੱਖਿਅਤ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਇਕਲੌਤੀ ਬੈਰਕ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਦਰੱਖਤ ਕਾਰਨ ਕੇਂਦਰੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਟਾਵਰ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਿਰੀਖਣ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਉਸਨੇ ਇਹ ਵੀ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਆਤੰਕਵਾਦੀ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਦੇ ਦੋਸ਼ੀ ਅੰਡਰ ਟਰਾਇਲਾਂ ਨੇ ਆਖਰਕਾਰ ਦਬਾਅ ਪਾਉਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ

ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਸੈਲ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸਮੂਹਿਕ ਸਬੰਧਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਅਲਾਟ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਅਤੇ ਕੁਝ ਅੰਡਰ ਟਰਾਇਲਾਂ ਨੂੰ ਬੈਰਕ ਨੰਬਰ 7 ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਉਸਨੇ 1/2 ਜਨਵਰੀ, 1987 ਦੀ ਰਾਤ ਨੂੰ ਜੇਲ੍ਹ ਤੋੜਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਮਾਰੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਾਰਡਨ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦੀ ਹਾਲਤ ਬਾਰੇ ਵੀ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ

ਐਸ ਐਸ ਬਿੰਦ ਦੁਆਰਾ ਜਿਹੜਾ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਗਵਾਹ ਨੇ ਹਾਲਾਂਕਿ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਸੈੱਲ ਵਿੱਚ ਅੱਠ ਅੰਡਰ ਟਰਾਇਲ ਨਹੀਂ ਵੇਖੇ (ਹੋਰ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਉਸਨੇ ਦਿੱਤੇ)

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਇਸ ਗਵਾਹ ਦੀ ਜਿਹੜਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ

ਇਸ ਗਵਾਹ ਨੂੰ ਦੇਰ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਕਮੀ ਭਰਨ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦਾ ਪੱਖ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਵਿੱਚ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚੋਂ ਅਣਜਾਣੇ ਵਿੱਚ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ,

ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 8(15) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਸਨੂੰ ਗਵਾਹ ਵਜੋਂ ਬੁਲਾਏ ਜਾਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ

ਅਸੀਂ ਇੱਥੇ ਇਹ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਕਿਸੇ ਕਮੀ ਨੂੰ ਭਰਨ ਜਾਂ ਅਣਜਾਣੇ ਵਿੱਚ ਚੰਗੀ ਗਲਤੀ ਕਰਨ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਦੀ ਬਾਰੀਕ ਰੇਖਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ, ਪਰ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਇਸ ਗਵਾਹ ਦੇ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ, ਇਹ ਦੁਬਾਰਾ ਉਸੇ ਲੀਹਾਂ 'ਤੇ ਹੈ। ਵਿੱਲੋ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਭਾਗ ਲਈ ਹੋਰ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ

(64) ਵਿਭਾਗਾਂ ਦੇ ਆਖ਼ਰੀ ਗਵਾਹਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਹੁਣ ਸਾਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਬਚਾਅ ਵਿੱਚ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ

DW1 ਨਾਭਾ ਵਿਖੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਜੇਲ੍ਹ ਦਾ ਹੈੱਡ ਵਾਰਡਨ ਗੁਰਬਚਨ ਸਿੰਘ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਇਹ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ 01.01.1997 ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਡਿਊਟੀ ਜੁਆਇਨ ਕਰ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਨਾਮ, ਗੁਰਬਚਨ ਸਿੰਘ ਗਿਆਨੀ, ਪਹਿਲਾਂ ਨਾਭਾ ਵਿਖੇ ਤਾਇਨਾਤ ਸੀ ਪਰ ਉਸ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ

ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਹ ਦੂਜੇ ਗੁਰਬਚਨ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਤਲਬ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਗਵਾਹ ਤੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ

(65) DW2 ਇੱਕ ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ, ਇੱਕ ਸੇਵਾਮੁਕਤ, ਹੈੱਡ ਵਾਰਡਨ ਸੀ, ਜਿਸਨੇ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਿ ਉਹ ਦਸੰਬਰ, 1986 ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਹਫ਼ਤੇ ਵਿੱਚ ਕਿੱਥੇ ਤਾਇਨਾਤ ਸੀ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਵਿਰੋਧੀ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਸਨੂੰ ਘੋਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਇਸ ਲਈ, ਉਸ ਨੂੰ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛੇ ਜਾਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਕਿ ਕਿਸ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਦਾ ਇਸ ਗਵਾਹ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਇਹ ਕਿਸੇ ਵਰਦੀਧਾਰੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਸੀ

ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਫਸਰ ਦੁਆਰਾ ਜਿਹਾ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਇਸ ਗਵਾਹ ਨੇ ਵੀ ਸਰਕਾਰੀ ਗਵਾਹਾਂ ਵਾਂਗ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਵਾਰਡ ਨੰਬਰ 3 ਵਿੱਚ ਇੱਕ 'ਅਖੰਡ ਪਾਠ' ਕਰਵਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ "ਚੱਕੀਆਂ" ਵਿੱਚ ਬੰਦ ਕੈਦੀਆਂ ਸਮੇਤ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਬੰਦ ਸਾਰੇ ਕੈਦੀਆਂ ਨੇ ਹਾਜ਼ਰੀ ਭਰੀ ਸੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਗੁਰਦੇਵ ਸਿੰਘ ਕਾਉਂਕੇ ਅਤੇ ਬਲਬਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਲੋਹਾਮ ਵੱਲੋਂ ਸਰਕਾਰ ਖਿਲਾਫ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਭਾਸ਼ਣ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਿਆਂ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਜੇਲ੍ਹ ਦੇ ਹੋਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹਾਜ਼ਰ ਸਨ ਇਸ ਗਵਾਹ ਨੇ ਦੁਬਾਰਾ, ਖੋਜਾਂ ਨਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕੰਮ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕਿਹਾ

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਗਵਾਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ, ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, DW2 ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦੁਬਾਰਾ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਵਿਰੋਧੀ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ

(66) DWs3 ਅਤੇ 4 ਜੇਲ੍ਹ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਸਾਬਕਾ ਵਾਰਡਨ ਵੀ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਢਿੱਲੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਮੁੱਦੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਵਿਰੋਧੀ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਅਜਿਹਾ ਘੋਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਵਾਲ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ

DW3 ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਵਾਸੂ ਰਾਮ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਸਿਰਫ ਇਹ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਭੱਜਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਦੀ ਘਟਨਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੀ ਹੋਇਆ ਇਸ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਸਮੱਗਰੀ ਨਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਨਾਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਹਾਲਾਂਕਿ, ਗਵਾਹ ਨੇ ਫਿਰ ਵੀ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਉਸਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸਜ਼ਾ ਦੇ 05.01.1987 ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ

DW4, ਆਤਮਾ ਸਿੰਘ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ 'ਅੱਗੇ ਜਾਂਚ' 'ਤੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਜਦੋਂ ਵੀ ਉਹ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕੈਦੀਆਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਸਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੇ ਸਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਦੁਆਰਾ ਤਿੰਨ ਘੰਟੇ ਤੱਕ ਦੀ ਛੇਟ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ . ਗਵਾਹ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਤੱਥ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਇਸ ਬੇਨਤੀ ਦੇ ਨਾਲ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਢਿੱਲ ਵਾਪਸ ਲਈ ਜਾਵੇ

ਉਸ ਨੇ ਫਰਾਰ ਹੋਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਦਾ ਸਾਰਾ ਦੋਸ਼ ਪਟੀਸ਼ਨਰ 'ਤੇ ਵੀ ਮੜ੍ਹ ਦਿੱਤਾ

(67) ਡੀਡਬਲਯੂ 5, ਐਚਐਸ ਬਲ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਨਾਲ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ ਉਸ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਹ 26.12.1986 ਨੂੰ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿਭਾਗ ਵਿਚ ਭਰਤੀ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਤਲਾਸ਼ੀ ਸਬੰਧੀ ਹਾਲਾਤ ਆਮ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਸ ਨੇ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਜਰਨਲ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਸੀ ਉਸਨੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ 27.12.1986 ਦੀ ਐਂਟਰੀ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦਿਆਂ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਸਵੇਰੇ ਲਾਕ ਆਊਟ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕੈਦੀਆਂ ਨੂੰ ਬੈਰਕਾਂ ਦੇ ਅਹਾਤੇ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਸਵੇਰੇ 11:00 ਵਜੇ ਤੱਕ ਖੁੱਲ੍ਹ ਕੇ ਆਉਣ-ਜਾਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜੇਲ੍ਹ ਦਾ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਬਹੁਤ ਢਿੱਲਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੈਦੀਆਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾ ਰਹੀਆਂ ਬੇਲੋੜੀਆਂ ਰਿਆਇਤਾਂ ਕਾਰਨ ਵਾਰਡਨਾਂ ਦਾ ਹੌਸਲਾ ਟੁੱਟ ਗਿਆ ਹੈ

ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਗਵਾਹ ਦੇ ਬਿਆਨ ਵਿਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਤਲਾਸ਼ੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਬੈਰਕਾਂ ਤੋਂ ਪਰਦੇ ਵੀ ਹਟਾਏ ਅਤੇ ਸਟਾਫ ਦਾ ਮਨੋਬਲ ਬਹਾਲ

(Amol Rattan Singh, J.)
ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਉਪਾਅ ਕੀਤੇ, ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਹ ਇਸ ਬਾਰੇ ਬਿਆਨ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ ਘਟਨਾ ਦੇ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਚੁੱਕੇ ਗਏ ਕਦਮ ਉਸਨੇ 28.12.1986 ਤੋਂ ਬੈਰਕ ਨੰਬਰ 6 ਤੋਂ ਬੈਰਕ ਨੰਬਰ 7 ਵਿੱਚ ਕੈਦੀਆਂ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਅਤੇ ਐਸ.ਡੀ.ਐਮ., ਨਾਭਾ ਅਤੇ ਆਈ.ਜੀ. ਜੇਲਾਂ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੀ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਦੌਰਾਨ ਦਿੱਤੇ ਬਿਆਨਾਂ ਬਾਰੇ ਵੀ ਦੱਸਿਆ

ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਰਿਕਾਰਡਿੰਗ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਇਸ ਗਵਾਹ ਨੂੰ 15.04.1995 ਨੂੰ ਅਗਲੇਰੀ ਜਾਂਚ-ਇਨ-ਚੀਫ਼ ਲਈ ਵਾਪਸ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਉਸ ਤੋਂ 'ਨਾਈਟ ਰਿਪੋਰਟ ਬੁੱਕ' ਬਾਰੇ ਹੋਰ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਮਤਿਹਾਨ ਦੌਰਾਨ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਮੁੱਖ. ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਦੀ ਹੋਰ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ

ਜਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਪੁੱਛਿਆ ਸੀ ਕਿ ਐਸ ਗਵਾਹ ਨੂੰ ਵਿਰੋਧੀ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ

(68) DW6, BS ਸੰਪੂ, ਭਾਵ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ.2, ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਚਰਚਾ ਕਰ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ; ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖੀ ਗਈ ਫਾਈਲ ਵਿੱਚੋਂ ਉਸਦੀ ਗਵਾਹੀ ਗਾਇਬ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਇਸ ਨੂੰ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਤੋਂ ਹੀ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ, ਜਿਸ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਗਵਾਹ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ, ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ, ਲਗਭਗ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸ ਗਵਾਹ (ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2) ਦੁਆਰਾ 09.01.1987 ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਿਪੋਰਟ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਸੀ, ਇਹ ਕਹਿੰਦਿਆਂ ਕਿ ਉਹ ਕੱਟੜਪੰਥੀਆਂ ਦੀ ਹਰ ਮੰਗ ਨੂੰ ਮੰਨਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਤੁਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੀ ਨੀਤੀ ਦਾ ਪਾਲਣ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ

ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਉਸਨੇ (ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰ. 2) ਜੇਲ ਦੇ ਡਿਪਟੀ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਜੀ.ਐਸ.ਗਿੱਲ ਦੇ ਕੰਮਕਾਜ ਦੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹਮਾਇਤ ਕੀਤੀ, ਜੋ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ ਇੰਚਾਰਜ ਰਹੇ

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 (ਡੀਡਬਲਯੂ6 ਵਜੋਂ) ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਜਾਂਚ ਰਿਪੋਰਟ ਤੋਂ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸਾਨੂੰ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਦਿਸਦਾ ਕਿ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ (ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰ. 3), ਨੂੰ ਉਸ ਨੂੰ ਵਿਰੋਧੀ ਹੋਣ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਬੇਨਤੀ 'ਤੇ ਨਾ ਤਾਂ ਵਿਰੋਧੀ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ, ਜਾਂਚ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਸ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਸਵਾਲ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਸੀਂ ਉਸਦੀ ਗਵਾਹੀ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ

(69) DW7, ਕਮਲ ਜੈਨ, ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਗਵਾਹ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਸਗੋਂ ਮੁੱਖ ਦਫ਼ਤਰ ਦਾ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਗਵਾਹਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਇਸ ਗਵਾਹ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦਾ ਮਹੱਤਵ, ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਹੋਰ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹੈੱਡ

ਵਾਰਡਨ/ਵਾਰਡਨ ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਅਸਿਸਟੈਂਟ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਵੀ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਚੱਲੀ ਗਈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਦੋ ਅਧਿਕਾਰੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਨ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ

(70) ਇੱਕ ਜਸਬੀਰ ਸਿੰਘ, ਆਈਜੀ ਜੇਲ੍ਹਾਂ, ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਦਫ਼ਤਰ ਵਿੱਚ ਸੀਨੀਅਰ ਕਲਰਕ, ਡੀਡਬਲਯੂ 8 ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਡੀਡਬਲਯੂ 11, ਡਬਲਯੂ ਐਸ ਸਾਹਨੀ, ਅਸਿਸਟੈਂਟ ਸੁਪਰਡੈਂਟ, ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦਫ਼ਤਰੀ ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਜੇਲ੍ਹ ਤੋੜਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੁਅੱਤਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ WS ਸਾਹਨੀ 05.01.1987 ਨੂੰ. ਉਸਨੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਾਹਨੀ ਨੂੰ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਪੱਖਪਾਤ ਦੇ, 26.04.1987 ਤੋਂ, ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦੀ ਮਿਤੀ (16.04.1995) ਤੱਕ, ਗਵਾਹ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਾਹਨੀ ਵਿਰੁੱਧ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਉਸਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਵਾਸੂ ਰਾਮ (DW3) ਨੂੰ 17.07.1991 ਨੂੰ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ 31.03.1993 ਨੂੰ ਇੱਕ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਦੇ ਕੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦੇ ਖਿਲਾਫ਼ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਬਾਕੀ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਖਿਲਾਫ਼ ਫੈਸਲਾ ਹੋਣ ਤੱਕ ਪੈਂਡਿੰਗ ਰੱਖੀ ਜਾਵੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਵਾਸੂ ਰਾਮ ਨੂੰ 24.11.1988 ਨੂੰ ਹੈੱਡ ਵਾਰਡਨ ਵਜੋਂ ਪਦਉੱਨਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਜਾਰੀ ਰਿਹਾ

ਇਸ ਗਵਾਹ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਆਤਮਾ ਸਿੰਘ, ਹੈੱਡ ਵਾਰਡਨ, ਨੂੰ ਵੀ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ 31.01.1988 ਨੂੰ ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ ਜੇਲ੍ਹ ਤੋਂ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ

(71) ਡੀ.ਡਬਲਯੂ.9, ਐਮ.ਐਲ. ਸੰਧੂ, ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਡੀਆਈਜੀ, ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਪਰ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਵਜੋਂ ਆਪਣੀ ਰਾਏ ਦਿੱਤੀ ਜੋ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਤਾਇਨਾਤ ਨਹੀਂ ਸੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਹ ਏ.ਆਈ.ਜੀ., ਹੈੱਡ ਕੁਆਟਰ ਵਜੋਂ ਤਾਇਨਾਤ ਸਨ ਅਤੇ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਨਾਭਾ ਜੇਲ੍ਹ ਅਤੇ ਹੋਰ ਜੇਲ੍ਹਾਂ ਦਾ ਦੌਰਾ ਕਰਦੇ ਰਹੇ ਹਨ ਆਪਣੇ ਦੌਰਿਆਂ ਦੌਰਾਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਾਭਾ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਤਾਇਨਾਤ ਸੀਨੀਅਰ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਵੀ ਬੇਨਿਯਮੀਆਂ ਜਾਂ ਕੁਤਾਹੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲੀ ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਅਜਿਹੀ ਘਟਨਾ ਵਾਪਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਘਟਨਾ ਅਚਾਨਕ ਵਾਪਰੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਸੀਨੀਅਰ ਅਫਸਰਾਂ ਦੀ ਗੈਰ-ਹਾਜ਼ਰੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਜਾਂ ਲਗਾਤਾਰ ਬੇਨਿਯਮੀਆਂ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ

ਉਨ੍ਹਾਂ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਜੇਲ੍ਹ ਦੀ ਇਮਾਰਤ ਬਹੁਤ ਪੁਰਾਣੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਰੰਮਤ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਮੁੱਖ ਦਫ਼ਤਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਸੀ

ਗਵਾਹ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿਭਾਗ, ਉਸ ਸਮੇਂ, ਅੱਤਵਾਦੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਪੇਸ਼ ਚੁਣੌਤੀਆਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਜਾਂ ਲੈਸ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਜੇਲ ਵਿਭਾਗ ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਨੂੰ ਆਈ.ਜੀ. ਜੇਲ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀ ਰਿਪੋਰਟ (ਮਿਤੀ 09.01.1987) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ). ਇਸ ਗਵਾਹ ਅਨੁਸਾਰ ਜੇਕਰ ਇਮਾਰਤ ਦੀ ਮੁਰੰਮਤ ਸਮੇਤ ਇਹ ਸ਼ਰਤਾਂ

ਪੂਰੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਤਾਂ ਸ਼ਾਇਦ ਇਹ ਘਟਨਾ ਨਾ ਵਾਪਰਦੀ

ਉਨ੍ਹਾਂ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜੇਲ ਦੀ ਮੌਜੂਦਾ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਇਹ ਲੋੜ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਤਬਾਦਲਾ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਥੇ ਕਿਸੇ ਯੋਗ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਦੀ ਤਾਇਨਾਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਐਸਐਸ ਬਿੰਦ, ਡਿਪਟੀ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਜੋ ਜਦੋਂ ਜੀਐਸ ਗਿੱਲ ਛੁੱਟੀ 'ਤੇ ਚਲੇ ਗਏ ਸਨ ਤਾਂ ਇੰਚਾਰਜ ਸਨ, ਇਹ ਸਹੀ ਚੋਣ ਨਹੀਂ ਸੀ

ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਡੀਆਈਜੀ ਨੇ ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਰੋਤਾਂ ਤੋਂ ਜੇਲ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦਾ ਸਥਿਤੀ ਬਾਰੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਇਕੱਠੀ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਅਨੁਸਾਰ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਰਿਪੋਰਟ ਨਹੀਂ ਮਿਲੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਕੈਦੀਆਂ ਨਾਲ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਹੋਣ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਮਿਲੇ

ਉਹ ਏਆਈਜੀ ਜੇਲ੍ਹਾਂ ਵਜੋਂ ਤਾਇਨਾਤ ਸਨ ਜੋ ਉਦਯੋਗਾਂ ਅਤੇ ਜੇਲ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਇਮਾਰਤਾਂ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰਦੇ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਆਮ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸਿੱਧਾ ਸਬੰਧ ਨਹੀਂ ਸੀ

ਭਾਵੇਂ ਇਸ ਗਵਾਹ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਵੱਲੋਂ ਜ਼ਿਰੂਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਪਰ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਜੇਕਰ ਸ੍ਰੀ ਗੋਇਲ ਨੂੰ ਨਾਭਾ ਜੇਲ੍ਹ ਤੋਂ ਤਬਦੀਲ ਨਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਕੀ ਜੇਲ੍ਹ ਤੋੜਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਦੀ ਘਟਨਾ ਵਾਪਰ ਸਕਦੀ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਗਵਾਹ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਸੀ

ਅਗਲਾ ਸਵਾਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਸ੍ਰੀ ਗੋਇਲ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਹੀ ਇਕ ਅਜਿਹਾ ਕਾਰਕ ਸੀ ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਇਹ ਘਟਨਾ ਵਾਪਰੀ, ਜਿਸ ਦਾ ਗਵਾਹ ਨੇ ਨਾਂਹ ਵਿਚ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹੋਰ ਕਾਰਕਾਂ ਦਾ ਕੁੱਲ ਮਿਲਾ ਕੇ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਉਸ ਨੇ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਉਸ ਦੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ-ਇਨ-ਚੀਫ਼ ਵਿੱਚ.

ਆਪਣੇ ਬਿਆਨ ਦੇ ਆਖਰੀ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਉਸਦਾ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਆਮ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸਿੱਧਾ ਸਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ

(72) ਹੈਰਾਨੀ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ, ਨਾ ਤਾਂ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਰੱਖੀ ਸਰਕਾਰੀ ਫਾਈਲ ਵਿੱਚ, ਕੀ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਕੋਈ ਹਵਾਲਾ ਹੈ ਜੋ DW10 ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਇਆ ਸੀ ਹਾਲਾਂਕਿ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਧਿਆਨ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ DWs ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ ਵਾਲੀ ਫਾਈਲ ਦੀ ਫੋਟੋਕਾਪੀ ਵਿੱਚ, ਕ੍ਰਮ ਨੰ. 77 ਤੋਂ 81 ਤੱਕ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੰਜ ਪੰਨੇ ਗਾਇਬ ਹਨ ਇਹ ਪੰਜ ਪੰਨੇ ਉਸ ਥਾਂ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦੇ ਹਨ ਜਿਥੇ DW10 ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਹੋਣੀ ਸੀ, ਉਹ ਕਦੇ ਵੀ ਕੌਣ ਸੀ

ਦੁਬਾਰਾ ਫਿਰ, ਉਕਤ ਗਵਾਹੀ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਲਈ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ

(73) DW11, WS ਸਾਹਨੀ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਕਾਰਜਕਾਲ ਦੌਰਾਨ ਕੈਦੀਆਂ ਨੂੰ ਬੈਰਕ ਨੰਬਰ 7 ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਦੇ ਮੁੱਦੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਹੋਇਆ ਪਰ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਰੂਾ ਦੌਰਾਨ ਪਿੱਛੇ ਹਟ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕੀਤਾ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਕੈਦੀਆਂ ਨੂੰ 27/28 ਦਸੰਬਰ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ

ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੇ ਕਾਰਜਕਾਲ ਦੌਰਾਨ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਤਬਦੀਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ

ਉਨ੍ਹਾਂ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਬੈਰਕ ਨੰਬਰ 7 ਬੈਰਕ ਨੰਬਰ 6 ਨਾਲੋਂ ਵਧੇਰੇ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਸੀ ਅਤੇ ਡਿਪਟੀ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਐਸਐਸ ਥਿੰਦ ਵੱਲੋਂ ਕੈਦੀਆਂ ਨੂੰ ਬੈਰਕ ਨੰਬਰ 6 ਤੋਂ ਬੈਰਕ ਨੰਬਰ 7 ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਇਸ ਗਵਾਹ ਅਨੁਸਾਰ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਸਖਤ ਸੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੈਦੀਆਂ ਨੂੰ ਬੈਰਕ ਨੰਬਰ 7 ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ 01.01.1987 ਨੂੰ ਉਸੇ ਸੈੱਲ ਨੰਬਰ 10 ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਜੇਲ ਦੀ ਇਮਾਰਤ ਦੀ ਹਾਲਤ ਦੀ ਵੀ ਨਿਖੇਧੀ ਕੀਤੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਕਿਸਨੇ 'ਅਖੰਡ ਪਾਠ' ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 19.11.1986 ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਫਰਜ਼ਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਬਰਖਾਸਤ ਹੋ ਗਿਆ ਉਸਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਭੱਜਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵਾਲੀ ਰਾਤ ਬੈਰਕ ਨੰਬਰ 7 ਉਸਦੇ ਅਧੀਨ ਸੀ ਪਰ ਉਸਨੇ 01.01.1987 ਨੂੰ ਕੈਦੀਆਂ ਦੀ ਕੋਈ ਤਲਾਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਲਈ ਸੀ

ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਸੈੱਲ ਦੇ ਬੰਦ ਹੋਣ ਸਮੇਂ ਕੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਖੁੱਲਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ("ਬੰਦੀ") ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਬੈਰਕ ਨੰਬਰ 7 ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਅੰਬ ਦਾ ਰੁੱਖ ਸੀ

ਉਸ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦਾ ਅਗਲਾ ਹਿੱਸਾ ਬਚਣ ਦੇ ਅਲਾਰਮ ਵੱਜਣ 'ਤੇ ਉਸ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਹੈ

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਮੁੜ ਪੜਤਾਲ ਕਰਨ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਪਾਠੀਆਂ' ਦੀ ਚੋਣ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਐਸ.ਐਸ.ਥਿੰਦ ਅਤੇ ਜੀ.ਐਸ.ਗਿੱਲ 'ਤੇ ਮੜ੍ਹਦਿਆਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਭੋਗ ਸਮਾਗਮ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੇ ਖੋਜ ਕਾਰਜਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅੰਤਰ ਨਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਆਇਆ .

ਗਵਾਹ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਜਦੋਂ ਐਸਐਸ ਥਿੰਦ ਨੇ ਬੈਰਕ ਨੰਬਰ 6 ਤੋਂ 7 ਵਿਚ ਕੈਦੀਆਂ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਦੋ ਬੈਰਕਾਂ ਵਿਚਲੇ ਕੈਦੀਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿਗੜ ਗਈ ਸੀ

ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਇਸ ਗਵਾਹ ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਦੁਆਰਾ ਕਥਿਤ ਧਮਕੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਈ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛੇ ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਆਈਜੀ (ਗਵਾਹ) ਦੇ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਉੱਤੇ ਕੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਵੇਗਾ 'ਅਖੰਡ ਪਾਠ' ਦੌਰਾਨ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਪਾਠ ਕਰਨ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ 'ਪਾਠੀਆਂ' ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਬਾਰੇ ਵੀ ਉਸ ਤੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਗਵਾਹ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਕਾਰਜਕਾਲ ਦੌਰਾਨ ਕਿੰਨੇ ਕੈਦੀਆਂ ਨੂੰ ਬੈਰਕ ਨੰਬਰ 7 ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਗਵਾਹ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣਾ ਪਹਿਲਾ ਬਿਆਨ ਯਾਦ ਕਰਵਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਿਹੜੇ ਕੈਦੀ ਬੈਰਕ ਨੰ. 7 ਵਿੱਚ ਸਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਭੱਜਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਕਾਰਜਕਾਲ ਦੌਰਾਨ ਬੈਰਕ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਇਸ ਸਵਾਲ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ, DW11 ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਇਹ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਉਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਕਹਿਣ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਕੈਦੀਆਂ ਨੂੰ 27/28 ਦਸੰਬਰ 1986 ਨੂੰ ਬੈਰਕ ਨੰਬਰ 6 ਤੋਂ 7 ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ)

(Amol Rattan Singh v. J) (74) DW12 ਇੱਕ ਗੈਰ-ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਗਵਾਹ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਬਸ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਭੱਜਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਦੀ ਘਟਨਾ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਨਿੱਜੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਗਵਾਹ ਤੋਂ ਜ਼ਿਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ

(75) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਗਵਾਹ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਇਆ, ਤਾਂ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿਚ ਤਾਇਨਾਤ ਇਕ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ, ਵਾਰਡਨ ਵਜੋਂ, ਸੀ।

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਚਚੇਰਾ ਭਰਾ, ਤਰਸੇਮ ਲਾਲ, ਜਿਸ ਨੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਉਸ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ, DW13 ਵਜੋਂ ਆਪਣਾ ਪੱਖ ਰੱਖਿਆ

ਇਸ ਗਵਾਹ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਲਈ ਸੰਮਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ ਪਰ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਆਖਰਕਾਰ ਉਸਨੂੰ ਧਮਕੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿਭਾਗ ਵਿਰੁੱਧ ਨਾ ਬੋਲੇ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਉਸ ਨੂੰ ਜਾਨ ਦਾ ਖਤਰਾ ਸੀ

ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸਨੇ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਟਾਫ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਕੈਦੀਆਂ 'ਤੇ ਵੀ ਸਖਤ ਨਿਯੰਤਰਣ ਰੱਖਿਆ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਪੂਰਥਲਾ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਵਾਪਰੀ ਘਟਨਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਫੋਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੋ ਅਤਿਵਾਦੀਆਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਜੀ.ਐਸ. ਕੱਟੜਪੰਥੀ ਵੀ ਮੌਜੂਦ ਸਨ

ਗਵਾਹ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੇ ਗੁਰਦਾਸਪੁਰ ਤਬਦੀਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਐਚਐਸ ਬੱਲ ਅਤੇ ਐਸਐਸ ਬਿੰਦ ਜੀਐਸ ਗਿੱਲ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ 'ਤੇ ਮਿਲਣ ਆਉਂਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਜੇਲ੍ਹ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਵੱਲ ਬਹੁਤਾ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ ਸਨ

ਗਵਾਹ ਨੇ ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਜੇਲ੍ਹ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ 31.12.1986 ਨੂੰ ਦੇਰ ਰਾਤ ਤੱਕ ਨਵੇਂ ਸਾਲ ਦਾ ਜਸ਼ਨ ਮਨਾਇਆ ਅਤੇ 01.1.1987 ਨੂੰ ਵੀ ਇਹ ਜਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ

ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਘਟਨਾ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 8 ਕੈਦੀਆਂ ਨੇ ਭੱਜਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਚੇ ਵੀ ਇੱਕੋ ਕੋਠੜੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ 04.01.1987 ਨੂੰ ਐਚ.ਐਸ.ਬਲ ਅਤੇ ਬਿੰਦ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੈਦੀਆਂ ਨੂੰ ਗੁਰਦੇਵ ਸਿੰਘ ਕਾਉਂਕੇ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਗਵਾਹ ਨੇ ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ 04.01.1987 ਨੂੰ ਜੇਲ੍ਹ ਵਾਰਡਨ ਬੰਦੀਆਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਉਪਰੋਕਤ ਛੋਟਾਂ ਦੇ ਵਿਰੋਧ ਵਿੱਚ ਹੜਤਾਲ 'ਤੇ ਚਲੇ ਗਏ ਸਨ

ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਜ਼ਿਰਾ ਕਰਨ 'ਤੇ, DW12 ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਉਹ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਚਚੇਰਾ ਭਰਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦਾ ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਪਿਤਾ ਮਤਰੇਏ ਭਰਾ ਸਨ ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸਨੇ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਤੋਂ ਆਪਣਾ ਕੇਸ ਜਿੱਤ ਲਿਆ ਹੈ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ 29.10.1986 ਨੂੰ, ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਜੇਲ੍ਹ, ਸੰਗਰੂਰ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਲਿਖਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ (ਡੀਡਬਲਯੂ 12) ਸੰਗਰੂਰ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਆਰਜ਼ੀ ਵਾਰਡਨ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਹ ਯੋਗਤਾ ਪੂਰੀ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਨਾਭਾ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤਹਿਤ ਆਰਜ਼ੀ ਵਾਰਡਨ

ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਮੁੜ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕਰਨ 'ਤੇ ਗਵਾਹ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਹੋਰ ਵਾਰਡਨਾਂ ਨਾਲ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ

ਜਦੋਂ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਇਹ ਪੁੱਛਣ 'ਤੇ ਕਿ ਕੀ ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਮਿਲੀਆਂ ਧਮਕੀਆਂ ਸਬੰਧੀ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਕੋਈ ਰਿਪੋਰਟ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਦੋਵੇਂ ਕੱਟੜਪੰਥੀ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਕਿੰਨੀ ਵਾਰ ਮਿਲੇ ਹਨ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਸ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਇਹ ਇਕ ਜਾਂ ਦੋ ਵਾਰ ਹੈ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਵੱਲੋਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਵਾਲਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਬਹੁਤੀ ਅਹਿਮੀਅਤ ਨਹੀਂ ਹੈ

(76) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ DW14 ਵਜੋਂ ਪਰਖਦੇ ਹੋਏ, ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣੇ ਕੈਰੀਅਰ ਦਾ ਪਿਛੋਕੜ ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਦਿੱਤਾ ਜਦੋਂ ਉਹ ਕਲਰਕ ਵਜੋਂ ਭਰਤੀ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਚੋਣ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਇੱਕ ਕਿੱਸਾ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹ ਬਠਿੰਡਾ ਵਿਖੇ ਤਾਇਨਾਤ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਸਾਥੀਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਨੈਤਿਕ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੁਝ ਮਾਤਹਿਤ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਉਸ ਨੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਜੇਲ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਤਾਇਨਾਤ ਰਹਿਣ ਦੌਰਾਨ ਆਪਣੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਬਾਰੇ ਵੀ ਚਾਨਣਾ ਪਾਇਆ, ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਨਰਾਜ਼ ਕੈਦੀਆਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪਿਆ, ਕੇਂਦਰੀ ਜੇਲ੍ਹ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੀ ਮਾੜੀ ਸਥਿਤੀ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣਾ ਅਤੇ ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਨਵੀਂ ਜੇਲ੍ਹਾਂ ਖੋਲ੍ਹਣ ਦਾ ਕੰਮ ਜੋ ਹੋਰ ਜੇਲ੍ਹਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਨਮੂਨਾ ਬਣਿਆ . ਉਸਨੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਜੇਲ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਹੋਰ ਸੁਪਰਡੈਂਟਾਂ ਦੀ ਥਾਂ ਲੈਣ ਬਾਰੇ ਵੀ ਦੱਸਿਆ

ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਘਟਨਾ ਦੀ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਜਿੱਥੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਪੂਰਵ ਅਧਿਕਾਰੀ ਮਿਸਟਰ ਕਟੋਚ ਦੁਆਰਾ ਅਪਮਾਨਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਾਬਕਾ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਮਿਸਟਰ ਕਟੋਚ ਨੂੰ ਭੜਕਾਉਣ ਦਾ ਸ਼ੱਕ ਕੀਤਾ ਸੀ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸਦੀ ਗਵਾਹੀ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਦੀ ਆਈਜੀ ਜੇਲ੍ਹਾਂ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਵੇਂ ਉੱਤਰਦਾਇਕ ਨੰਬਰ 2 ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਨਾਭਾ ਵਿਖੇ ਤਾਇਨਾਤ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਸੀ, ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰੱਖਣ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਕਟੋਚ ਤੋਂ ਦੂਰ ਰੱਖਣ ਲਈ

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਹ ਜੇਲ੍ਹ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਪਣੇ ਸਰੋਤਾਂ ਤੋਂ ਖੁਫੀਆ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਇਕੱਠੀਆਂ ਕਰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਭੇਜਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਨਾਲ ਚਰਚਾ ਕਰਦਾ ਸੀ

ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਇਕ ਨੰਬਰ 2 ਉਸ ਨਾਲ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਕਾਰਨ ਵੀ ਨਾਰਾਜ਼ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰਕ ਮੈਂਬਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਨੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 80 ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਾਰਨ 5,00,000/- ਰੁਪਏ ਦੇ ਹਰਜਾਨੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਨਾਭਾ ਜੇਲ੍ਹ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਗਵਾਹੀ ਉਸ ਲੜੀ ਨੂੰ ਬਿਆਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਦਰਖਾਸਤਕਰਤਾ ਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸ੍ਰੀ ਕਟੋਚ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਅਤੇ ਐਮ.ਐਲ. ਸੰਧੂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਈਜੀ ਜੇਲ੍ਹਾਂ ਬਣਨਾ ਸੀ

(*Amol Rattan Singho I*)
ਦੂਜੇ ਸਬਦੇ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵਿਚ ਹੁਣ ਜੋ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਏ ਗਏ ਹਨ, ਉਸ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਨੇ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਆਰਕੇਸਟ੍ਰੇਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਤੱਕ ਆਈਜੀ ਜੇਲ੍ਹਾਂ ਵਜੋਂ ਤਾਇਨਾਤ ਰਹੇ, ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ

(76-ਏ) ਤੱਕ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਖੁਫੀਆ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ

ਜੇਲ ਬਰੇਕ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸਨੇ 24.12.1986 ਨੂੰ ਚਾਰਜ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਜੀਐਸ ਗਿੱਲ ਨੂੰ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਛੁੱਟੀ 'ਤੇ ਸਨ, ਐਚਐਸ ਬੱਲ ਨੂੰ ਜੀਐਸ ਗਿੱਲ ਦੇ ਛੁੱਟੀ ਤੋਂ ਵਾਪਸ ਆਉਣ ਤੱਕ ਅਹੁਦਾ ਸੰਭਾਲਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਬੱਲ ਲਗਾਤਾਰ ਬਹਾਨੇ ਬਣਾਉਂਦਾ ਰਿਹਾ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਐਸ.ਐਸ. ਬਿੰਦ ਨੂੰ ਚਾਰਜ ਸੌਂਪਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਸਨੇ ਸਹੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਜੇਲ੍ਹ ਦਾ ਚਾਰਜ ਸੌਂਪਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ 8 ਦਿਨ ਬਾਅਦ, 1/2.01.1987 ਦੀ ਰਾਤ ਨੂੰ, ਭੱਜਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਫਸਾਉਣ ਲਈ "ਰੱਬ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਮੌਕਾ" ਮੰਨਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਸਨੇ 09.01.1987 ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਰਿਪੋਰਟ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰੇ, ਸਥਿਤੀ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਘਟਨਾ ਤੱਕ ਅਗਵਾਈ. ਉਕਤ ਰਿਪੋਰਟ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਜਾਂ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਸਬੂਤ ਦੇ ਬਣਾਈ ਗਈ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਨੂੰ "ਭਾਵਨਾਤਮਕ ਵਿਸਫੋਟ" ਦੱਸਿਆ ਹੈ

ਬਿਆਨ 10.01.1987 ਨੂੰ ਟੀ.ਸੀ.ਕਾਟੋਚ ਦੀ ਹੌਤਿਆ ਨੂੰ ਬਿਆਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਖੁਫੀਆ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਅਗਲਾ ਨਿਸ਼ਾਨਾ ਸੀ, ਨਾਲ ਹੀ ਹੋਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜੋ ਸਰਕਾਰੀ ਨੀਤੀਆਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ ਅਤੇ ਟੀਸੀ ਕਾਟੋਚ ਨੂੰ ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ

ਉਸਨੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅੱਤਵਾਦੀਆਂ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਆਈਜੀ ਦੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਮਿਤੀ 09.01.1987 ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇੱਕ ਪਾਸੜ ਸੀ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਲਈ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਸਨੂੰ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਉਸਨੇ 30.09.1994 ਨੂੰ ਕੀਤੀ ਸੀ (ਉਸਦੀ ਅਰਜ਼ੀ 11.09.1994 ਨੂੰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ). ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਸ ਨੂੰ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰ ਤੋਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਸੰਚਾਰ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ

ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਗਵਾਹੀ ਇਹ ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਨੂੰ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਉਸਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ "ਪਿੰਨ-ਪ੍ਰਿਕ" ਕਰਨਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਸਵੈ-ਇੱਛਤ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕਿਉਂਕਿ

ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਨੇ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਕੰਮ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ (ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰ. 2), ਉਸਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਬੇਨਤੀ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੀ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ

ਹਾਲਾਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਬੇਨਤੀ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਈ, ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਨੇ ਅਗਲੇ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਨਾਲ ਨੇੜਲਾ ਰਿਸ਼ਤਾ ਕਾਇਮ ਕਰ ਲਿਆ ਅਤੇ ਮਾਰਚ 1992 ਵਿੱਚ ਜੇਲ੍ਹ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਦੇ 'ਮੂਰਤ ਮੁੱਦੇ' ਨੂੰ ਸਾਹਮਣੇ ਲਿਆਉਣ ਵਿੱਚ ਕਾਮਯਾਬ ਰਿਹਾ

ਪੰਜ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ ਬਰੇਕ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਗ੍ਰਹਿ ਸਕੱਤਰ ਤੋਂ ਨੋਟਿਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਵਧੀਕ ਗ੍ਰਹਿ ਸਕੱਤਰ ਨੂੰ ਮਿਲਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਦੱਸਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਇਸ ਘਟਨਾ ਨਾਲ ਕੋਈ ਲੈਣਾ-ਦੇਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜੁਲਾਈ 1992 ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ ਪੱਤਰ ਮਿਲਿਆ

(76-ਬੀ) ਦੋਸ਼ ਨੰਬਰ 3 (ਇਮਾਰਤ ਦੀ ਸਥਿਤੀ) ਅਤੇ 5 (ਬੈਰਕ ਰਜਿਸਟਰ ਦੀ ਸਾਂਭ-ਸੰਭਾਲ ਨਾ ਕਰਨਾ) ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਗਵਾਹੀ ਬਹੁਤ ਮਾਇਨੇ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੀ, ਸਿਵਾਏ ਇਸ ਦੇ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਾਰੇ ਯਤਨਾਂ ਦਾ ਵੇਰਵਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਜੇਲ ਦੀ ਇਮਾਰਤ ਦੀ ਮੁਰੰਮਤ ਕਰਵਾਈ ਜਾਵੇ

ਮੁੱਖ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਬੈਰਕ ਨੰਬਰ 7 ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਜਗ੍ਹਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਬੈਰਕ ਵਿੱਚ ਬੰਦ ਸਾਰੇ ਕੈਦੀ ਬੱਤਖਾਂ ਵਾਲੇ ਬੈਠੇ ਸਨ, ਜੋ ਕਿ ਕੰਧ ਉੱਤੇ ਬਣੇ ਟਾਵਰ ਤੋਂ ਸਿੱਧੇ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਰਹੇ ਸਨ, ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਲਾਈਟ ਮਸ਼ੀਨ ਗੰਨ ਫਿੱਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, 'ਛੋਟੇ ਅੰਬ ਦੇ ਦਰੱਖਤ' ਨੇ ਟਾਵਰ ਸਮੇਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪਾਸਿਓਂ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਨਹੀਂ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦਰੱਖਤ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਛੁਪ ਸਕਦਾ ਹੈ

ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸਨੇ ਬੈਰਕ ਨੰਬਰ 6 ਦੀਆਂ ਬੈਰਕ ਦੀਆਂ ਕੰਧਾਂ ਦੀ ਮਾੜੀ ਹਾਲਤ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਬੈਰਕ ਨੰਬਰ 7 ਨਾਲੋਂ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹਨ

ਉਸਨੇ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਿੱਥੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਬੈਰਕਾਂ ਵਿੱਚ ਸੈੱਲਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਦੁੱਗਣੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਬੈਰਕ ਨੰਬਰ 6 ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਅਜਿਹੀਆਂ ਬੈਰਕਾਂ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ

ਉਨ੍ਹਾਂ ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਚਾਰਜ ਛੱਡਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਬੈਰਕ ਨੰ.7 ਵਿੱਚ ਕੈਦੀਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ 41 ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ 28.12.1996 ਨੂੰ 16 ਕੈਦੀਆਂ ਨੂੰ ਬੈਰਕ ਨੰ.6 ਤੋਂ ਬੈਰਕ ਨੰ.7 ਅਤੇ 30 ਨੂੰ ਬੈਰਕ ਨੰ.2 ਤੋਂ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਬੈਰਕ ਨੰ.7, ਜਦਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਨੂੰ ਬੈਰਕ ਨੰ.7 ਤੋਂ ਬੈਰਕ ਨੰ.4 ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ

ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ 8 ਕੈਦੀਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸੈੱਲ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਭਾਵ ਸੈੱਲ ਨੰਬਰ 10, ਜਦੋਂ ਕਿ 21 ਕੈਦੀ 9 ਹੋਰ ਸੈੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਰਹੇ (ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇੱਕ ਸੈੱਲ ਵਿੱਚ ਲਗਭਗ 2 ਤੋਂ 3) ਅਜਿਹਾ ਕਿਉਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਸਕਿਆ (ਉਹ ਇੱਕ ਹਫ਼ਤਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਚਾਰਜ ਸੈੱਪ ਚੁੱਕਾ ਹੈ)

ਬਲਾਬਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਬੈਰਕ ਨੰਬਰ 7 ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ 63 ਕੈਦੀ ਟਰਾਂਸਫਰ 'ਤੇ ਮਿਲੇ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਉਕਤ ਕੈਦੀ ਇੱਕ ਸੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ 54 ਨੂੰ

ਉਸੇ ਦਿਨ ਬੈਰਕ ਨੰਬਰ 7 ਵਿੱਚ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬਲਬਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਸਮੇਂ ਬੈਰਕ ਨੰਬਰ 7 ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ 4 ਕੈਦੀ ਸਨ, ਬਾਕੀਆਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਦੂਜੇ ਸਥਾਨਾਂ ਤੋਂ ਆਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਰਹਿਣ ਲਈ ਬਾਹਰ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੇਲ੍ਹਾਂ

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਅਨੁਸਾਰ ਇਹ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਉਸ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਅਦਾਲਤੀ ਕੇਸ ਵਿਚ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣ ਲਈ ਜੇਲ ਦੀ ਇਮਾਰਤ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਉਸ ਨੂੰ ਸੰਮਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਾਰਾ ਸ਼ਿਫਟ ਡਿਪਟੀ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਐੱਸ.ਐੱਸ. ਬਿੰਦ ਨੇ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਹਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਸਿੱਧੂ ਅਤੇ ਸੁਰਿੰਦਰ ਕੌਸ਼ਲ, ਸਹਾਇਕ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਕੈਦੀਆਂ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਕੋਈ ਐਂਟਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਬਾਅਦ ਦੁਪਹਿਰ (28.11.1986) ਨੂੰ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਸੀ

(76-ਸੀ) ਜੇਲ ਦੀ ਤਲਾਸ਼ੀ ਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ (ਜੇਲ ਤੋੜਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ) ਲਈ ਦੋਸ਼ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਬੈਰਕ ਨੰਬਰ 7 ਤੋਂ (ਅਤੇ) ਵਿੱਚ ਵੱਡੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਸ਼ਿਫਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ 28.12.1986 ਨੂੰ ਅਤੇ ਸੰਭਾਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਵਾਰਡਨਾਂ ਅਤੇ ਕੈਦੀਆਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਮਾਨ ਦੀ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਲੋੜ ਅਨੁਸਾਰ ਤਲਾਸ਼ੀ ਲਈ ਗਈ ਸੀ

(76-ਡੀ) ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2, ਭਾਵ ਢਿੱਲੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਅਤੇ ਕੈਦੀਆਂ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰਿਆਇਤਾਂ ਦੇਣ 'ਤੇ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਦੋਸ਼ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਝੂਠੇ ਸਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਜੇਲ ਵਿਚ ਜੋ ਕੁਝ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਉਹ ਇਕ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਭੇਤ ਸੀ ਖੁਫੀਆ ਏਜੰਸੀਆਂ ਨੇ ਜੇਲ੍ਹ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਆਦਮੀ ਤਾਇਨਾਤ ਕੀਤੇ ਸਨ ਤਾਂ ਜੋ ਉੱਥੇ ਚੱਲ ਰਹੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕੇ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜੋ ਕੋਈ ਅਣਸੁਖਾਵੀਂ ਘਟਨਾ ਵਾਪਰਦੀ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਸੁਧਾਰੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ (ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਤਾਇਨਾਤ) ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਰਿਪੋਰਟ ਨਹੀਂ ਭੇਜੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਕੈਦੀ ਨੂੰ ਆਗਿਆ ਤੋਂ ਵੱਡੀ 'ਕਿਰਪਾਨ' ਰੱਖਣ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਭੁੱਖ ਹੜਤਾਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜੋ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਨਾ ਹੋਣ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਈ ਗਈ ਸੀ .2 ਨੇ ਕੈਦੀ ਨੂੰ 'ਕਿਰਪਾਨ' ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ

ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਸੀਨੀਅਰ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਜੇਲ੍ਹ ਦੀ ਸਾਰੀ ਸਥਿਤੀ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਕਰਵਾਉਂਦੇ ਰਹੇ ਹਨ ਉਸ ਨੇ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿਚ 24 ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਵੀ ਕੀਤੀਆਂ, 6 ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿਚ ਉਹ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿਚ ਰਿਹਾ

ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰਿਆਇਤਾਂ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਗੁਰਦੇਵ ਸਿੰਘ ਕਾਉਂਕੇ ਨੂੰ ਇੰਟਰਵਿਊ ਲੈਣ ਲਈ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚ ਕਰਨੀ ਪਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨੀ ਪਈ ਸੀ (ਕਿਉਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਇਸਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਸੀ) ਉਸਨੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇੰਟਰਵਿਊਆਂ ਦੌਰਾਨ ਜੋ ਕੁਝ ਵੀ ਵਾਪਰਿਆ, ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਨੂੰ ਵਿਵਸਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਰਿਪੋਰਟ ਬੁੱਕ ਵਿੱਚ ਵਿਧੀਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ

ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਗਵਾਹੀ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਬਿਆਨ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਬਲਬੰਦਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਜਗਜੀਤ ਸਿੰਘ ਤੋਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਪਹਿਲਾਂ ਭੱਜਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜਾਣਕਾਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ

ਕਪੂਰਥਲਾ ਜੇਲ 'ਚ ਇਕ 'ਡਰਬਨ' ਤੇ ਇਕ 'ਸੈਟਰੀ' ਦਾ ਕਤਲ ਇਸ ਕਾਰਨ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬੁਲਾ ਕੇ ਚਾਹ ਆਦਿ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਜੋ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਅਨੁਸਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧ ਬਣਾਉਣਾ ਹੋਵੇ

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਅਨੁਸਾਰ ਚਾਹ ਜੀ.ਐਸ.ਗਿੱਲ ਦੇ ਘਰੋਂ ਆਉਂਦੀ ਸੀ (ਜਿਸ 'ਤੇ ਗਿੱਲ ਨੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਕਰਦਿਆਂ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਝੂਠ ਬੋਲ ਰਿਹਾ ਹੈ)

(76-E) ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕੈਦੀਆਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਕੋਦਰੀ ਜੇਲ੍ਹ ਦੇ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਵਜੋਂ ਤਰੱਕੀ ਅਤੇ ਜੀ.ਐਸ. ਗਿੱਲ ਦੀ ਨਾਭਾ ਦੇ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਵਜੋਂ ਤਾਇਨਾਤੀ ਬਾਰੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੁਆਰਾ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੇਲ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਸ ਨੇ ਜੀ.ਐਸ. ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੇ ਜੀ ਐਸ ਗਿੱਲ ਨੂੰ ਸ਼ੁਭ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਚਾਹ ਭੇਜਣ ਲਈ ਕਿਹਾ (ਜਿਸ ਨੂੰ ਗਿੱਲ ਨੇ ਦੁਬਾਰਾ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ)

ਉਸ ਮੌਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉਕਤ ਕੈਦੀਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਬੁਲਾ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕਰਵਾਏ ਸਨ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਚਾਹ ਅਤੇ ਖਾਣਯੋਗ ਪਦਾਰਥ ਜੋ ਉਸਦੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਪੀ ਸਕਦੇ ਸਨ, ਬਾਹਰ ਭੇਜ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਇਹ ਸਭ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੱਸ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਅਨੁਸਾਰ ਡਿਪਟੀ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਾਈਟ ਰਾਊਂਡ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਮਿਤੀ 30/31.12.1986 ਅਤੇ 1/2.01.1987 ਦੀ ਨਾਈਟ ਰਿਪੋਰਟ ਬੁੱਕ ਨਾਲ ਛੇੜਛਾੜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ

(76-F) ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਜਿਰ੍ਹਾ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਿਯਮਾਂ ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਢਿੱਲ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਖਾਸ ਕੈਦੀਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੂੰ ਪੁੱਛੇ ਸਵਾਲਾਂ ਦੀ ਸੱਚਾਈ ਤੋਂ ਵੀ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ, ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਕਿ ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਸੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ

ਉਸ ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਨਵੰਬਰ 1986 ਦੇ ਮਹੀਨੇ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਿਸੇ ਵੀ 'ਅਖੰਡ ਪਾਠ' ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਇਸ ਮਕਸਦ ਲਈ 15 ਕੈਦੀਆਂ ਨੂੰ ਬੈਰਕ ਨੰਬਰ 3 ਵਿਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਸੀ

ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਵੱਲੋਂ ਢਿੱਲੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਅਤੇ ਬੇਲੋੜੀਆਂ ਰਿਆਇਤਾਂ ਦੇਣ ਦੇ ਸੁਝਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਨਕਾਰਿਆ

(76-ਜੀ) ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਪੁੱਛਣ 'ਤੇ, ਜਿਹਾਹ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਸਿਰਫ ਐਸ.ਐਸ. ਖਿੰਦ ਨੂੰ ਨਾਭਾ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਡਿਪਟੀ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਵਜੋਂ ਤਾਇਨਾਤ ਕਰਨ ਲਈ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਹੁਕਮਾਂ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਸਨ

(Amal Rattan Singh, J.A.)
ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਵਾਲ ਰੱਖੇ, ਜੋ ਕਿ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਥਿਤੀਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਨ

ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਿਨਾਂ ਦੌਰਾਨ ਰਾਜ ਦੇ ਕੁਝ ਹਿੱਸਿਆਂ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਲੁਧਿਆਣਾ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਅਤੇ ਹੋਰ ਜੇਲ੍ਹ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਮਿਲੀਆਂ ਧਮਕੀਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਅਨੁਸਾਰ, ਚਾਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਧਮਕੀਆਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਤਕਰੀਬਨ ਸੱਤ ਅਧਿਕਾਰੀ/ਕਰਮਚਾਰੀ ਮਾਰੇ ਗਏ

ਸ੍ਰੀ ਕਟੋਚ ਦੇ ਘਰੋਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਬਾਹਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਘਟਨਾ ਬਾਰੇ ਖੁਦ ਦੱਸਿਆ ਸੀ

ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਪੁੱਛਗਿੱਛ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੁਆਰਾ ਐਮ ਐਲ ਸੰਧੂ ਨੂੰ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੀ ਉਸ ਸਵਾਲ ਦਾ ਭਾਵ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਰਕਾਰ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਐਮ.ਐਲ. ਸੰਧੂ ਦੀ ਨਿੰਦਿਆ ਕੀਤੀ ਸੀ ਨਾ ਕਿ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਨੰਬਰ 2 ਦੀ

ਦੂਜਾ ਸਵਾਲ, ਬੈਰਕ ਨੰਬਰ 7 ਦੇ ਬਾਹਰ ਅੰਬ ਦੇ ਦਰੱਖਤ ਦੀ ਉਚਾਈ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਲਈ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ "ਛੋਟੇ ਅੰਬ ਦਾ ਰੁੱਖ" ਕਿਹਾ ਸੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਦਰੱਖਤ ਅਸਲ ਵਿੱਚ 10 ਤੋਂ 12 ਫੁੱਟ ਉੱਚਾ ਸੀ

ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਕੀ ਮੁਰੰਮਤ ਲਈ ਜੇਲ੍ਹ ਦੇ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਕੋਲ ਕੋਈ ਫੰਡ ਉਪਲਬਧ ਹੈ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਨਾਂਹ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਉਸਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਹ 06.12.1986 ਨੂੰ ਨਾਭਾ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਸੀ

(77) ਜੇਲ ਦੀ ਮੁਰੰਮਤ ਲਈ ਭੇਜੇ ਗਏ ਸੰਚਾਰਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ("ਅਦਾਲਤੀ ਗਵਾਹ" ਵਜੋਂ) ਦੁਆਰਾ ਤਲਬ ਕੀਤੇ ਗਏ ਚਾਰ ਗਵਾਹ, ਲੋਕ ਨਿਰਮਾਣ ਵਿਭਾਗ/ਜਨ ਸਿਹਤ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਸਾਰੇ ਅਧਿਕਾਰੀ/ਅਧਿਕਾਰੀ ਸਨ ਗਵਾਹਾਂ ਨੇ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜੇਲ੍ਹ ਦੀ ਮੁਰੰਮਤ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੋਰਾਂ ਤੋਂ ਚਿੱਠੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈਆਂ ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਬਿਜਲੀ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਮੁਰੰਮਤ ਨਹੀਂ ਹੋਈ

(78) ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰੀਏ, ਜੇਲ ਦੇ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਦੇ ਕਰਤਵਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਨਿਯਮ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਸਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰੋ ਕਿ ਕੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਵੀ, ਆਪਣੇ ਫਰਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਨਿਭਾਇਆ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਪੰਜਾਬ ਜੇਲ੍ਹ ਮੈਨੂਅਲ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਉਪਬੰਧ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਢੁਕਵੇਂ ਹਨ, ਇੱਥੇ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ:-

"ਪੈਰਾ 66. ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਦੀਆਂ ਡਿਊਟੀਆਂ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੱਸੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ

(1) ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਜਨਰਲ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਡੀ

ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ, ਮਜ਼ਦੂਰੀ, ਖਰਚੇ, ਸਜ਼ਾ ਅਤੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜੇਲ੍ਹ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਕਰੇਗਾ

(2) . ਅਜਿਹੇ ਆਮ ਜਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜੋ ਸਥਾਨਕ ਸਰਕਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ, ਕੇਂਦਰੀ ਜੇਲ੍ਹ ਜਾਂ ਪ੍ਰੈਜ਼ੀਡੈਂਸੀ ਕਸਬੇ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਜੇਲ੍ਹ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਜੇਲ੍ਹ ਦੇ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਨੂੰ ਜੇਲ੍ਹ ਐਕਟ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਨਿਯਮ ਨਾਲ ਅਸੰਗਤ ਨਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਜੇਲ੍ਹ ਦਾ ਸਨਮਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਸਾਰੇ ਹੁਕਮਾਂ ਅਤੇ ਉਸ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਜਨਰਲ ਨੂੰ ਦੇਣਗੇ

(68) ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਦੀਆਂ ਜਨਰਲ ਡਿਊਟੀਆਂ - ਹਰੇਕ ਜੇਲ੍ਹ ਦੇ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਦਾ ਇਹ ਫਰਜ਼ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ-

(a) . ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਬੰਦ ਸਾਰੇ ਕੈਦੀਆਂ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ, ਦੇਖਭਾਲ ਅਤੇ ਹਿਰਾਸਤ ਅਤੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ;

(b) ਜੇਲ ਵਿਚ ਬੰਦ ਕੈਦੀਆਂ ਅਤੇ ਅਧੀਨ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਫਸਰਾਂ ਵਿਚ ਵਿਵਸਥਾ ਅਤੇ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣਾ;

(c) ਜੇਲ੍ਹ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਾਰੇ ਖਰਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕੰਟਰੋਲ ਕਰਨਾ;

(d) ਸਾਰੇ ਕਥਿਤ ਜੇਲ੍ਹ-ਅਪਰਾਧਾਂ ਅਤੇ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦੀ ਜਾਂਚ ਅਤੇ ਨਿਰਣਾ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣਾ ਜੋ ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਜੇਲ੍ਹ-ਅਪਰਾਧ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਪਾਏ ਗਏ ਹਨ; ਅਤੇ

(e) ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜੇਲ੍ਹ ਐਕਟ, 1894 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਮੰਤਵ ਲਈ ਜੇਲ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਕੈਦੀਆਂ ਦੀ ਉਚਿਤ ਸੁਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਲਈ ਅਤੇ ਜੇਲ ਕਾਨੂੰਨ, 1894 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ, ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਨਿਯਮ, ਵਿਨਿਯਮ, ਆਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਜਾਂ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਿਰਦੇਸ਼, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ 'ਤੇ ਜਾਂ ਇਸ ਵਿਚ ਕੈਦ ਕਿਸੇ ਕੈਦੀ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ

70) ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਦਾ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਜੇਲ੍ਹ ਦਾ ਦੌਰਾ ਕਰਨਾ ਹਰੇਕ ਮੁਲਾਕਾਤ 'ਤੇ ਪਹਿਲੀ ਡਿਊਟੀ- (1) ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਹਰ ਕੰਮਕਾਜੀ ਦਿਨ, ਅਤੇ ਐਤਵਾਰ ਅਤੇ ਛੁੱਟੀ ਵਾਲੇ ਦਿਨ ਵੀ ਜੇਲ ਦਾ ਦੌਰਾ ਕਰੇਗਾ, ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਹਾਲਾਤ ਇਹ ਲੋੜੀਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਕਰੇ ਜੇਕਰ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਨ, ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦਿਨ ਜੇਲ ਜਾਣ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਇਸ ਨਿਯਮ ਦੁਆਰਾ ਜਾਣ ਤੋਂ ਅਸਮਰੱਥ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ, ਉਹ ਆਪਣੀ ਰਸਾਲੇ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਗੈਰ-ਹਾਜ਼ਰੀ ਦੇ ਤੱਥ ਅਤੇ ਕਾਰਨ ਦਰਜ ਕਰੇਗਾ

2)) ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਡਿਊਟੀ, ਜੇਲ ਦੇ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਦੌਰੇ ਦੇ ਮੌਕੇ 'ਤੇ, ਸਮੇਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਪੁੱਗ ਚੁੱਕੇ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਰਿਹਾਅ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ,

(*Amal Rattan Singh, J.*)
ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਅਤੇ ਉਸ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਇਹਨਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਤੇ ਇਸ ਫਰਜ਼ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣ ਵਿੱਚ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਨਿੱਜੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਗੁਜ਼ਾਰਾ ਭੱਤਾ ਦੇਣ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰੇਗਾ

71. ਕੈਦੀਆਂ ਨੂੰ ਰੋਜ਼ਾਨਾ, ਕੁਝ ਖਾਸ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਹਰ ਦੋ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਾਰ ਦੇਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ- ਜਿਲ੍ਹਾ ਜੇਲ੍ਹ ਦਾ ਸੁਪਰਡੈਂਟ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਸੰਭਵ ਹੋਵੇ, ਹਰ ਕੈਦੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਚਾਰਜ ਵਿੱਚ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਦੇਖੇਗਾ ਅਤੇ ਕੇਂਦਰੀ ਜੇਲ੍ਹ ਦਾ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਵੀ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹਰ ਕੈਦੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਇੰਚਾਰਜ ਵਿੱਚ ਦੇਖੇਗਾ ਹਰ ਦੋ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਾਰ

71-ਏ. ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਦੁਆਰਾ ਭੋਜਨ ਦਾ ਨਿਰੀਖਣ- ਜੇਲ੍ਹ ਦਾ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਹਰ ਹਫ਼ਤੇ ਵਿੱਚ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਤਿੰਨ ਵਾਰ ਕੈਦੀਆਂ ਦੇ ਖਾਣੇ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਭੋਜਨ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰੇਗਾ

73. ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਰਾਤ ਨੂੰ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਜੇਲ੍ਹ ਦਾ ਦੌਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ - ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਲਾਕ-ਅਪ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਸੂਰਜ ਡੁੱਬਣ ਅਤੇ ਸੂਰਜ ਚੜ੍ਹਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਜੇਲ੍ਹ ਦਾ ਦੌਰਾ ਕਰੇਗਾ,

a) ਜੇਕਰ ਉਹ ਪੰਦਰਵਾੜੇ ਵਿੱਚ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਇੱਕ ਵਾਰ ਪੂਰਾ ਸਮਾਂ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਹੈ,

b) ਜੇਕਰ ਉਹ ਮਹੀਨੇ ਵਿੱਚ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਇੱਕ ਵਾਰ ਪਾਰਟ-ਟਾਈਮ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਹਰ ਫੇਰੀ 'ਤੇ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਜੇਲ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਅਤੇ ਪਹਿਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਕੈਦੀਆਂ, ਵਾਰਡਰਾਂ ਅਤੇ ਜੇਲ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਰਾਤ ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਅਤੇ ਨਿਭਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਫਰਜ਼ਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਾਰੇ ਨਿਯਮ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਰਾਤ ਨੂੰ ਵਾਰਡਰਾਂ ਅਤੇ ਅਫਸਰਾਂ ਦੁਆਰਾ, ਨਿਯਮਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੇਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ

74. ਜੇਲ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮੁਆਇਨਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਕੁਸ਼ਲ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਬਣਾਈ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ- ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਹਰ ਬੈਰਕ, ਵਿਹੜੇ, ਸੈੱਲ, ਵਰਕਸ਼ਾਪ ਅਤੇ ਲੈਟਰੀਨ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਅਸਲਾ, ਵਾਰਡਰ ਲਾਈਨਾਂ ਅਤੇ ਜੇਲ੍ਹ ਦੇ ਹਰ ਦੂਜੇ ਹਿੱਸੇ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਅਹਾਤੇ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਸਥਾਨਾਂ ਦਾ ਅਕਸਰ ਦੌਰਾ ਅਤੇ ਨਿਰੀਖਣ ਕਰੇਗਾ ਪਰਿਸਰ ਜਿਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਜਾਂ ਉਸ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਜਾਂ ਉਸ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਸਾਰੀਆਂ ਇਮਾਰਤਾਂ, ਬਣਤਰਾਂ, ਕੰਧਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹਨ ਅਤੇ ਮੁਰੰਮਤ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉਕਤ ਜੇਲ੍ਹ ਦੇ ਅਹਾਤੇ ਅਤੇ ਅਹਾਤੇ ਦਾ ਹਰ ਹਿੱਸਾ ਹੈ ਸਾਫ਼ ਅਤੇ ਇੱਕ ਕੁਸ਼ਲ ਸੈਨੇਟਰੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ

76. ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਹਫ਼ਤੇ ਵਿੱਚ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਇੱਕ ਵਾਰ ਜੇਲ੍ਹ ਬਾਗ ਦਾ ਦੌਰਾ ਕਰੇਗਾ- ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਹਫ਼ਤੇ ਵਿੱਚ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਇੱਕ ਵਾਰ ਜੇਲ੍ਹ ਬਾਗ ਦਾ ਦੌਰਾ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਤਸੱਲੀ ਦੇਵੇਗਾ ਕਿ ਉੱਥੇ ਸਬਜ਼ੀਆਂ ਦੀ ਕਾਸ਼ਤ ਅਤੇ ਉਤਪਾਦਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਸਾਰੇ ਲੋੜੀਂਦੇ ਉਪਾਅ ਕੀਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ ਮਸਾਲੇ ਅਤੇ

ਕੈਦੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਖਪਤ ਲਈ ਐਂਟੀ-ਸਕੂਬਿਕਸ; ਕਿ ਬਾਗ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਸਹੀ ਤਰਤੀਬ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਨਦੀਨਾਂ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਿ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚੋਂ ਗੰਦਗੀ ਅਤੇ ਕੂੜੇ ਦੀ ਖਾਈ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਅਤੇ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਿ ਸਥਿਰ ਕੂੜਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਖਾਦ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਮਾਰਤ ਦੀ ਸਾਂਭ-ਸੰਭਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਚੰਗੀ ਸੈਨੇਟਰੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ.

(399) ਖਤਰਨਾਕ ਕੈਦੀਆਂ ਦੀ ਹਿਰਾਸਤ- (1) ਹਰੇਕ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਸੌਣ ਲਈ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਥਾਂ ਅਲਾਟ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ, ਜਿਸ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਉਸ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ-ਟਿਕਟ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਸਲੀਪਿੰਗ ਬੈਰਕਾਂ ਵਿੱਚ ਘੁੰਮਣ ਦੀ ਸਖ਼ਤ ਮਨਾਹੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਆਪਣੀ ਸੌਣ ਵਾਲੀ ਥਾਂ ਛੱਡਣ ਦਾ ਤੱਥ, ਜੋ ਵੀ ਦੋਸ਼ੀ-ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਡਿਊਟੀ 'ਤੇ ਤਾਇਨਾਤ ਗਸ਼ਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਰਿਪੋਰਟ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕੇਸ ਨੂੰ ਨੋਟ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਅਗਲੀ ਸਵੇਰ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਬਾਰੇ ਡਿਪਟੀ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕਰੇ

(2) ਕੈਦੀਆਂ ਨੂੰ ਬੇਲੋੜਾ ਗਰੇਟਿੰਗਜ਼ ਦੇ ਨੇੜੇ ਨਹੀਂ ਜਾਣ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬੈਰਕਾਂ ਵਿੱਚ ਸੌਣ ਵਾਲੀਆਂ ਬਰਥਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਫਰਸ਼ 'ਤੇ ਸੌਣ ਦੀ ਸਖ਼ਤ ਮਨਾਹੀ ਹੈ

(3) ਖਤਰਨਾਕ ਕੈਦੀਆਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹਿਰਾਸਤ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਾਵਧਾਨੀ ਵਰਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਜਾਂ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਗਏ ਹਨ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ (ਏ) ਭਰੋਸੇਮੰਦ ਵਾਰਡਰਾਂ ਦਾ ਇੰਚਾਰਜ ਲਗਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, (ਬੀ) ਉਪਲਬਧ ਸਭ ਤੋਂ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਇਮਾਰਤ ਵਿੱਚ ਸੀਮਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, (ਸੀ) ਹਰ ਰਾਤ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਬੈਰਕਾਂ ਜਾਂ ਸੈੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਤੱਕ ਸੰਭਵ ਹੋਵੇ, (ਡੀ) ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖੋਜ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਦੋ ਵਾਰ ਅਤੇ ਕਦੇ-ਕਦਾਈਂ ਅਨਿਸ਼ਚਿਤ ਘੰਟਿਆਂ ਵਿੱਚ ਡਿਪਟੀ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਨੂੰ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਇੱਕ ਵਾਰ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਖੋਜ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਭਰੋਸੇਮੰਦ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਮੇਂ ਖੋਜ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, (ਈ) ਜੇ ਲੋੜ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ (ਸਹਾਰਾ ਲੈਣ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਨ ਬੇੜੀਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਦੇ ਜ਼ਰਨਲ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੈਦੀ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੀ ਟਿਕਟ ਵਿੱਚ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਭੱਜਣ ਦੀ ਸਹੂਲਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਉਦਯੋਗ ਵਿੱਚ ਨੌਕਰੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹਥਿਆਰਾਂ ਵਜੋਂ ਵਰਤੇ ਜਾ ਸਕਣ ਵਾਲੇ ਉਪਕਰਣ ਨਹੀਂ ਸੌਂਪੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਅਜਿਹੇ ਕੈਦੀਆਂ ਦਾ ਚਾਰਜ ਸੰਭਾਲਣ ਸਮੇਂ ਵਾਰਡਰਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਤਸੱਲੀ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਬੈਰਕਾਂ ਬਰਕਰਾਰ ਹਨ ਅਤੇ ਬੈਰਕਾਂ ਦੀਆਂ ਲੋਹੇ ਦੀਆਂ ਪੱਟੀਆਂ ਜਾਂ ਗਰੇਟਿੰਗਾਂ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹਨ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਤਾਲੇ, ਬੋਲਟ ਆਦਿ ਸਹੀ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਹਨ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਡਿਊਟੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਅਕਸਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਸਾਰੇ ਕੈਦੀ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸਥਾਨਾਂ 'ਤੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਕਰਵਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ.

(Amal Bhattani Singh, Jn) ਰੱਖੀ ਜਾਵੇ- (4) ਸੂਰਜ ਛਿਪਣ ਤੋਂ ਸੂਰਜ ਚੜ੍ਹਨ ਤੱਕ ਸੁਪਰਡੈਟ ਦੀ ਮਰਜ਼ੀ ਅਨੁਸਾਰ ਹਰ ਕੋਠੜੀ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਬਲਬੀ ਰਹੇਗੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਖਤਰਨਾਕ ਕੈਦੀ ਕੈਦ ਹੈ ਹਰ ਵੇਲੇ ਨਿਗਰਾਨੀ ਹੇਠ ਰਹੇ.

(79) ਉਪਰੋਕਤ ਉਪਬੰਧਾਂ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੈਨੂਅਲ ਦੇ ਪੈਰੇ 68 ਅਤੇ 399 ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਇਹ ਦਰਸਾਏਗੀ ਕਿ ਜੇਲ ਸੁਪਰਡੈਟ 'ਤੇ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਜ਼ਬਰਦਸਤ ਡਿਊਟੀ ਲਗਾਈ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਜੇਲ ਵਿੱਚ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਕਾਇਮ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੈਦੀ ਦੁਆਰਾ ਇਸਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਾ ਹੋਵੇ .

ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿਚ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ, ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀਆਂ ਗਵਾਹੀਆਂ ਦੇ ਪਿਛੋਕੜ ਵਿਚ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਵਿੱਲੋ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਅਤੇ ਕੈਦੀਆਂ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰਿਆਇਤਾਂ ਦੇਣ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਦੋ ਦੋਸ਼ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾਬਤ ਹੋ ਗਏ ਸਨ, ਦੋਸ਼ ਨੰਬਰ 3 ਅਤੇ 6 , ਅਰਥਾਤ ਇਮਾਰਤ ਦੇ ਖਸਤਾ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਅਤੇ ਕੈਦੀਆਂ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨਾਲ ਅਕਸਰ ਰਲ ਜਾਣਾ, ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਾਬਤ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ; ਬੈਰਕ ਨੰ. 6 ਤੋਂ 7 ਤੱਕ ਕੈਦੀਆਂ ਨੂੰ ਲਿਜਾਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ ਨੰਬਰ 4, ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਭੱਜਣ ਦੀ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਰਚਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ, ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ; ਅਤੇ 'ਬੈਰਕ ਕਲੋਜ਼ ਰਜਿਸਟਰ' ਦੀ ਸਾਂਭ-ਸੰਭਾਲ ਨਾ ਕਰਨ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਨੰਬਰ 6, ਸਾਬਤ ਨਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ

(80) ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਜਾਂਚ ਰਿਪੋਰਟ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ 29.09.1995 ਨੂੰ ਅਣਗਹਿਲੀ ਵਾਲਾ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਦੋਸ਼ ਨੰਬਰ 5 ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਚਾਰਜ ਨੰ.4 ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਇਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸੀ. ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ

(81) ਅਸੀਂ ਸਬੂਤਾਂ ਦਾ ਲਗਭਗ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਕਰੇਗੀ ਅਸੀਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਪਾਤ ਦੇ ਉਲਟ, ਇਸਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤੀ ਕਿ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ, ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ, ਜੇਕਰ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਖਲ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕਿਉਂਕਿ, ਦੋ ਦਹਾਕੇ ਬੀਤ ਜਾਣ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਅਸੀਂ ਜਾਂਚ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਦੋ ਕਮੀਆਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਮੁੜ-ਜਾਂਚ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣਾ ਅਸੰਭਵ ਸਮਝਦੇ ਹਾਂ, ਇਸ ਲਈ, ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਸਬੂਤਾਂ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਜਾਂਚ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿਚਲੀਆਂ ਖੋਜਾਂ ਦੇ ਪੱਖ ਵਿਚ ਜਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਰੱਖਣ ਲਈ

(82) ਫਿਰ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸਤਰਾਸਾ ਪੱਖ ਦੇ ਗਵਾਹਾਂ ਕੋਲ ਆਉਣਾ

PW1, ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮੰਨ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ, ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪੱਖਪਾਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ/ਸਿਫਾਰਿਸ਼ਾਂ 'ਤੇ ਮੁਅੱਤਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਉਸਦੀ ਗਵਾਹੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਵੀ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਹੋਰ ਚਾਰ ਗਵਾਹਾਂ ਨੇ ਵੀ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ

ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, DW6, ਭਾਵ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2, ਦੀ ਗਵਾਹੀ, ਜੋ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਰੱਖ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ, ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਕਿਉਂਕਿ

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਗਵਾਹੀ ਦੇਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਉਸ ਤੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕਰਨ ਜਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਹੋਰ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਖਿਲਾਫ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਜਾਂਚ ਰਿਪੋਰਟ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ

ਫਿਰ ਵੀ, ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਹੋਰ ਗਵਾਹਾਂ ਨੇ, ਭਾਵ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਚਚੇਰੇ ਭਰਾ ਤਰਸੇਮ ਲਾਲ (DW13) ਅਤੇ ਐਮ.ਐਲ. ਸੰਧੂ (DW9) ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਬਿਆਨ ਕਰ ਚੁੱਕੇ ਹਨ DW11, WS ਸਾਹਨੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਆਪਣੀ ਜਿਠ੍ਹਾ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਨਵੰਬਰ 1986 ਵਿੱਚ ਕੈਦੀਆਂ ਨੂੰ ਬੈਰਕ ਨੰਬਰ 6 ਤੋਂ ਬੈਰਕ ਨੰਬਰ 7 ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਦੇ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਪਿੱਛੇ ਹਟਿਆ

ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਬਾਕੀ ਗਵਾਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ (ਖੁਦ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ), DWs1 ਅਤੇ 12, ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ ਸਨ ਅਤੇ DWs7 ਅਤੇ 8 ਨੇ ਸਿਰਫ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਆਦਿ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਮੁੱਖ ਦਫਤਰ ਤੋਂ ਤਲਬ ਕੀਤੇ ਗਏ ਰਿਕਾਰਡ

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, DWs2, 3, 4 ਅਤੇ 5 ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਬਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ

(83) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਅਤੇ ਵਿਭਾਗ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਲੋਕਾਂ ਦੀਆਂ ਗਵਾਹੀਆਂ ਨੂੰ ਤੋਲਦਿਆਂ, ਅਸੀਂ ਖੁਦ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਡਬਲਯੂ ਐਸ ਸਾਹਨੀ ਦੀਆਂ ਗਵਾਹੀਆਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੀਆਂ ਗਵਾਹੀਆਂ ਨੂੰ ਓਵਰਰਾਈਡ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ ਜੋ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਗਵਾਹ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਵੀ ਉਸਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਖੜੇ ਸਨ

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਐਮਐਲ ਸੰਧੂ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਉਹ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦਾ ਇੰਚਾਰਜ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਰਾਏ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਅਧਿਕਾਰੀ ਸੀ ਅਤੇ ਘਟਨਾਵਾਂ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਾਹਨੀ ਦੇ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਪਿੱਛੇ ਹਟਣ ਦੇ ਨਾਲ, ਅਸੀਂ 8 ਗਵਾਹਾਂ ਦੀਆਂ ਗਵਾਹੀਆਂ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕੈਦੀਆਂ ਨੂੰ ਬੇਲੋੜਾ ਪੱਖ ਦੇਣ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ

ਇਸ ਲਈ, ਸਾਨੂੰ ਸਰਕਾਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀਆਂ ਖੋਜਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ, ਵਿੱਲੋ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਅਤੇ ਕੈਦੀਆਂ ਨੂੰ ਬੇਲੋੜੀਆਂ ਰਿਆਇਤਾਂ ਦੇਣ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਤਹਿਤ, ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਉਲਟ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦਾ ਮਨੋਰਥ ਭਾਵੇਂ ਕੁਝ ਵੀ ਹੋਵੇ, ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ

ਸ੍ਰੀ ਗੋਇਲ ਨੇ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਹ ਵੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਰਿਆਇਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਹ ਅਤਿਵਾਦ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਇੱਕ ਅਨੁਕੂਲ ਮਾਹੌਲ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਨੀਤੀ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਸਨ, ਜੋ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਸੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ.2. ਸਾਨੂੰ ਡਰ ਹੈ ਕਿ ਵਿੱਲੋ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ

ਅਤੇ ਬੇਲੋੜੀਆਂ ਰਿਆਇਤਾਂ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਅਸੀਂ ਉਸ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਹਨਾਂ ਗਵਾਹੀਆਂ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ, ਅਰਥਾਤ PWs2 ਤੋਂ 5 ਅਤੇ DWs2, 3, 4 ਅਤੇ 5, ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਛੱਡਦਾ, ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਵਿੱਲੀ

ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ (Amol Rattan Singh et al.) ਅਤੇ ਰਿਜਿਸਟਰ ਵਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਜੋ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਸਨ ਕੈਦੀਆਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਮਾਹੌਲ ਹੋਠਲੇ ਸਟਾਫ ਵਿੱਚ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣੇਗਾ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਦੋਂ 'ਗੁਰਪੁਰਬ' ਦੇ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਭੜਕਾਊ ਭਾਸ਼ਣ ਬਿਨਾਂ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ

ਇਸ ਲਈ, ਸਾਨੂੰ ਦੋਸ਼ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 'ਤੇ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਖੋਜਾਂ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ

(84) ਤੀਜੇ ਦੋਸ਼ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਦੋਸ਼ ਸਿਰਫ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਹਾਲਾਂਕਿ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਆਪਣਾ ਰਿਜ਼ਰਵੇਸ਼ਨ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਇਹ ਮੰਨਣ ਲਈ ਝੁਕਦੇ ਰਹਾਂਗੇ ਕਿ ਜੇਕਰ ਫੰਡਾਂ ਦੀ ਘਾਟ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਮੁਰੰਮਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਤਾਂ ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਸੀਂ ਕਿਸੇ ਦੋਸ਼ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੇਸ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਮਾਮੂਲੀ ਦੋਸ਼ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਇਹ ਉਸਦੇ ਖਿਲਾਫ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹੈ

'ਬੈਰਕ ਕਲੋਜ਼ ਰਜਿਸਟਰ' ਦਾ ਚਾਰਜ ਨੰਬਰ 5, ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦੋਸ਼ ਹੈ ਜੋ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ

ਵਿੱਲੋ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਕੈਦੀਆਂ ਦੇ ਅਕਸਰ ਜੇਲ੍ਹ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨਾਲ ਰਲਦੇ-ਮਿਲਦੇ ਦੋਸ਼, ਅਜੀਬ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸਿਰਫ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਾਬਤ ਹੋਏ, ਪਰ ਦੁਬਾਰਾ ਅਸੀਂ ਉਸ ਖੋਜ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਨਹੀਂ ਦੇਵਾਂਗੇ ਕਿਉਂਕਿ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਵਿੱਲੋ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਮਲੇ ਅਤੇ ਕੈਦੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਰਲਣ ਦੀ ਅਸਲ ਘਟਨਾ ਦੀ ਕੋਈ ਬਹੁਤੀ ਅਹਿਮੀਅਤ ਨਹੀਂ ਪਾਈ ਗਈ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਖੋਜ 'ਤੇ ਸਰਕਾਰਾਂ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਵਿਚ ਵੀ ਦਖਲ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ

(85) ਚਾਰ ਖਤਰਨਾਕ ਕੈਦੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਚਾਰਜ ਨੰਬਰ 4 ਨੂੰ ਬੈਰਕ ਨੰਬਰ 6 ਤੋਂ ਬੈਰਕ ਨੰਬਰ 7 ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰਕੇ ਇੱਕ ਕਮਰੇ (ਸੈੱਲ) ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਇਕੱਠੇ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚੋਂ ਭੱਜਣ ਦੀ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਰਚੀ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਦੋ ਮੌਤਾਂ ਹੋਈਆਂ, ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਦੋਸ਼ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਠੀਕ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਾਬਤ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਸਰਕਾਰਾਂ ਦੀ ਸਿਆਣਪ 'ਤੇ ਛੱਡਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਜਾਂ ਨਾ ਮੰਨਣ, ਦੋ ਲਈ ਕਾਰਨ

ਪਹਿਲੀ ਗੱਲ ਤਾਂ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਹੁਕਮ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੀ ਘਾਟ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਸਰਕਾਰਾਂ ਦਾ ਸਟੈਂਡ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸੀ।

ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਅਣਜਾਣੇ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਸਹੀ ਗਲਤੀ, ਦੋਸ਼ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਅਜਿਹੀ ਗਲਤੀ, ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ, ਮਨ ਦੀ ਗੈਰ-ਲਾਗੂ ਨਾ ਹੋਣ ਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਹੈ

ਦੂਜਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਫਰਾਰ ਹੋਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਛੱਡਣ ਤੋਂ ਲਗਭਗ ਇੱਕ ਹਫ਼ਤੇ ਬਾਅਦ ਹੋਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇਹ ਮੰਨ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ ਕਿ ਮਨ ਦੀ ਪੂਰੀ ਵਰਤੋਂ ਦੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਮੀ ਸੀ, ਅਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਭਾਵ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1

'ਤੇ ਛੱਡ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ, ਇਸ ਦੋਸ਼ 'ਤੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦਾ ਮੁੜ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੋਈ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਲਈ

(86) ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਤਿੰਨ ਵੱਡੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਨਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਦੋਸ਼ ਲਗਾਏ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਨ ਦੀ ਪੂਰੀ ਵਰਤੋਂ ਦੀ ਘਾਟ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਅਤੇ, ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਉਕਤ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਬਦਲਦੇ ਹੋਏ, ਅਸੀਂ ਉਕਤ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ (ਅਸਲੀ ਅਤੇ ਬਦਲਿਆ ਗਿਆ), 4 ਵੇਂ ਦੋਸ਼ ' ਤੇ ਮਨ ਦੀ ਉਚਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਬਾਅਦ, ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੇ ਨਾਲ

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਕੋਈ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਿਆਣਪ 'ਤੇ ਛੱਡਦੇ ਹਾਂ, ਪਰ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਹੁਤ ਲੰਬਾ ਸਮਾਂ ਬੀਤ ਚੁੱਕਾ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਸਜ਼ਾ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ 'ਤੇ ਲਗਾਇਆ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਇਹ ਉਸ 'ਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਲਗਾਈ ਗਈ ਸਜ਼ਾ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕੀ ਉਹੀ ਜਾਂ ਘੱਟ ਜਾਂ ਕੋਈ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਬੁੱਧੀ 'ਤੇ ਛੱਡਦੇ ਹਾਂ

ਅਸੀਂ ਇਹ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਜਿਹੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੋਸ਼ ਨੰ. 4. ਇਸ ਲਈ, ਸਬੂਤ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ ਨੰਬਰ 4 'ਤੇ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ, ਅਤੇ ਹੋਰ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਮਾਤਰਾ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਹੀ ਮਾਮਲਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਵੇਲੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਕਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਵੇਗਾ

ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਨਾਲ, ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਲਾਗਤਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ

ਪਾਇਲ ਮਹਿਤਾ ਡਾ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

